FESTA MAJOR DE SITGES 2026

SANT BARTOMEU
19-26/8

SANTA TECLA
18-23/9

Ajuntament de Sitges

Generalitat de Catalunya

SITGES FESTA MAJOR

festa patrimonial d'interès nacional

Salutacions institucionals _ p. 4
Poema a la Bandera _ p. 7
Les cares de la Festa _ p. 8
Les costures de la Festa _ p. 11
Programa d'actes de Sant Bartomeu _ p. 69
Programa d'actes de Santa Tecla _ p. 81

Crèdits

IMATGE FESTA MAJOR DE SITGES 2026
Kàtia Plana Salesas. La proposta artística ha comptat també amb la col·laboració d'Ou Estudi, responsable de les adaptacions gràfiques, i de la fotògrafa Clàudia Sauret.

DISSENY I MAQUETACIÓ **Ou Estudi**

EDITA **Comissió Municipal de Sant Bartomeu i Santa Tecla**

FOTOGRAFIES **Clàudia Sauret i Verdejo**
(excepte les que porten un altre crèdit)

IMPRIMEIX **Editorial MIC**

Segueix-nos a @fmsitges
Més informació a: sitgesfestamajor.cat

La Comissió de Festa Major 2025-2026 està formada per Xavier Salmerón Carbonell (President), Marta Artigas Masdeu, Vinyet Baqués Almirall, Vinyet Casolivé Carbonell, Gabriel González Miret, Paula Hidalgo Escolano, Aleix Ibàñez Bach, Mar Jaime Albert, Marta Juez Riverola, Maria Junyent Carbonell, Raquel Llorià Matas, Maria Lluís Alcázar, Irene Martínez Sarasa, Adrià Ruiz Bielsa i Clàudia Sauret Verdejo.

La Comissió i l'Ajuntament de Sitges no es fan responsables de les opinions aportades en els articles signats ni del contingut publicitari d'aquest programa.

Volem donar les gràcies a:
La Fundació Ave Maria, per haver-nos obert les portes per poder fer les fotografies de les cosidores que han confeccionat la imatge de la Festa Major 2026 / Espai Jove, pel material tècnic i acollir la conversa entre adolescents / Centre d'Interpretació de la Malvasia de Sitges, i en especial a l'Alba Gràcia, per fer que les vinyes de l'Hospital Sant Joan Baptista hagin sigut el primer punt de trobada de les cares d'enguany / Ràdio Maricel, que publica molt amablement els nostres pòdcasts / Pinyu Martí i en Joan Pinós, per cedir-nos part del material necessari per gravar els pòdcasts.

Ajuntament de Sitges · Generalitat de Catalunya · Sitges Festa Major · festa patrimonial d'interès nacional · Diputació Barcelona

SALUTACIÓ DE L'ALCALDESSA

Aurora Carbonell i Abella

Benvolgudes i benvolguts, sitgetans i sitgetanes,

Ja tornem a sentir ben a prop la Festa Major i és un honor adreçar-me a vosaltres per celebrar junts aquests dies de tradició i estima per Sitges. La nostra festa és el reflex de la nostra identitat, de la nostra història i de la força que ens uneix com a vila amb fortes arrels que ens fan créixer cap al futur. En aquests dies tan especials, volem recordar i valorar l'esforç de totes les persones que treballen i contribueixen a fer possible Sant Bartomeu i Santa Tecla. Molt encertadament, la Comissió dedica la celebració d'enguany a totes aquestes persones, que són les costures de la festa. Aquest concepte simbolitza tot allò que sovint passa desapercebut, allò que no és visible a simple vista, però que sense la seva participació la festa no podria existir com la coneixem. Són aquelles petites peces, els detalls amagats, els esforços col·lectius i particulars que uneixen i donen consistència a la nostra celebració. La festa és molt més que els actes visibles; és una suma d'històries i treballs invisibles que la relliguen i la fan única, perquè són l'essència que mantenen viva la nostra cultura i identitat.

«La festa és molt més que els actes visibles; és una suma d'històries i treballs invisibles que la relliguen»

Dins d'aquest univers de gent que s'estima la Festa Major i hi participa, enguany tindrem també noms destacats a qui vull felicitar. És el cas de Kàtia Planas, autora de la imatge gràfica de la Festa Major 2026. La seva creativitat i talent han capturat l'essència de la celebració, que ha sabut transformar en el cartell i en la imatge global, en una feina que és el reflex de la seva passió per Sitges. També vull felicitar Zoë Puighibet, pregonera d'enguany i que posarà paraules i la seva mirada a un Pregó que sempre és un dels moments més emotius i memorables.

A la Festa Major del 2026 tindrem a Joan Roca com a pendonista de Sant Bartomeu i a Maria Dolors Carbonell com a pendonista de Santa Tecla, dues persones que viuen amb passió la festa i que es mereixen aquest honor que desitjo que gaudeixin amb intensitat. Noemí Milà és l'autora del Poema a la Bandera, un altre d'aquells moments emotius perquè estic segura que amb les seves paraules ens recordarà la nostra identitat i l'estima a Sitges.

Finalment, vull convidar a tothom a gaudir d'aquests dies plens de festa, cultura i tradició. Que la Festa Major de Sitges 2026 sigui un moment de trobada, de celebració i de record de tot el que ens fa únics.

Visca Sitges i visca la nostra Festa Major!

SALUTACIÓ DE LA REGIDORA DE TRADICIONS I FESTES

Eva Martín Martínez

Fil i agulla, que arriba la Festa Major!

Les tradicions se sostenen gràcies a costures sòlides: visibles i invisibles, discretes o ornamentals, però totes imprescindibles. Són les que, any rere any, mantenen viva i modelen la nostra Festa Major. Aquest 2026, la costura esdevé el relat d'una Festa Major que, amb els mateixos fils i agulles, ens regalarà una nova experiència. Reconeixible, però nova. Perquè la Festa Major té molts aparadors i sembla que tot flueixi amb naturalitat, però allò que no es veu és immensament valuós.

Les costures simbolitzen totes aquelles persones que, des del silenci i lluny dels focus, construeixen la Festa Major. Darrere de cada puntada hi ha persones i cadascuna d'aquestes puntades ens uneix i ens convoca a celebrar plegades. Els sons teixeixen melodies; els balls, mirades plenes d'emoció i d'eufòria...

Aquest any, la imatge de la Festa Major és també una peça tèxtil, versàtil i evocadora. Enhorabona, Kàtia Plana, pel teu talent i per haver implicat tantes persones en el cartell, possiblement, més col·laboratiu de la història. Als pendonistes, Joan i Dolors, i a la Zoë, pregonera d'enguany, us desitjo que gaudiu al màxim d'aquesta experiència que us mereixeu i que compartireu amb tot el poble de Sitges.

«Les costures simbolitzen totes aquelles persones que, des del silenci i lluny dels focus, construeixen la Festa Major»

El més sincer agraïment a la Comissió de Festa Major per la dedicació i l'entesa, especialment al Xavier Salmerón. És un plaer fer aquest camí al vostre costat. Gràcies també a totes les colles, entitats, persones i professionals que participeu, des de diferents àmbits. I, concretament, a l'equip de la Regidoria de Tradicions i Festes per aguantar-me, i pel suport.

Ha arribat el moment de cosir una nova Festa Major. Un nou relat de vivències i sentiments que celebra l'herència patrimonial que ens reconeix, ens fa sentir a casa i que tenim la responsabilitat de preservar i transmetre a les generacions futures.

Unim totes les peces d'aquest patró festiu amb la il·lusió, l'emoció, el respecte i el civisme que mereix la nostra celebració. Que aquestes costures ens tornin a trobar, ens acostin als qui més estimem i ens vesteixin, un any més, de Festa Major.

Perquè la Festa Major no només es viu; també es cus.

Bona Festa Major!

SALUTACIÓ DEL RECTOR DE LA PARRÒQUIA

Rafael Vilaplana Moltó

Quan l'estiu avança, el nostre poble es prepara per viure el moment més esperat de l'any. L'olor de pólvora, el repic de les campanes i la música de la gralla ens anuncien que la joia inunda els nostres carrers. Com a rector de la parròquia, és un honor adreçar-me a tots vosaltres a través d'aquest programa per desitjar-vos unes santes i felices Festes Majors en honor als nostres patrons: Sant Bartomeu, a l'agost, i Santa Tecla, al setembre.

La Festa Major de Sitges és una expressió d'alegria popular, però neix d'una profunda arrel de fe i devoció que ha sostingut la nostra vila durant segles. A l'agost, amb Sant Bartomeu, recordem l'exemple de l'apòstol que va fer de la seva vida un testimoni d'entrega. Els balls populars, els gegants i els castellers dansen en honor seu, i l'Ofici Solemne ens aplega al voltant de l'altar per donar gràcies a Déu pels dons rebuts i per la protecció del nostre patró.

Al setembre, amb una calidesa més íntima, celebrem Santa Tecla, la nostra patrona. Té una llum especial, ja que els nostres infants i joves prenen el relleu de la tradició. En veure'ls ballar i participar amb tanta il·lusió, donem gràcies al Senyor perquè veiem que el futur de la nostra comunitat cristiana i cultural està assegurat. Ella ens recorda la fortalesa de la fe des de la santedat i la senzillesa.

«Prego perquè aquestes festes siguin un espai d'acollida, caritat i respecte mutu»

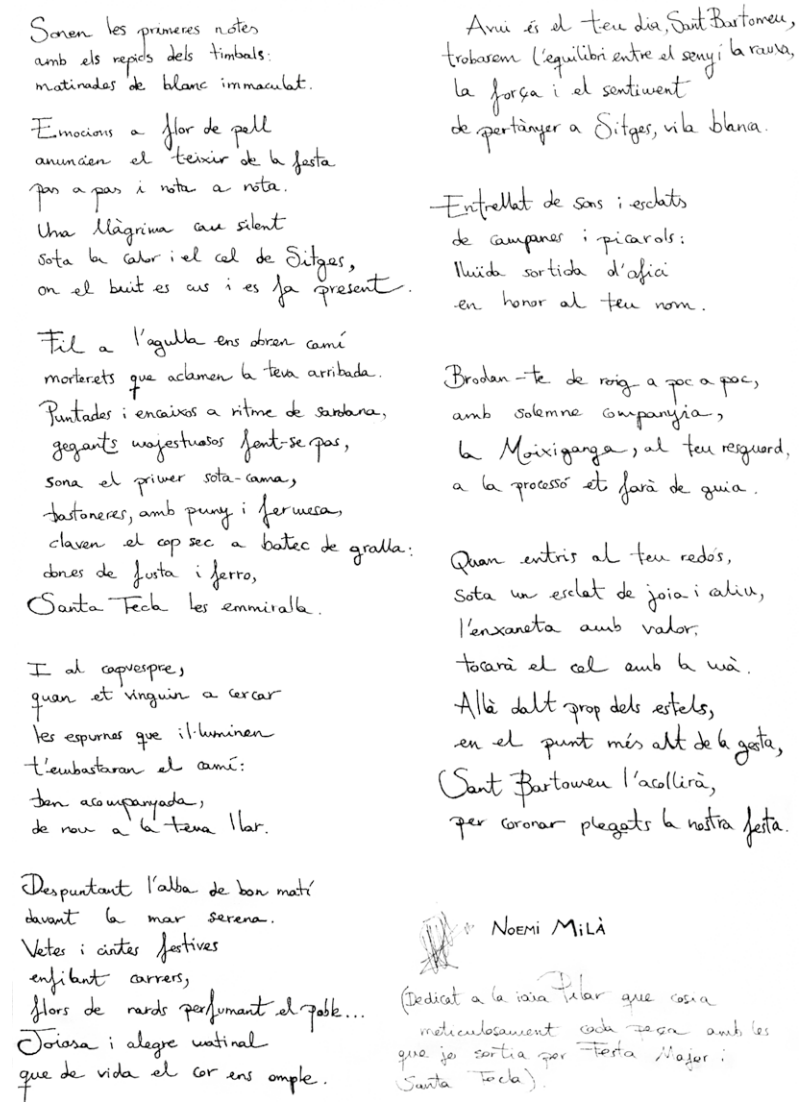
Vull agrair de tot cor a la Comissió, a les colles, als portants, als músics i a tots els qui fan possible aquests dies de germanor. Especialment, prego perquè aquestes festes siguin un espai d'acollida, caritat i respecte mutu. Que les nostres celebracions siguin un reflex de la pau de Crist.

Demanem a Sant Bartomeu i a Santa Tecla que continuïn intercedint per totes les famílies de Sitges, pels malalts i pels qui més pateixen. Que la seva benedicció ens acompanyi sempre.

Molt bona Festa Major a tothom! Que Déu us beneeixi i visca Sitges!

POEMA A LA BANDERA

Noemí Milà

Sonen les primeres notes
amb els repics dels timbals:
matinades de blanc immaculat.

Emocions a flor de pell
anuncien el teixir de la festa
pas a pas i nota a nota.
Una llàgrima cau silent
sota la calor i el cel de Sitges,
on el buit es cus i es fa present.

Fil a l'agulla ens obren camí
morterets que aclamen la teva arribada.
Puntades i encaixos a ritme de sardana,
gegants majestuosos fent-se pas,
sona el primer sota-cama,
bastoners, amb puny i fermesa,
claven el cop sec a batec de gralla:
dones de fusta i ferro,
Santa Tecla les emmiralla.

I al capvespre,
quan et vinguin a cercar
les espurnes que il·luminen
t'embastaran el camí:
ben acompanyada,
de nou a la teva llar.

Despuntant l'alba de bon matí
davant la mar serena.
Vetes i cintes festives
enfilant carrers,
flors de nards perfumant el poble...
Joiosa i alegre matinal
que de vida el cor ens omple.

Avui és el teu dia, Sant Bartomeu,
trobarem l'equilibri entre el seny i la rauxa,
la força i el sentiment
de pertànyer a Sitges, vila blanca.

Entrellat de sons i esclats
de campanes i picarols:
Iluïda sortida d'ofici
en honor al teu nom.

Brodan-te de roig a poc a poc,
amb solemne companyia,
la Moixiganga, al teu resguard,
a la processó et farà de guia.

Quan entris al teu redós,
sota un esclat de joia i caliu,
l'enxaneta amb valor
tocarà el cel amb la mà.
Allà dalt prop dels estels,
en el punt més alt de la gesta,
Sant Bartomeu l'acollirà,
per coronar plegats la nostra festa.

Noemí Milà

(Dedicat a la iaia Pilar que cosia meticulosament cada peça amb les que jo sortia per Festa Major i Santa Tecla)

Sonen les primeres notes / amb els repics dels timbals: / matinades de blanc immaculat. // Emocions a flor de pell / anuncien el teixir de la festa / pas a pas i nota a nota. // Una llàgrima cau silent / sota la calor i el cel de Sitges, / on el buit es cus i es fa present. // Fil a l'agulla ens obren camí / morterets que aclamen la teva arribada. / Puntades i encaixos a ritme de sardana, / gegants majestuosos fent-se pas, / sona el primer sota-cama, / bastoners, amb puny i fermesa, / claven el cop sec a batec de gralla: / dones de fusta i ferro, / Santa Tecla les emmiralla. // I al capvespre, / quan et vinguin a cercar / les espurnes que il·luminen / t'embastaran el camí: / ben acompanyada, / de nou a la teva llar. // Despuntant l'alba de bon matí / davant la mar serena. / Vetes i cintes festives / enfilant carrers, / flors de nards perfumant el poble... / Joiosa i alegre matinal / que de vida el cor ens omple. // Avui és el teu dia, Sant Bartomeu, / trobarem l'equilibri entre el seny i la rauxa, / la força i el sentiment / de pertànyer a Sitges, vila blanca. // Entrellat de sons i esclats / de campanes i picarols: / Iluïda Sortida d'Ofici / en honor al teu nom. // Brodant-te de roig a poc a poc, / amb solemne companyia, / la Moixiganga, al teu resguard, / a la processó et farà de guia. // Quan entris al teu redós, / sota un esclat de joia i caliu, / l'enxaneta amb valor, / tocarà el cel amb la mà. / Allà dalt prop dels estels, / en el punt més alt de la gesta, / Sant Bartomeu l'acollirà, / per coronar plegats la nostra festa. (*Dedicat a la iaia Pilar que cosia meticulosament cada peça amb les que jo sortia per Festa Major i Santa Tecla*).

LES CARES DE LA FESTA

Escaneja aquest QR per escoltar la conversa sencera

Cada nova Festa Major és especial, però probablement aquesta serà viscuda i recordada d'una manera diferent per la Zoë Puighibet (pregonera), en Joan Roca i la Maria Dolors Carbonell (pendonistes), la Noemí Milà (autora del Poema a la Bandera) i la Kàtia Plana (autora de la imatge).

Zoë Puighibet Masó

Pregonera

«Per mi, una de les costures de la Festa Major, ara per ara, és la gent del públic. És a dir, els dinars de família, els amics fent xin-xin, riure, ballar, saltar, tota aquesta gent que estem allà, les abraçades, les llàgrimes, aquests moments festius i de celebrar. Jo soc molt de celebrar, i gaudeixo molt d'aquests moments tradicionals: que si l'aperitiu del dia 23 amb la família, que si quedem a tal lloc per esmorzar a les 9 abans de l'entrada de grallers... Això per a mi és la costura del teixit festero, per dir-ho d'alguna manera. I així m'ho he pres jo. (...) Aquesta Festa Major serà molt diferent, començant pel Pregó, és clar, però a la vegada sé que no deixaré de fer el que normalment faig, que és passar-la amb els amics i amb la família. La diferència és que aquest any se m'afegeixen coses noves, com poder pujar al balcó de l'Ajuntament. També he compartit moltes coses al llarg de la vida amb els pendonistes d'enguany, la Kàtia i la Noe, i això fa que em sembli molt bonic viure junts aquesta Festa».

Joan Roca Pujadó

Pendonista de Sant Bartomeu

«La Festa Major forma part de la meva infantesa, de la meva joventut i de tota la meva vida, i he estat sempre molt vinculat a l'Agrupació de Balls Populars des del 1989, quan vaig sortir per primera vegada ballant Cintes. Penso que l'essència de la Festa són totes aquelles coses petites que no es veuen, i això és el que hem de protegir i conservar. (...) No imaginava ser pendonista tan d'hora, però la veritat és que és la il·lusió de la meva vida. Quan vaig veure que pujaven a casa el Mossèn, l'Esteve i el president de la Comissió, em vaig marejar i tot, i vaig haver de seure. (...) Sé que la meva mare, des del cel, estarà molt contenta, i em fa una especial il·lusió que m'acompanyin, com a cordonistes, en Jordi Barón Pérez, a la dreta, i en Cisco Arbonés Heredia, a l'esquerra. És un luxe i espero una Festa Major de joia i alegria».

Maria Dolors Carbonell Tutusaus

Pendonista de Santa Tecla

«El Mossèn i l'Esteve van dir-me que volien venir a parlar amb mi per un tema relacionat amb l'ermita de Sant Sebastià, amb la qual estic vinculada des de fa molts anys, i resulta que va pujar a casa tota la Comissió en tropell, i allà vaig entendre que allò era una cosa diferent, em vaig quedar parada. Ja m'havien proposat dues vegades ser pendonista, però en aquell moment no em veia en situació d'enfrontar-m'hi. Però aquesta vegada no he pogut dir que no, perquè sento que com a ciutadana he de fer-ho, i estic molt contenta i il·lusionada que hagin pensat en mi. Exposarem la Santa a l'ermita de Sant Sebastià, amb el mar als nostres peus, i desitjo que aquesta sigui la millor Santa Tecla del món! (...) Crec que els sitgetans hem de fer pinya perquè no es trenquin mai les costures de la Festa. Estic molt contenta d'haver dit que sí i em sento molt acompanyada».

Noemí Milà

Autora del Poema a la Bandera

«El que crec que no es veu de la Festa Major, i que existeix, és la minuciositat a l'hora de fer les coses. El detall que posava la meva àvia, a qui he dedicat el poema, quan cosia. És la Comissió que tria els carrers per on passem, que mira que els grallers puguin tocar i no siguin molestats a la Ballada Final, que hi hagi respecte per tothom, que hi hagi inclusió, que els balls puguin ballar, que hi hagi unes persones que escombren les carretilles perquè els bastoners no ensopeguin. Tot això que no es veu i que hi és. Aquells punts d'aigua, aquelles abraçades enmig del carrer Sant Francesc a l'entrada de Grallers, aquelles llàgrimes d'aquell que està pensant en la persona que ja no hi és, la persona que neteja el timbal abans de sortir perquè estigui ben lluent, el que cus les espardenyes, les mares i les àvies que planxen camises...».

Kàtia Plana Salesas

Autora de la imatge de Festa Major

«Des de la Comissió em van explicar que la seva idea era fer un homenatge als oficis relacionats amb la Festa Major que no es veuen gaire, a les costures invisibles, i jo ho he centrat en l'ofici de les cosidores. Vaig tenir clar que havia de ser una peça col·lectiva i comunitària, en la qual hi havien de participar tantes cosidores com fos possible, i així ha estat (...) Crec que la Festa Major és un sentiment familiar, de records, però també d'implicació. A vegades estem molt desconnectats, en general, i coses com aquesta ens fan unir-nos. Jo això ho he notat molt durant el procés de creació de la imatge. Les cosidores m'han obert les seves cases, han compartit amb mi les seves històries... Ha estat preciós i he notat la comunitat, el poble, el factor humà que a vegades es troba tant a faltar. I això tampoc s'ha de perdre. És molt important».

Les costures de la Festa

Com un tapís cosit al llarg dels segles, la Festa Major té un vers i un revers. A la cara més visible hi ha gegants, bèsties, balls i foc que desfilen en processó davant d'una gentada *que va cada any fent-se més gran*.

Al darrere, i **dins d'aquest programa**, hi ha les costures; tots els fils que sostenen la Festa. En són tants que superen en quantitat tot allò que es veu. **Hi ha** els nombrosos **assaigs** (p.12) que possibiliten que tot surti bé, hi ha la **brigada** (p.16) que prepara escenaris i carrers, i l'entrega i expertesa de les **cosidores** (p.18). Entre els fils hi viuen persones que s'encarreguen de cuinar **dinars** (p.22), sopars i àpats a tota hora, perquè menjar és una necessitat, però donar de menjar és un llenguatge d'amor. Hi ha objectes senzills i imprescindibles com les **espardenyes** (p.24). Per descomptat, no hi falten **flors** (p.27)

Hi ha els **garatges** (p.28) des d'on les famílies construeixen gegants, cabeçuts i bèsties per a la canalla, la **història** (p.30) i la importància de recordar-la, **instruments** (p.33) tan petits com un picarol i **joves** (p.36) que viuen amb intensitat la Festa i que n'asseguren el futur. Envoltada de tots ells hi ha la **Kàtia** (p.38) Plana, autora de la imatge, i totes les cosidores amb qui ha col·laborat.

Hi són també les **llars** (p.40), com a espai de trobada o com a punt d'aigua, els **mitjans de comunicació** (p.42) i les persones que hi treballen, **normes** (p.44) que cal complir, comissions que s'encarreguen de **l'organització** (p.46) i, és clar, hi ha la **pinya** (p.48) dels Castells, que potser és la metàfora que millor explica que per tocar el cel calen moltes mans.

Cap al final de l'alfabet inabastable de la Festa Major de Sitges, hi ha la **química** (p.50) de les carretilles i castells de focs, i s'hi beu el **rom cremat** (p.52) que acompanya les havaneres. Entremig de les costures, els equips **sanitaris** (p.54) vetllen perquè ningú prengui mal, el **teixit associatiu** (p. 56) fa puntades amb determinació, i un exèrcit **d'ulls** (p.58) captura el present en fotografies.

No seríem qui som sense el suport del **voluntariat** (p.60) i l'enginy dels tècnics, aquí mesurat en **watts** (p.62). Per a qui tingui gana, també tenim **xurros** (p.64) i, com era d'esperar, comptem amb el Cronista de la Vila, Joan **Yll** (p.66), per deixar registre de tot fet remarcable.

Al capdavall de l'alfabet hi ha el **zero** (p.68), que no és un final sinó, més aviat, el nou inici d'un cercle infinit.

La Festa té tantes costures que és impossible contenir-les totes en un programa, però per sort en vindran molts altres. Pel que fa a aquest, hem trobat **una costura de la Festa per cada lletra de l'alfabet.**

LA FESTA ABANS DE LA FESTA

Nits de Moixiganga per a forasters

PER LA MOIXIGANGA

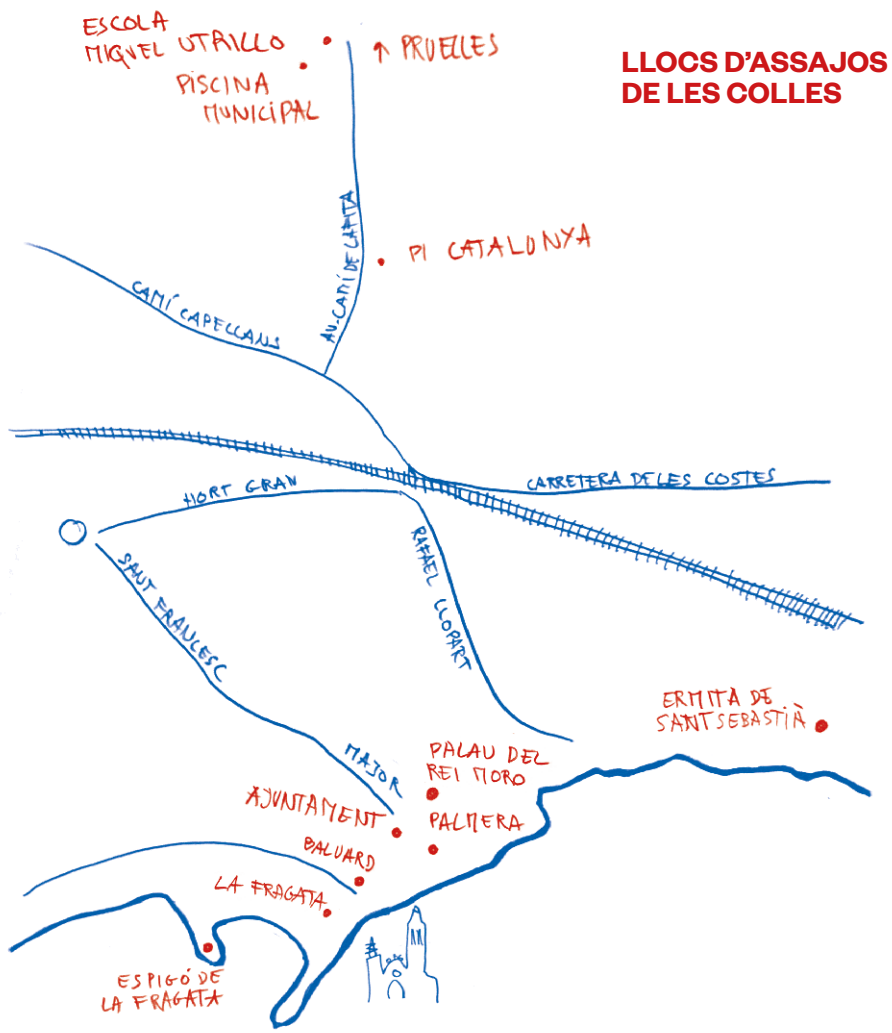
Els quinze balladors de la Moixiganga tanquem el seguici festiu de les processons de Sitges, i també som dels que assagem més tard. L'assaig no té secret: normalment dues passades (és a dir, dos balls sencers), i una mica de carrer. On? Habitualment, a la plaça de l'Ajuntament, tot voltant la casa consistorial. Allà quedem els vespres de juliol, un o dos cops a la setmana, a les 22 h, quan tothom ha plegat de treballar i podem garantir el quòrum necessari. El doctor Robert és mut testimoni de com oblidem detalls d'un any per l'altre, i de com els posem en comú. La música i el ritme els marca el cap de colla, afinant com pot, o els darrers anys, un altaveu Bluetooth. I el públic? També n'hi ha, i s'ha de dir que es fa

<< I EL PÚBLIC? TAMBÉ N'HI HA, I S'HA DE DIR QUE ES FA COLLETA, FINS AL PUNT QUE ENS PLANTEGEM QUE SI POSÉSSIM UN BARRET EN TRAURÍEM CALERONS >>

colleta, fins al punt que ens plantegem que si poséssim un barret en trauríem calerons. "*¿Que baile hacéis?*", "*What are you doing?*". "*A traditional dance of Sitges, the death and resurrection of Jesus Christ...*". I així, integrem el foraster en la tradició sitgetana.

I, de vegades, si coincidim amb alguna altra colla, baixem al Baluard, on també ens desplacem per assajar les escales. I sempre, sempre, acabem l'assaig amb l'aplaudiment del respectable... De fet, molts dies sentim fuetejar la bassetja dels pastorets, o el vers de les gitanes, quan no ens hem d'apartar perquè passi el sant o la santa de camí a cal pendonista.

I sí, assagem al juliol. Al juliol, només? Doncs gairebé. Com que és més fàcil garantir gent, i hem de ser quinze per l'assaig -amb quatre bastaixos i un Crist-, pel juliol hem de fer la feina. Després, els detalls queden per polir la darrera setmana, si podem, mentre s'acosta el pessigolleig de la sortida de les dues.

LLOCS D'ASSAJOS DE LES COLLES

Cabeçuts	Darrere Ajuntament
Ball de Diables Colla Vella	Escola Miquel Utrillo
Timbals Ball de Diables Colla Vella	Pruelles - escales de dalt de tot
Ball de Diables Colla Jove	Ermita de Sant Sebastià
Timbals Ball de Diables Colla Jove	Pruelles
Ball de Diables ABPS	Palau del Rei Moro
Timbals Ball de Diables ABPS	Espigó
Timbals Drac	Espigó de La Fragata
Timbals Àliga	Espigó de La Fragata
Colla Jove de bastons	Zona piscina municipal - Miquel Utrillo
Colla Noies de Bastons	Plaça Catalunya
Gitanes de la Vila	Plaça Catalunya
Colla Mitjana de Bastons	Plaça piscina municipal
Colla Vella de Bastons	Baixada carrossòdrom (Pruelles)
Cercolets	Palmera
Pastorets	Palmera, escales
Panderetes	Palmera
Cintes	La Fragata
Gitanes ABPS	Davant Ajuntament
Moixiganga	Davant Ajuntament, Baluard, escales
Colla Joves de Castellers	Palau del Rei Moro

Llocs que són casa

PER LES GITANES DE LA VILA

Les 36 hores més esperades de l'any s'enceten amb un «ens trobem a les 21 h dimarts vinent!». Realment, no cal dir on, totes ja sabem on hem d'anar. El primer assaig és ben curiós: retrobaments, abraçades, benvingudes als nous integrants del grup i, per fi, tornar-se a calçar les espardenyes per saltar de nou. Els següents són disciplina per aprendre's els balls, tècnica per fer correctament una jota, i un entrenament físic digne d'un *Hyrox* per enfrontar el que suposa ballar gitanes i no morir en l'intent.

Aquesta atmosfera fa que aquestes estones siguin una via d'escapament, on cada integrant troba el seu espai i un moment del dia en què poder desconnectar de la rutina, que d'això és del que tracta la vida: trobar temps per fer el que ens fa feliços. Podríem dir que aquests moments són posar-nos la mel als llavis del que està per venir.

<< PER A MOLTES PERSONES, PLAÇA CATALUNYA ÉS LA PLAÇA DE LA NOSTRA VIDA: ENS HA VIST CRÉIXER, CREAR AMISTATS I MANTENIR VIVA L'ESTIMA CAP AL NOSTRE BALL >>

Però hem de tenir clar que també formen part dels assajos els veïns del barri, aquells que surten al balcó a veure'ns ballar, les famílies que s'asseuen a la plaça amb el sopar quan ens visiten les gralles i la canalla no vol tornar a casa. I d'infants podem parlar-ne quan any rere any, pels voltants de Sant Tecla, tenim a més de quaranta nenes i nens que fan una pràctica intensiva del que és estimar-se un ball i la tradició.

Per a moltes persones, Plaça Catalunya és la plaça de la nostra vida: ens ha vist créixer, crear amistats i mantenir viva l'estima cap al nostre ball. Com d'importants són els llocs que són casa, oi?

A
B
C
D
E
F
G
H
I
J
K
L
M
N
O
P
Q
R
S
T
U
V
W
X
Y
Z

Els assajos dels timbalers de la Colla Vella

PEL BALL DE DIABLES COLLA VELLA

Darrere de cada sortida de Festa Major hi ha moltes hores d'assaig que sovint no es veuen, però que acaben sonant al carrer. Els timbalers de la Colla Vella no només acompanyem els actes, sinó que hi posem ritme, presència i una manera pròpia d'entendre la festa. El timbal marca el pas i ajuda a crear l'ambient dels dies grans del poble.

Els assajos s'ubiquen a la zona industrial de Sitges, en direcció cap a la urbanització de Mas Alba. Normalment, la majoria es concentren entre finals de juliol i els dies previs a la Festa Major, amb un ritme que s'intensifica sobretot a l'agost, on les últimes setmanes arribem a fer dos assajos per setmana, fins a culminar amb l'assaig general dels versos. Tot i això, si abans de Festa Major tenim alguna sortida en un altre lloc, també es programen assajos previs per preparar-la. Aquest any, per exemple, en fem nou.

<< ASSAJAR NO ÉS NOMÉS REPETIR, SINÓ QUE ÉS ESCOLTAR ELS COMPANYS, SEGUIR UN MATEIX TEMPO I ENTENDRE QUIN PAPER TÉ EL TIMBAL DINS LA COLLA >>

A banda dels assajos generals, n'hi ha d'opcionals pensats pels nous integrants, ja que moltes vegades s'incorporen persones que no havien tocat mai el timbal, i aquests espais serveixen per aprendre els ritmes bàsics, agafar confiança i entendre el funcionament del grup. Dins la colla arribem a tenir al voltant d'una vintena de cançons o tocs, comptant també les variacions d'alguns ritmes.

Assajar no és només repetir, sinó que és escoltar els companys, seguir un mateix tempo i entendre quin paper té el timbal dins la colla. Quan sortim al carrer, tot aquest treball pren sentit i el so dels timbals acompanya la festa amb força, respecte i orgull de colla.

ELS PRIMERS QUE ARRIBEN I ELS ÚLTIMS QUE SE'N VAN

La brigada municipal s'encarrega de posar i treure gran part de la infraestructura necessària per celebrar la Festa Major. En parlem amb en Josep Vilà, coordinador de l'equip.

Tots els actes d'una Festa Major es tradueixen en necessitats, que molt sovint tenen a veure amb posar i treure elements. Pensem en el Pregó. Per tal que un pregó pugui dur-se a terme cal, sobretot, algú que el pensi i l'interpreti, i un públic que l'escolti. Però també fan falta un seguit d'elements d'infraestructura bàsics, com una tarima des d'on es pregoni, centenars de cadires pel públic, tanques que delimitin l'espai, i un punt de llum on s'endollaran la microfonia i els focus. Tots aquests elements depenen de la brigada, el servei municipal que s'encarrega, durant l'any, del manteniment general de la via pública i, quan arriben les festivitats, de garantir que la taula (els carrers) està ben parada (tot preparat per celebrar com cal). Quan comença l'agost, les tasques del dia a dia de la brigada –i de l'Ajuntament en general– es divideixen en dues categories: 1. "corre, corre, que és per Festa Major", i 2. "això ho parlem passat Festa Major".

De brigada n'hi ha una, formada per uns 40 treballadors, però dins està estructurada per grups i especialitats: hi ha la brigada d'obres, que s'encarrega del manteniment de la via pública, la de senyalització, la de lampisteria, el fuster, el manyà, els pintors i l'equip encarregat de muntatges i esdeveniments. Entre tots s'encarreguen de (agafeu aire): posar tarimes on es diuen versos, es canten cançons i es ballen sardanes, preveure cadires, localitzar punts de llum, dur amunt i avall tanques, retirar elements de mobiliari urbà, com jardineres i pilones, que poden dificultar el pas de processons o la celebració d'actes, revisar el paviment i (ja acabem) penjar i despenjar les banderoles que anuncien la Festa. És a dir, que molt abans de pregonar l'inici de Sant Bartomeu, i encara uns dies després de l'últim acte de l'agenda de Santa Tecla, la brigada encara s'enfila a escales, enretira banderoles i enllesteix la seva feina fins a l'any que ve. No surten al programa, però sempre hi són.

«La brigada ens encarreguem de traduir en necessitats tots els actes del programa», explica en Josep Vilà. Com tot el que té a veure amb la cultura popular –i en realitat amb qualsevol manifestació

«A LA BRIGADA ENS ENCARREGUEM DE TRADUIR EN NECESSITATS TOTS ELS ACTES DEL PROGRAMA»

ciutadana– la Festa Major és una feina col·lectiva, que funciona en cadena. La Comissió s'encarrega, juntament amb totes les parts participants de la Festa, d'organitzar i coordinar la Festa i els seus actes, la Regidoria de Tradicions i Festes, amb el seu equip tècnic, revisa i valida, la Policia Local en comprova la seguretat i la brigada, com diu en Josep Vilà, converteix la feina i necessitats de totes les parts en encàrrecs concrets per a cada departament de la brigada. De la mateixa manera que passa amb gran part de les activitats dels nostres temps, entremig hi ha un document d'Excel amb tasques, responsables i dates límit.

La de la brigada és una d'aquelles feines que generalment només es veuen i es comenten quan alguna cosa surt malament, i que passen desapercebudes la resta del temps. Per exemple, poques persones deuen saber que una de les tasques que fa la brigada cada Festa Major, és cobrir tota la teulada del Club Nàutic amb plafons de fusta, perquè a la darrera reforma que s'hi va fer, es va utilitzar un material inflamable i, per tant, incompatible amb un castell de foc.

Respecte a la càrrega de feina que impliquen Sant Bartomeu i Santa Tecla per aquest departament municipal, en Josep Vilà explica que Festa Major, Carnaval i Corpus representen, com era d'esperar, la temporada alta de la brigada, i que en els 25 anys que fa que treballa a l'Ajuntament –els últims 11 a la brigada– «tant el municipi com les necessitats han crescut molt i, en canvi, la brigada no ho ha fet de manera proporcional». Tot i això, l'objectiu és sempre «donar el màxim servei amb els recursos humans i materials disponibles» perquè tot surti bé, també aquesta Festa Major que estem a punt de celebrar.

UNA CONVERSA ENTRE COSIDORES

*Un matí d'abril, la **Kàtia Plana**, autora de la imatge de Festa Major, va reunir un grup de cosidores per parlar sobre orígens, tradició i futur de la costura sitgetana. Elles són l'**Angelina Salesas**, l'**Angelina Pla**, la **Lolín Rocha**, la **Carme Comas**, la **Carmen Escolano** i la **Mercè Mercadé**; totes elles, història de la costura sitgetana.*

Kàtia Plana: Avui ens trobem amb unes persones *estupendes* que s'ho mereixen tot i ens hem reunit per parlar d'un dels molts oficis que no es veuen d'aquest poble, bé, de tot arreu en general, que és l'ofici de la costura, les cosidores, les modistes. Per Festa Major tenen un paper fonamental, però sempre, sempre, des de l'ombra, i avui volem que surtin a la llum i que ens parlin de la seva trajectòria, de com van començar, de les seves arrels...També volem que ens transmetin una mica del seu coneixement, per a les noves generacions, perquè a més a més la costura és un ofici que malauradament s'està perdent, i nosaltres tenim el deure de conservar-lo i transmetre'l.

(...)

Lolín Rocha: Jo vaig començar de molt joveneta cosint a casa, justament coses de Festa Major, perquè els meus pares estaven molt vinculats a l'Agrupació. Aleshores tot el vestuari es feia a casa, perquè el Palau encara no existia, *bueno*, existien els baixos, però no hi havia res més. I... arran d'anar cosint, va arribar un moment que em vaig encarregar de l'Agrupació. Després va continuar la Carme, que la tinc al costat justament.

Carme Comas: Com diu la Lolín, jo vaig agafar el seu relleu al Palau. Mira, jo vaig començar perquè a casa sempre hem cosit. Igual cosíem *algo* de roba, que sabates, que jaquetes, que el que calgués. Però després sempre he sigut aficionada a cosir o em feia roba per mi o pels nens i... un dia vaig entrar a l'Agrupació per cosir el gafet d'una faldilla, i aquest gafet m'ha portat a quedar-me allà fins ara.

Angelina Pla: Jo soc l'Angelina, soc l'àvia de la Kàtia i tinc 99 anys, aquest en faré 100. La meva mare era molt aficionada a cosir, però... per casa. I com que jo també hi tenia molta afició, doncs van dir, aquí al poble no podràs aprendre gran cosa... i vaig anar a Tarragona a aprendre el *corte confección* Sistema Martí i vaig fer el professorat i tot... I vaig tindre bastant bones notes, matrícula d'honor [riu], és veritat.

Angelina Salesas: A veure, jo soc la d'entremig. Soc la mare de la Kàtia i la filla de l'Angelina. Jo a casa sempre he vist cosir. Cosir i l'olor de les jaquetes, quan era l'època de les jaquetes. Sempre, sempre. Quan era adolescent i volia sortir amb les amigues, sempre havia de fer les meves dues hores de cosir, obligatòries, encara que fos al balcó o *onte* fos. Si no, no podia sortir. La mare a vegades em feia ajudar-la amb el que ella estava fent, i altres vegades em feia fer *vainica* o coses rares que no servien per res perquè les fèiem un drap. No sé si em va venir l'afició perquè em va obligar o realment vaig descobrir què volia fer i que podia tirar endavant. El cas és que en tota la vida no he deixat de cosir, i de fet em vaig cosir el meu vestit de núvia. Era l'època *hippie*, i em vaig fer un vestit totalment estampat. A la mare li hauria agradat més una núvia més convencional, però tinc molt bon record del vestit. La Kàtia el té penjat a la seva habitació, com un trofeu.

Carmen Escolano: Yo soy Carmen, pero se me conoce como Carmencita. Mi tradición para la costura viene de mi madre y mi abuela. Llegaba del colegio y siempre veía a mi madre y a mi abuela cosiendo y escuchando la radio. Y yo, pues ya me empecé a hacer cositas para mis muñecas, y ahí empezó mi afición por la costura. Luego mi madre también me puso a estudiar el Sistema Martí y me saqué los patrones, patronaje y todo esto. Y bueno, ahí mi tradición por la costura. Y tuve la buena suerte de un día entrar al Palau y, me acordaré toda la vida, que mi primera cosa del Palau como prueba por si sabía coser, fue la trompa de un elefante. Y bueno, se ve que a la Carme le gustó como cosí la trompa del elefante y dijo: contratada. Y gracias a eso pues ahí estoy, yo qué sé los años que llevo ya...

Mercè Mercadé: Jo em dic Mercè i sempre he cosit. Quan vaig sortir de l'escola ja em vaig posar a cosir. Vaig anar amb una famosa Glòria que la deveu conèixer, i vaig estar allà fins que em vaig casar. Llavors, clar, em vaig posar a cosir per mi, però tenia molta feina i llavors a la mare de la Carme li vaig dir, «Maria, ens muntem nosaltres el taller». A l'Agrupació hem fet tres Cubanitos i ara estic allà donant la tabarra a les dues Carmes, i així passo els dies. (...) El que sempre faig és l'hereu i la pubilla del Palau, no sé quants n'he arribat a fer, però del Palau tots. Em van fer un homenatge i tot, perquè potser he fet unes cinquanta o seixanta pubilles.

(...)

A.P: Jo, de col·laborar, sempre he col·laborat, però sempre des de casa.

K.P: Mira, això és molt important. Avui també som aquí per visibilitzar aquestes feines.

A.P: A mi m'han portat moltes coses per cosir, però no era jo la que ho organitzava. En canvi, ma filla és una *follonera* i [a la Kàtia] tu també. Perquè ella col·labora en tot, en Corpus, en tot. Jo he sigut de treballar molt, però poc vista. Ara encara vaig a l'Ave Maria, de voluntària, però de cosir, cuso molt poc. Passo algunes gomes i dono algunes idees... però ara vull posar l'agulla a un lloc i, en canvi, la poso a un altre.

C.C: Però tu ja no ho has de fer, que ja has fet prou, has de manar perquè ho facin els altres.

L.R: I tot el que vostè porta a sobre! Això és un orgull. Ha d'estar molt contenta.

A.P: A més a més, ja no es fan les mateixes coses.

K.P: Aquest és un altre tema.

L.R: No es fan igual, no, no.

K.P: Què n'opineu del món de la costura actual, comparat amb el que es feia abans? Els materials, la manera de fer...

C.E: Antes era todo más artesanal. Ahora, dentro de lo que hay...Yo me acuerdo de aquello de pasar la basta floja, el encarar una cosa con la otra. Esto ya no se hace. Ahora viene el patronaje cortado con medida estándar, y ahí vas.

A.S: I moltes paraules que es deien abans, que ara ja no existeixen.

C.E: Tu le dices a una persona, pásame basta floja, y te dice ¿y esto qué es?

A.S: Nosaltres en dèiem passapunts, en català. Passapunt, encarar, emprovar...

C.C: Ara tu digues a algú, «encara'm això». I diu. «què?» I que no et passis a l'altra banda. «I com ho faig això de no passar-ho per l'altra banda?»

A.S: I fer les vores invisibles.

C.C: I que no piqui.

A.S: Ara tot ja està sobrefilat. Jo m'havia fet un fart de sobrefilar!

K.P: I una altra cosa que a mi em fa molta pena són els bons materials que estan desapareixent.

C.C: Oi, calla. Les vetes, a part de la superfina que ja no n'hi ha.

K.P: Explica pel públic general què és la superfina, que això és molt important.

C.C: La superfina és una veta tova que serveix per fer els biaixos i altres coses. I nosaltres hi fem la floreta.

Totes: La floreta!

C.C: Perquè clar, com que és tova, es cus bé i *llavons* quan l'arrugues queda aquell tomb, eh Lolín? Amb la mida precisa. Perquè quan la fas massa petita queda com un cul i si la fas massa gran sembla una escarxofa.

L.R: La petita de 11 i la gran de 13.

Totes: Aaaaixò mateix.

C.C: És la mida. La petiteta és la que es posa als barrets dels Pastorets, que és aquell barret petitet que, com que és petit, no li posarem la flor gran. Ara de superfina no n'hi ha. Les fàbriques van tancar. Hem *nat* requisant a tot arreu on hem pogut tot *lo* que tenen. Ara hi ha la superfina sintètica que és molt lletja.

L.R: Cada vegada hi ha menys proveïdors, ha tancat Bofarull, ha tancat Parera, ara queda Castelltort i queda Santa Anna. A Santa Anna els preus són molt alts i, clar, és que si calcules el que costa el material, les hores que et poses a cosir...el preu és molt alt, i qui el paga? Només la gent que té el capritx i la tradició de seguir mantenint *lo* que tenim, però és un problema fort.

(...)

A.S: De cosidores, el que falta, és relleu generacional.

K.P: Jo el que veig a la meva generació, és que no és viable dedicar-nos a la costura. A qui ens agrada, ens agrada, però no ens hi podem dedicar.

C.E: Las que estamos en el Palau casi todas hemos trabajado y luego tú cogías tus horas libres para ir allí para coser, para estar un rato, y si se te hacían las 10 o las 12 de la noche, pues bueno, oye, esto que te has llevado...

L.R: El que passa és que la gent que ve ara, no pot dedicar-se a cosir perquè no menja...

A.S: I ho entenc, però d'aquí a 10 anys, com a molt, qui ho farà tot això?

L.R: Crec que arribarà un moment que a falta de cosidores, però amb ganes de sortir a ballar, la gent s'espavilarà. No crec que això s'acabi.

Escaneja aquest QR per escoltar la conversa sencera

DOS ÀPATS DE FESTA

A vegades es menja per supervivència i altres vegades (les millors) es menja per celebrar, per gaudir i per compartir estona amb la família i els amics. Parlem de dinars (i sopars) de Festa Major amb l'Ester Sorribes i l'Oriol Serra, persones que cuinen per amor als altres. Tothom a taula!

ELS BANQUETS DE L'ESTER

A la terrassa de l'Ester Sorribes hi ha un cavallet i unes cadires plegades que ja anticipen que en aquesta casa sovint es munta taula llarga. Ella i una de les seves filles, la Vinyet Capdet, expliquen que per a la seva família el dinar de Festa Major és tan important com el de Nadal i el del Vinyet. Aquest últim el celebren de manera especial perquè la família va administrar l'Ermita de la Mare de Déu del Vinyet durant gairebé quaranta anys. Després d'això, l'any 2002 van anar a viure al Poble Sec i des d'aleshores i durant gairebé vint anys, l'Ester Sorribes s'ha encarregat de fer el dinar per a tota la família la vigília i el dia de Sant Bartomeu. Fa uns cinc anys, li ha agafat el relleu la seva filla Vinyet, que continua amb la tradició.

Imatge cedida per l'Ester Sorribes.

A la vigília el menú és, sempre invariable, una bona olla de macarrons i carn arrebossada. Macarrons, és clar, amb el seu sofregit de ceba i tomàquet amb un bon xup-xup i *carinyo*, salsitxa, *bacon* fumat i una mica de paté com a toc de la casa. Les portes de casa queden obertes mentre els balls van cap a l'Hospital –just al costat d'on viuen– i qui té gana entra, seu i menja, fins al punt que hi ha diables que ja saben que en aquesta casa hi ha carn arrebossada i demanen un tall per seguir el camí. Pel dinar de Sant Bartomeu, en canvi, sí que s'entaulen de manera oficial i cerimoniosa tota la família, entre 17 i 19 persones. Això sempre, «passi el que passi», diuen. Durant anys

l'Ester va fer sarsuela de plat principal, i abans un plat d'entremesos com els d'*antes* per cadascú, ben ple, amb una bola d'ensaladilla russa al centre, envoltada de pernil, bull, botifarra, espàrrecs i altres embotits. Al cap dels anys va canviar la sarsuela per un tall rodó amb les seves cebetes, carxofes, bolets, i el que toqui. I d'entrant, o bé un meló amb pernil o un aperitiu complet amb gambetes, croquetes i altres coses bones. De postres, gelat. Tot ho deixa ben preparat abans, per poder anar a Ofici amb la feina feta. Fins fa res i durant molts anys, l'Ester s'ha dedicat a fer cada diumenge el dinar a tota la família (té ni més ni menys que tres filles, cinc nets i tres besnets), i tot i que ara ja ha deixat aquesta tradició setmanal tan exigent, el dinar de Festa Major és i serà sagrat.

LA TERRASSA DE L'ORIOL

L'Oriol Serra munta, des de fa una dècada, un sopar a la terrassa de casa seva, al carrer Sant Pau, la vigília de Sant Bartomeu i la de Santa Tecla. Al principi eren unes 10 persones, però la cosa ha anat creixent i a l'últim sopar ja eren vora cinquanta. No tothom es queda a sopar: hi ha qui passa a saludar, a brindar o a picar alguna cosa de camí al Castell de Foc. La porta està oberta per a amics, amics d'amics i coneguts, fins al punt que no saps qui vindrà, i justament aquesta és la màgia.

Imatge cedida per l'Oriol Serra.

Una taula parada a la terrassa espera qui arriba amb gana, i van sortint plats, sobretot coses fredes. Mai hi falten unes truites de patata que deixa preparades al matí, pernil del bo, uns formatges amb codony, pa amb tomàquet i, com que ell és pescador –un dels últims pescadors de Sitges–, unes bones anxoves per anar-se servint, un *salpicón* de llagostins o una sípia amb patates, tot per menjar a peu dret i regat amb cava ben fred, mentre la gent parla amb un i altre i es mou per la terrassa. També hi ha sempre algun plat calent: uns planxats de pa de vidre amb burrata, pernil i alfàbrega, o uns de pollastre a l'ast amb brie. Poca broma i molta gana. La tradició no li ve de família, se l'ha fet ell, més o menys des que va ser pare. «M'encanta cuinar per a la gent que aprecio, és un gust total», diu.

Als seus convidats no els deixa portar res. Per no donar feina, però també perquè no se li desquadri el menú que té pensat i pel gust de fer-ho ell, com li agrada. Com a molt, els convidats poden portar una ampolla de cava (si alguna vegada us convida, ja ho sabeu), que això, si sobra, no es fa malbé. Assegura que continuarà fent el sopar mentre li faci il·lusió. «Jo ho gaudeixo i la gent està agraïda», diu. I això, al final, és tot.

LA BASE SOBRE LA QUAL S'ALÇA EL FOLKLORE SITGETÀ

Què ens explicaria una espardenya si pogués narrar el seu viatge des del taller i fins la Festa Major sitgetana? Li hem demanat a l'Alba Gràcia Panyella que s'ho imagini i ens ho expliqui.

Vaig néixer lluny de la marinada sitgetana, sota el cel de l'Alt Maestrat, on el temps no es mesura en segons sinó en puntejades de fil de cànem. Soc una espardenya de la població de Mata, filla d'una tradició que va començar fa més de tres-cents anys i que encara avui conserva el batec de l'artesania. Abans de ser el calçat que transita els carrers els dies de festa, vaig ser un manat de fibres vegetals esperant el miracle de la transformació artesanal. L'espardenya que avui trepitja la terra porta incorporada una tradició que es defineix com un símbol de la classe treballadora, de pagesos i obrers que, des del segle XIV, han fet de l'espart la seva pell orada sota el sol.

El meu trajecte vital comença sobre un cavallet, el banc de fusta on el mestre espardenyer em dona forma. Sento el ritme hipnòtic de la trena d'espart cargolant-se al voltant de l'estaqueta, un eix que determina si seré gran o petita, forta o flexible. Sento encara la pressió del xamarrit, l'eina que em pica i emmotlla per assegurar que la meva sola sigui prou resistent. Soc fruit de tres hores de litúrgia manual, tres hores en què mans expertes cusen la lona amb l'agulla espardenyera, protegides pel cuir de la pelleta per no fer-se mal, mentre jo vaig prenent la forma d'allò que els Països Catalans han convertit en un símbol d'esforç i identitat.

Però el meu bateig definitiu no arriba fins al procés de l'envetar. És en aquest moment quan, des del Maestrat, decideixo quin serà el meu destí: a quina Festa Major catalana arribaré. I és aquest instant quan em passen les vetes de colors com si em cosissin el passaport sitgetà de destí. Blaves com el mar, i vermelles com la sang i el foc: són les vetes que claven la meva identitat, ja per sempre, sitgetana. Les vetes blaves i vermelles dibuixen sobre la nostra tela blanca el caràcter d'una festa que no s'entén sense aquest contrast cromàtic. I aquests colors em lligaran irremeiablement a Sitges.

El viatge des de la Mata, prop de Morella, fins a Sitges, és una transició entre dos mons: de la muntanya serena a la vila marinera que fa de la sabata la seva bandera de producte manufacturat. En el nostre univers, si el vi és Malvasia, la sabata és l'obra artesana de l'himne sitgetà. En arribar a la costa, em sento immediatament reconeguda. Sitges és terra de sabaters: dels que les feien, i de les que les venen. Sé que aquí se'm mira amb ulls d'expert. A Sitges no soc una estranya i m'afilio a la memòria en una vila que entén de formes de sola, de pells i de puntades. Soc l'espardenya envetada, i em sento còmoda perquè aquest poble sap com fer regnar a una sabata.

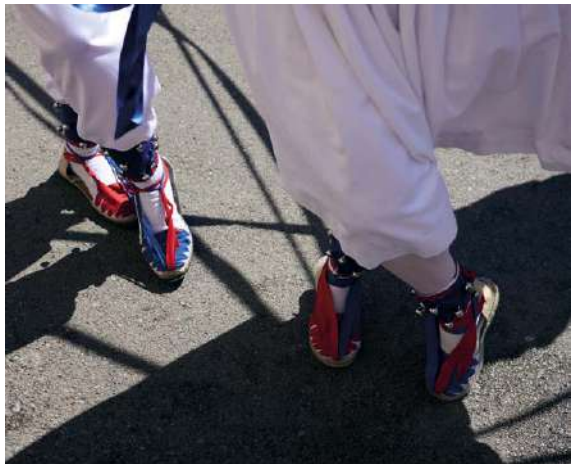
El matí del 23 d'agost, la vigília de Sant Bartomeu, la casa on he anat a petar és un formiguer de nervis. Reposem a terra, encarades, entrelligades i juntes, desprenent olor d'ànima vegetal, mentre el ballador es va redreçant la camisa blanca. Sento el tacte de les seves mans, tremoloses però decidides, quan comença el ritual de lligar-me. Hi ha qui em vol ben estreta al voltant del turmell,

«ABANS DE SER EL CALÇAT QUE TRANSITA ELS CARRERS ELS DIES DE FESTA, VAIG SER UN MANAT DE FIBRES VEGETALS ESPERANT EL MIRACLE DE LA TRANSFORMACIÓ ARTESANAL»

qui em puja les vetes amunt per la cama amb un aire clàssic, o qui prefereix fer-me el nus a la part davantera per assegurar-se que no em perdrà enmig del tràfec de jotes i salts. Cada nus és una promesa de resistència per a les trenta-sis hores de frenesí que ens esperen. Cada manera de lligar-me és una signatura personal. "Així visc jo la meva festa" o "així em va ensenyar la meva mare a lligar-les".

Finalment, sortim al carrer. L'ambient és d'agost, i ja fa olor de Festa Major. L'aire té una densitat particular, de ritual i d'esclat. Ens dirigim cap a la plaça de l'Ajuntament. Falten pocs minuts per a les dues del migdia. Sento el trepig de centenars de camarades germanes que, com jo, han vingut de lluny per ser protagonistes dels dies més grans de la vila. L'asfalt és calent sota la meva sola, però la meva fibra està preparada per a la batalla. L'atmosfera es

tensa però joiosa. Els caps de colla miren els rellotges. Els grallers mullen els llavis. I de cop, el (nostre) món esclata. En aquest precís instant, deixo de ser un objecte d'artesania per convertir-me en moviment pur. No soc només veta, cànem i tela: soc el motor que impulsa la festa, la base sobre la qual s'alça el folklore sitgetà. Jo, que soc l'espardenya, visc la festa des de la trinxera de l'asfalt. Des de la meva posició privilegiada, arran de terra, observo com el món quotidià es transforma en passió, compromís, cultura popular, patrimoni compartit.

Sento la fluïdesa dels moviments dels capgrossos seguint la coreografia. Assimilo cada metre avançat ple de pólvora, al pas del toc de timbals d'un caminar infranquejable del ball de diables (i quina meravella, això de no saltar la pólvora, sinó de caminar-la!). Gaudeixo cada punta ben col·locada amb les panderetes i cintes. Acompanyo el salt nerviós de la Boja, frenètica a arribar al seu quadre. M'esforço a saltar ben alt a cada jota de les gitanes i a cada barreja dels pastorets. Curo el ritme de les passades dels cercolets. M'emocionen les mirades que rebem quan formem una argolla solemne. Percebo la vibració que recorre tot el cos dels grallers fins a arribar a tocar terra. I reivindico amb tots aquells del públic que també em duen als peus i que són part imprescindible de la Festa.

«NO SOC NOMÉS VETA, CÀNEM I TELA: SOC EL MOTOR QUE IMPULSA LA FESTA, LA BASE SOBRE LA QUAL S'ALÇA EL FOLKLORE SITGETÀ»

Però, sobretot, sento l'orgull de totes les persones que em porten. I ara, ja preparades a les dues del migdia de la vigília de Sant Bartomeu, ja no camino: triomfo. I ho faig amb la seguretat de saber que, quan tot acabi i les meves vetes estiguin estripades i la meva sola ennegrida per la pólvora, la cendra, l'aigua i la cervesa, m'hauré convertit en una relíquia, en un trofeu de cercavila, en el calçat que fa bategar la Festa Major a Sitges.

INVENTARI DE BOTÀNICA FESTAMAJORENCA

PER BIODIVERSITAT SITGES

Alfàbrega *(Ocimum basilicum).* Originària de zones tropicals de l'Índia, Àfrica central i sud-est asiàtic, l'alfàbrega és una de les plantes més representatives de les nostres festes majors. Aromàtica per excel·lència, l'utilitzem i disposem en el vestuari per "camuflar" les fortes olors generades per la suor després de balls, focs i emocions intenses. De la família de les lamiàcies presenta fulles amplies d'un color verdós intens. Les flors, de colors blanquinosos, rosats o violetes estan agrupades en espigues florals.

Clavells *(Dianthus caryophyllusa).* Sitges vila de mar i clavells! Aquesta planta colorida és un dels elements més característics de les nostres tradicions i festes. Des de la Pasqua amb les caramelles, passant per Corpus com a protagonista fins arribar a Sant Bartomeu i Santa Tecla.

Originària de la Mediterrània, es cultiva des de fa més de dos mil anys. És de la família de les *Caryophyllaceae* i arriba als 80 centímetres d'alçada, on es desenvolupen flors solitàries o grupals. Una de les característiques principals és la varietat de coloracions que poden florir.

Nard *(Polianthes tuberosa).* El nard és una planta de la família *Asparagaceae* amb una llarga arrel tuberosa. Les fulles, allargades i d'un verd intens, esdevenen flors espigades en forma de campanetes amb sis tèpals de colors blanquinosos i cerosos. Des del seu bulb enterrat es desenvoluparan noves plantes. D'origen mexicà és una planta molt olorosa, principal motiu per repartir-les durant la Matinal des dels carruatges al final del seguici festiu. Ara, repartides per tothom, és un costum popularitzat per un grup de joves a finals del segle XIX.

Tecletes (tagetes) *(Tagetes patula).* També anomenades clavell de moro o clavell d'Índies, les tecletes o tagetes són originàries de l'Amèrica tropical. Del gènere Tagetes és una planta molt utilitzada en jardineria, la trobem en testos i parterres urbans. Les característiques principals de les tecletes són unes fulles foliades que poden arribar als 50 centímetres d'alçada i coronades amb flors d'una coloració intensa vermellosa i groguenca. És una planta que té molts usos, com ara en perfumeria o en esdeveniments tradicionals. A Sitges, es reparteix amb nards i clavells durant l'alegre i festiva Matinal.

HI HA UNA FESTA AL MEU GARATGE

Hi ha una part important de la Festa Major i de l'amor per aquesta que es construeix a les cases, amb retalls de roba, fustes i capses de cartó. Aquesta és la història de dos cabeçuts (en Patufet i l'Americano), un drac (en Gronkel) i un gegant (Jordi l'Irlandès).

CABEÇUT PATUFET I CABEÇUT AMERICANO

La Nídia i en Sergi són els pares de l'Oriol i en Roger, que ara tenen cinc i dos anys respectivament. Quan l'Oriol tenia un any, al 2022, la Nídia va voler fer-li un gegant per transmetre-li l'estima a les tradicions que ella ha tingut sempre. El gegant –de la Vila– es va fer i va fer les seves primeres ballades, però l'Oriol va descobrir la figura d'en Patufet l'any en què el cabeçut d'aquest personatge feia 100 anys i va demanar-ne un. És així com va néixer la figura del cabeçut Patufet de l'Oriol. Inspirats en una parella de gegants moros que també participen a la matinal infantil, la Nídia i la seva família van construir un cabeçut fet amb una capsa quadrada folrada de feltre, i una barretina. Pel que fa al cabeçut Americano, la seva història està vinculada a un lloc tan inesperat per un *americano* com Ribes de Freser. Una amiga d'allà els va convidar a participar a la Festa Major ribetana (a Ribes de Freser són també ribetans i ribetanes) i explica que alguns trets del gegant de Ribes els va fer pensar en els *americanos* i que van decidir construir un cabeçut que tant els pogués servir per ballar allà com a Sitges, canviant-ne alguns detalls. Entre tots dos cabeçuts, la imatgeria de la família es va ampliar amb una geganta de la vila i amb el petit de la família –en Roger–, per tant ara són una família on hi ha tantes persones com imatgeria festiva.

Imatge cedida per la Nídia Berbegal.

DRAC GRONKEL

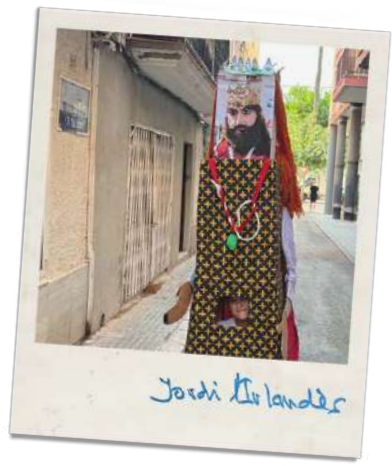
El Gronkel és el somni del Jaime López Molloy, el seu creador i principal impulsor, que sempre havia volgut un drac. Durant dos anys va fer proves per crear-ne un, però van ser fallides. Per sort, no es va donar per vençut. Tot i que la Sharon Molloy, mare del Jaime, i la resta de la família han viscut sempre a Sitges, fa deu anys que es van traslladar a Canyelles. Ara mateix, de fet, la Sharon és la presidenta dels Dracs de Canyelles i per tant la família està molt vinculada al món del foc i la festa popular. Per al tercer intent, van demanar ajuda a la Belén Ruiz, cap de taller dels Dracs de Canyelles, perquè els ajudés a fer realitat allò que el Jaime havia dibuixat i imaginat. I així va ser: el Gronkel es va fer realitat a partir d'un gran bloc de porexpan folrat amb cinta, i tot recobert i modulat amb fibra, que el fa bonic i resistent. Molta gent diu que s'assembla a la fera de la pel·lícula *Com ensinistrar un drac*. Van començar a construir-lo el 10 d'abril del 2024 i el van estrenar a la Santa Tecla del 2025, just a temps perquè el Jaime, que ja té 18 anys, pogués presentar el seu primer drac sent menor d'edat. Avui el Gronkel és tota una icona i, a banda d'esperar el seu retorn a Sitges, és també un fill adoptiu dels dracs de Canyelles i una figura estimada per un gran grup de persones.

Imatge cedida per la Sharon Molloy.

GEGANT JORDI L'IRLANDÈS

És molt probable que cap gegant de construcció casolana hagi fet un viatge tan llarg com el d'en Jordi l'Irlandès, que va recórrer els 2.389 quilòmetres que separen la ciutat de Cork, a Irlanda, de la nostra vila, dins d'un camió de mudances. Durant uns anys i fins al 2023, la Jessica Fontanals, sitgetana, va viure a Irlanda, on va tenir el seu fill, en Kian, i on un estiu el seu avi, Magí Fontanals, va construir amb ell el gegant Jordi l'Irlandès. Quan va ser el moment de tornar a Sitges, en Kian, que tenia cinc anys, no volia separar-se del seu gegant, i així va ser. Van tornar a Sitges el 15 de setembre de 2023 i poc més d'una setmana més tard, el gegant Jordi l'Irlandès ja ballava a la seva primera Santa Tecla amb en Kian –que ja ho sabia tot sobre la Festa Major– i la resta de canalla de la seva nova escola. Tres anys després de l'arribada a Sitges, en Jordi l'Irlandès encara balla, però tot apunta que potser aquesta és la seva última Santa Tecla amb el Kian com a portador, perquè els gegants no creixen, però els nens que els porten sí, i hi ha un dia que ja no caben entre les fustes. Però de moment això encara no ha passat, i en Kian, en Jordi l'Irlandès i la resta de la família es preparen per a una nova Santa Tecla.

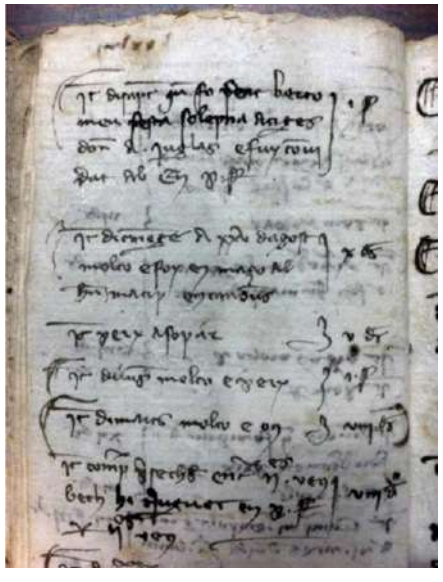
Imatge cedida per la Jessica Fontanals.

COSIR LA HISTÒRIA AMB FILS DE TOTA MENA

La història és una construcció on tothom hi cap, amb múltiples veus i fils de tota mena. Ens ho explica l'escriptora i investigadora* Vinyet Panyella*, part del Grup d'Estudis Sitgetans

Any rere any, des d'almenys 1353, la història de la Festa Major s'ha anat cosint amb fils de tota mena. De primer eren fils d'aparença prima per allò del pas del temps però ben forts, com els que es feien servir per relligar les pàgines als pergamins que feien de cobertes. Són plecs de fa segles que contenen dades disperses, però certes, de la celebració de la Festa Major en honor de Sant Bartomeu. Fils ben forts que nuen la història i, per tant, la memòria amb la Festa ben travada amb la del poble.

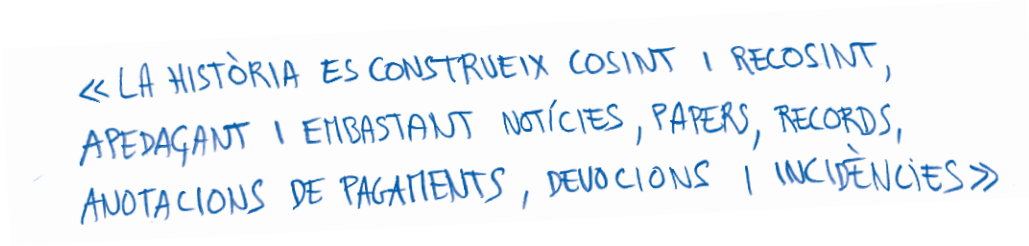
El primer fil, ara per ara, data de 1353 quan al llibre de comptes de la Pia Almoina, el senyor feudal de Sitges, es dona compte que el 24 d'agost és festa solemne a Sitges en honor de Sant Bartomeu. Anys més tard hi ha una altra data assenyalada, el 1595, quan la Confraria de Sant Bartomeu i Santa Tecla, els ancestres dels organitzadors de la Festa Major, va fer constar el pagament al rector de Ribes pel seu sermó durant l'Ofici dedicat al sant patró. Totes dues dates són de fil ben antic, però això no vol dir que potser se'n trobi alguna altra perquè els papers vells guarden més informació de la que pot semblar a simple vista. A més, el retaule que Nicolau de Credença va pintar el 1499, i que és el testimoni visual de la veneració sitgetana als seus sants patrons, mostra fins a quin punt la devoció popular estava més que consolidada i ben travada amb el teixit social i popular de la Vila. Tot va de fils, teixits i mans expertes que cusen, una època darrere l'altra.

Llibres de comptes de la Pia Almoina, de l'any 1353.

La celebració de la Festa Major ha anat teixint un gran retaule que uneix les dates reculades dels segles XIV, XV i XVI amb les del segle XIX, quan la lectura, l'escriptura i la recerca històrica van arrelant en la societat, i també a Sitges. L'historiador Joan Llopis i Bofill, autor de *l'Assaig històric sobre la Vila de Sitges*, - que no va ser el primer historiador de la Vila sinó el segon, ja que se li va avançar el franciscà Fra Àngel Vidal amb la *Noticia de la Villa de Sitges* (1699). Va escriure dedicada a la Reina Governadora per convèncer-la que calia que la vila depengués de la Corona i no del règim feudal de la Catedral de Barcelona. Un manuscrit que amb sort podrem veure publicat - situa la celebració de la Festa Major al segle XVIII a partir de la documentació de l'antiga confraria de Sant Bartomeu i de Santa Tecla. Aquest és un fil nuat amb la tradició històrica de l'època, més basada en les descripcions dels fets i de les característiques econòmiques i polítiques de Sitges que amb les tradicions festives, però almenys, la Festa Major hi consta. I és que la història es construeix cosint i recosint, apedaçant i embastant notícies, papers, records, anotacions de pagaments, devocions i incidències. Tot s'hi val per deixar constància del que se'n vol conservar el record.

Per això són especialment valuosos els programes de la Festa Major que, inclosos als setmanaris locals o publicats com fulls o quaderns per ser utilitzats puntualment i, qui sap, si conservats, van apareixent al llarg del segle XIX. Des de la meitat ençà del segle romàntic - i modernista!- els programes i notícies aparegudes a la premsa local i la forana documenten la celebració: activitats, personalitats, esdeveniments, inauguracions, discussions i fets de tota mena. Aquesta ha estat la base principal, però no la única, per a l'elaboració de dues de les obres cabdals

sobre la Festa Major publicades pel Grup d'Estudis Sitgetans, com són els llibres sistemàtics, rigorosos i complementaris d'en Joan Josep Rocha i d'en Miquel Forns. Venen a ser els dos manuals bàsics de la Festa, cosits amb fils gruixuts, amb voluntat de permanència i contundència.

A mida que el temps va passant i el segle XX va complint dècades, el que havia començat essent fulls gairebé volanders passen a ser programes de la Festa Major en format de fullets, quaderns o llibrets en format generalment de quartilla on al costat dels anuncis publicitaris que fan possible la seva edició, de les salutacions de les autoritats del moment i dels poemes que van prenent un lloc propi en la descripció de la Festa, hi apareix una nova forma de costura, que és la de la memòria personal per via de les entrevistes o de l'evocació dels records. Són fils aparentment prims però cosits amb la força de la voluntat de fer perdurar visions i retrats de la gent que ha recorregut els carrers ballant, tocant el timbal o tirant carretilles, aixecant la Moixiganga i l'àngel dels Cercolets o fent petar els bastons o les xurriaques del Ball dels Pastorets. Esment especial tenen els versos del Ball de Diables i del Drac, que a més de quedar enregistrats a Ràdio Maricel, la versió impresa circula com la pólvora i mai millor dit així que toquen les campanes de les dues del migdia i esclaten els vint-i-un morterets, sobrevivint al seu caràcter pretesament efímer.

La construcció històrica de la Festa Major mostra un punt d'inflexió cap al creixement i la diversificació formal i temàtica a partir dels anys vuitanta i noranta

fins als nostres dies. Proliferen els articles a *L'Eco de Sitges, Butlletí del Grup d'Estudis Sitgetans, La Xermada;* l'Escola de Grallers publica cada any un quadern dedicat als balls i a les músiques; l'Agrupació de Balls Populars, el Casino Prado o l'Ajuntament esdevenen entitats editores de publicacions sobre la Festa Major. Diversos treballs dels Premis Carbonell i Gener (GES) i Jofre Vila-Folklore de Sitges (Casino Prado) se sumen, ben cosits, als testimonis i les històries sobre la Festa Major de Sitges existents des del segle XIV, sobretot des de la generalització de l'impremta.

El gran tapís de la Festa Major de Sitges avui dia és extensíssim. Cadascú hi cerca i hi escriu la seva part i són tants els fils com signatures, poc o molt conegudes, identificades o anònimes, perquè tot hi té cabuda. Perquè la Festa és de tothom que la vol, la viu, la fa, la construeix i la recorda.

≪EL GRAN TAPÍS DE LA FESTA MAJOR DE SITGES AVUI DIA ÉS EXTENSÍSSIM, I CADASCÚ HI CERCA I HI ESCRIU LA SEVA PART≫

Ball de Cercolets, 1933.

Plaça de l'Ajuntament, 1930.

El darrer fil, el d'ara mateix, és un fil digital que s'ha sumat als fils impresos i manuscrits. L'Arxiu Digital de Sitges relliga una bona part del tapís i hi suma la seva estructura i capacitats a favor de la preservació i l'accés universal. Perquè la història, i en això cal insistir-hi, és una construcció on tothom hi cap, les veus són moltes i els fils són de tota mena de colors, textures, gruixos i matèries. El més important és el que relliguen i el que uneixen, que és la Festa Major. Perquè és en aquest univers de l'ànima col·lectiva on cadascun dels éssers es pot reconèixer i retrobar en el color i la textura dels fils que ha viscut i que hi ha aportat.

SOBRE LA IMPORTÀNCIA DEL PICAROL, L'EXPRESSIÓ MÉS MÍNIMA DE LA MAJESTUOSA CAMPANA

PER VÍCTOR BERBEGAL

Quan em van proposar escriure un article sobre els instruments de la Festa Major, vaig pensar immediatament en les emblemàtiques gralles. Hauria pogut parlar de la intricada construcció de la seva canya doble i del fet que a Sitges convivim encara amb dues escoles diferenciades: la de canya de tenora i la de canya quadrada tradicional. També hauria pogut parlar del sac de gemecs i del llarg viatge mediterrani que probablement el portà fins a les costes catalanes durant la romanització, evolucionant després per tot el territori ibèric fins a arribar a Finisterre. O del flabiol, descendent d'antigues flautes de tres forats que, contra tota lògica aparent, acabaren esdevenint instruments d'una versatilitat sorprenent i que, encara avui, sobreviuen en algunes zones dels Països Catalans. Però tot això és massa conegut. Massa solemne. Fins i tot, m'atreviria a dir, massa ben afinat. No. Jo us vull parlar dels idiòfons de percussió indirecta en el context del Mediterrani nord-occidental. És a dir: dels picarols, dels cascavells, de les esquelles, dels sonalls i de tota aquella petita arquitectura metàl·lica i aparentment secundària que, des de fa segles, sacseja emocionalment pobles sencers amb una eficàcia que la musicologia oficial sospitosament tendeix a menystenir.

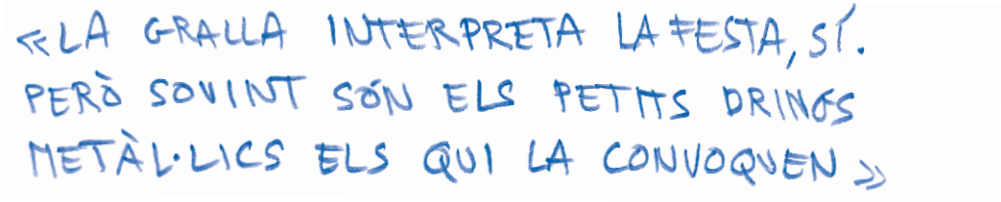

Perquè la gralla interpreta la Festa, sí. Però sovint són els petits drings metàl·lics els qui

la convoquen. I és que els petits picarols que avui portem cosits als vestits festius provenen de majestuosos avantpassats; un cas evolutiu semblant al del temible T-Rex i les simpàtiques gallines d'avui en dia.

Per entendre la importància d'aquests petits idiòfons metàl·lics cal fer un salt mental enrere en el temps. Durant segles, el metall fou treballat de formes carregades de ritualitat, i tota la química que envoltava la forja tenia alguna cosa de sagrat o, si més no, de coneixement reservat als iniciats. No és casual que cultures com la grecoromana associessin la forja a divinitats com Vulcà o Hefest. I en una terra com la nostra, marcada per una edat del bronze i del ferro especialment rica en jaciments i restes arqueològiques, el metall devia ocupar un lloc central dins la vida material i simbòlica de les comunitats.

Si aprofundim en el registre arqueològic, trobem picarols, sonalls i esquelles vinculats sobretot a la ramaderia i a la cura dels animals. Però en societats agrícoles i ramaderes aquells animals no eren només bestiar: eren aliment, treball, supervivència i prestigi. El seu benestar sostenia literalment la comunitat. I és precisament aquí, entre el dring metàl·lic dels ramats i la dimensió ritual de les seves cures, on comença també una part de la història sonora de la nostra Festa.

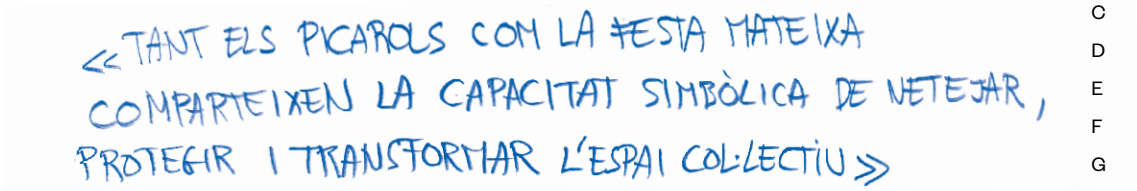

Una de les dimensions més importants del ritual dins les nostres festes és precisament la suma de diferents estrats històrics mantinguts, reinterpretats i adaptats pels contextos populars al llarg del temps. Catolicisme, industrialització, dictadura, transició democràtica; tots han deixat empremta en unes celebracions que sovint imaginem immutables però que, en realitat, han estat en transformació constant. De fet, malgrat les seves arrels antigues, moltes de les formes que avui identifiquem com a "tradicionals" prenen la seva aparença actual sobretot a partir de les dècades finals del franquisme i de l'obertura cultural dels anys setanta. Com sempre, hi ha excepcions. Però el més interessant no és determinar què és antic i què és modern, sinó entendre per què reconeixem encara avui la figura del ballador vestit de blanc, travessat pels colors rituals —groc, vermell, blau o verd— i acompanyat del dring metàl·lic dels picarols.

Perquè tant els picarols com la festa mateixa comparteixen una funció profundament antiga: la funció apotropaica. És a dir, la capacitat simbòlica de netejar, protegir i transformar l'espai

col·lectiu. El soroll, el foc, el moviment i la dansa alteren temporalment el carrer quotidià i el converteixen en un espai liminal, un lloc de pas on també els cossos canvien.

Igual que les estacions transformen el paisatge o els rituals antics protegien el bestiar, els camps i les persones, la Festa transforma durant unes hores els balladors i el poble en una altra cosa: una comunitat sincronitzada pel so. Per això el nostre petit cascavell, cosí modest de les enormes campanes de la Punta, amaga moltes més capes de les que aparenta. I tot i que avui sovint vivim les festes des de la immediatesa, com si tot hagués perdut profunditat sota el soroll constant del present, encara hi ha alguna cosa antiga que sobreviu dins aquests petits drings metàl·lics.

Perquè en el simple gest de cordar-se els camals amb picarols hi habita tot un món ritual que dansa des dels racons més desconeguts del passat. Tots entenem, encara que sigui de manera intuïtiva, com el cascavell modela l'actitud del ballador; com el seu so anuncia l'inici del canvi, el pas de la rutina a la Festa, i com aquesta transforma temporalment el carrer, el cos i fins i tot la manera com ens relacionem els uns amb els altres. Així que quan escolteu de nou el nostre idiòfon estrella, penseu per un moment en el majestuós T-Rex... i en com d'extraordinari hauria estat veure'l portant camals amb picarols.

COM ES VIU LA FESTA MAJOR QUAN ETS ADOLESCENT

Escaneja aquest QR per escoltar la conversa sencera

*Quan tens entre 15 i 16 anys estàs al límit d'edat per sortir per Santa Tecla, però en molts casos tampoc pots ballar per Sant Bartomeu, ja sigui per l'edat que marca el ball o perquè una llarga llista d'espera t'ho impedeix. Parlem amb l'**Alèxia Delgado**, la **Vinyet Fullera**, l'**Hugo Moreno**, l'**Alean Sans** i la **Victòria Stahl**, adolescents i part activa de la Festa Major*

Alèxia Delgado - 15 anys
«He sortit des de petita amb els bastons per Santa Tecla. Em costa una mica entendre per què a Santa Tecla podem ballar bastons en colles mixtes, però després per Sant Bartomeu ens hem de dividir per gèneres. Si ha de ser així, crec que almenys el repartiment hauria de ser equitatiu, perquè si els nois tenen tres opcions de colla i les noies només una, òbviament és complicat continuar ballant».

Vinyet Fullera - 15 anys
«Porto tota la vida fent balls. Vaig sortir amb els gegants quan era molt petita, i després he ballat Panderetes, Cintes i ara Pastorets, per Santa Tecla. En un futur vull sortir amb la colla adulta de Pastorets, però també m'agradaria estar com a mínim un any veient la Festa des de fora, com a públic, i amb els amics. Sense públic no hi hauria Festa Major».

Hugo Moreno - 16 anys
«He fet balls populars tota la vida, primer amb els Cabeçuts i ara amb les Gitanes per Santa Tecla, amb qui som com una família. L'any passat també vaig fer de voluntari per Sant Bartomeu i em va agradar molt. Ara estic apuntat a la llista d'espera de les Cintes, però encara no m'han dit res. Penso que la gent que ja porta molts anys a un ball i ja ha viscut aquesta experiència, hauria de deixar espai a gent jove».

Alean Sans - 16 anys
«He sortit amb els Bastons, amb la Moixiganga, he portat un gegant, ara soc diable de l'Agrupa per Santa Tecla. En algun moment m'agradaria sortir amb els Pastorets per Sant Bartomeu. Crec que els joves sí que tenim espai a la Festa i som els qui millor ens ho passem, però sí que crec que a Santa Tecla hauríem de poder fer alguna sortida més que la Matinal i els versos, com per exemple a l'Ofici. Allà es tira molt de foc i sap greu no poder sortir».

Victòria Stahl - 16 anys
«He sortit tota la vida a Santa Tecla. He ballat panderetes, cintes, i aquest any serà el primer que surti per Sant Bartomeu amb la colla de Cabeçuts. Tot i que m'agrada molt ser públic i gaudir d'actes com la Baixada de les escales o la Ballada final, ja he vist Sant Bartomeu des de fora durant molts anys i ara ja em venia de gust participar-hi ballant».

TEIXINT LES 36 HORES DE LA FESTA MAJOR

'Les costures de la Festa' és la metàfora que serveix per donar sentit al concepte de la Festa Major d'enguany. Així com les costures d'una peça tèxtil no es veuen, però són imprescindibles per sostenir-la, la Festa també té les seves pròpies costures: persones i oficis silenciosos que des de la discreció i l'ombra, posen cada any fil a l'agulla per* cosir *el que esdevindrà una de les millors celebracions d'aquesta vila.

Si parlem de costura a Sitges, és inevitable pensar en la creadora Kàtia Plana Salesas, l'autora de la imatge d'aquest any, que amb la idea de mostrar la feina que no es veu i amb la seva àvia com a font d'inspiració, ha creat una obra que ret un homenatge a la comunitat de cosidores del poble.

La seva relació amb el món de la costura va començar de forma natural, passant la infància al taller de modista de la seva àvia, Angelina Pla Farreras, on va aprendre no només a cosir, sinó a

LA KÀTIA HA CONVERTIT EL FIL, L'AGULLA I EL RECICLATGE EN UN HOMENATGE COL·LECTIU A LES COSIDORES DE TOTA LA VIDA

estimar aquest ofici artesanal que forma part de la seva personalitat creativa i rebel. Una rebel·lia que la va portar a ser una de les primeres dones diables de l'Agrupació de Balls Populars de Sitges, i que la va fer abanderada del reciclatge tèxtil com a filosofia de vida. Les darreres dècades s'ha dedicat a convertir samarretes velles de Festa Major, oblidades i sense valor, en peces actuals que són tota una declaració d'intencions.

La sorpresa inicial després de l'encàrrec de la Comissió, «ostres, què no tenen a ningú més, que m'ho demanen a mi?»–va pensar–, va ser convertida de seguida en una passió contagiosa. Durant mesos de treball intens i continuat des del taller de la seva àvia i amb l'ajuda incondicional de la seva mare, ha donat lloc a l'obra tèxtil col·lectiva de 36 coixins que volen representar la Festa Major sencera, amb les seves 36 hores.

Acte de presentació de la imatge de la Festa Major, el passat 9 de juliol.

Mostrari de teixits dels coixins

1. Cubanito
2. Gitanes de la Vila
3. Bastons
4. Sant Bartomeu
5. Diables
6. Cubanita
7. Jordi
8. Cercolets, Moixiganga
9. Gitanes ABPS
10. Àliga / Drac
11. Balls blancs
12. Rosa
13. Castells
14. Gegants moros
15. Cabeçuts
16. Samarretes públic
17. Santa Tecla
18. Suburband

Petit glossari tèxtil de Festa Major

Arpillera. Tela de sac utilitzada per confeccionar els tratges dels diables, de timbalers i de portants de bèsties de foc.
Biaix. Peça de tela que es talla de forma obliqua.
Cinta. Tira de roba llarga i estreta que serveix per lligar, ajustar o adornar els vestits de molts balls blancs.
Embastar. Ajuntar o assegurar amb una costura de punts llargs o bastes allò que s'ha de cosir després.
Gafet. Peça de metall que serveix per subjectar una peça de vestir o una altra cosa.
Ignifugar. Tractament que s'aplica a un teixit per tal que no sigui inflamable, com en el cas de les colles de foc.
Ondulina. Cinta plana de passamaneria, amb forma de ziga-zaga arrodonida, que s'utilitza com a element decoratiu.
Patró. Plantilla realitzada en paper per ser copiada al teixit i fabricar una peça de vestir.
Pinça. Plec cosit a la roba d'una peça de vestir per fer-la més estreta.
Popelín. Teixit amb ordit de seda i trama de filadís, llana o cotó, utilitzat en vermell a faldilles i camalls.
Superfina. Tipus de veta tova que serveix per fer biaixos. Es fa servir per fer la floreta.
Tibidabo. Tela de llí que està substituint l'arpillera en alguns dels tratges del foc.

UN PROCÉS COL·LECTIU I EMOTIU

Tan aviat la Kàtia va tenir clar que la peça seria dissenyada completament per ella, però elaborada de manera col·lectiva per artesanes sitgetanes, la idea del coixí li va venir de seguida al cap. Un element que evoca calidesa, acolliment, que és tovet i arrodonit com el cos femení, ideal per representar aquest conjunt de persones, majoritàriament dones, mares, casolanes –i en alguns casos relegades al treball domèstic–, acollidores, amoroses, que sovint cuiden més dels altres que d'elles mateixes. Coixins que il·lustren la indumentària de balls o figures importants de la Festa Major i que tenen formes orgàniques diferents i un sentit per si sols, però que esdevenen més importants quan entren en simbiosi, creant una processó viva i acolorida, d'estructures diverses i dinàmiques, que representen la nostra identitat i la unió de Sitges.

A més, cada coixí té la seva pròpia *costura* de la Festa. La Kàtia va demanar a les cosidores que expressessin el que significa la Festa Major, decorant un pedaç de tela blanca que es converteix en l'etiqueta, que només es pot veure en girar la peça, i que té tanta o més importància que el mateix coixí. Per a moltes d'elles ha estat, potser, la primera vegada en què han pogut exterioritzar la seva creativitat i no els ha estat fàcil: «Ui, jo no sé crear, jo només soc com una màquina de cosir!».

En aquest procés llarg, però «increïblement divertit i emotiu», també hi han participat altres artesans com la joiera Carlota Martínez o el pintor Lluís Barbadillo, que s'han sumat a aquesta comunitat, que més enllà dels coixins, ha anat teixint, puntada a puntada, una xarxa de complicitats i germanor que ha deixat una empremta que perdurarà per sempre.

Una obra, moltes mans

La imatge d'enguany no hauria estat possible sense l'ajuda desinteressada d'una comunitat artesana que ha embastat, amb compromís i generositat, la Festa Major. Aquesta obra tèxtil vol representar, sense excepció, totes les cosidores de la vila.

1. Angelina Pla Ferreres
2. Carme Freixes Novell
3. Angelina Salesas Pla
4. Carlota Martínez Mataix
5. Lluís Barbadillo
6. Loreto Almirall Malivern
7. Judit Barlan i Sánchez
8. Carmen Escolano Avila
9. Mercé Mercadé Saigí
10. Carmen Sojo Perez
11. Carme Comas i Domingo
12. Rosa Noguer Parra
13. Teodora Pons Sánchez
14. Encarni Tercero Abellan
15. Loli Tercero Abellan
16. Carme Craf Grange
17. Mei Pros Borràs
18. María Fernanda Cid Colmenero
19. Ana Pons Derron
20. Alicia Francisco Arranz
21. Susana Franco Juárez
22. Maite Matas Ubach
23. Ramona Fonollosa Messeguer
24. Manuela Cordoba Valladares
25. Roser Lluis Salazar
26. Blanca Mirabent Català
27. Glòria Marrugat Argenté
28. Tuts Fernandez i Olivan
29. Teresa Sarasa Ontiñano
30. Joan Roca Pujadó
31. Núria Carbonell Masip
32. Dolors Lujan Arnaez
33. Lurdes Campins Pijoan
34. Carmen del Campo i Percet
35. Júlia Barceló Camps
36. Belen Robles Andreu
37. Núria Casanova Briva
38. Mariona Pujol Bosch
39. Juan Reina
40. Claudia Alquezar Flores
41. Elvira Viyuela Viyuela
42. Magda Coll Peris
43. Lolin Rocha Montané
44. Anna Sànchez Torner
45. Lorena Rodríguez Corbalán

UN ANY MÉS LA FESTA, COM LA VIDA, TINDRÀ LLOC A CASA

PER JAVI QUINTANILLA I FRANCESC PARRA

– Diu que en venen deu aquest any. Deu criatures!
– I què farem mentre no passa la processó?
Així va ser, fa una colla d'anys, quan els nostres amics van començar a ser mares i pares.
– On ens posarem?

I vam obrir les portes de casa, i també vam tenir la idea de fer una mena de petit taller per pintar i posar color a dibuixos relacionats amb la Festa Major, a més d'explicar a la canalla la història dels nostres balls populars amb fotografies i programes antics.

Però ja se sap, hi ha canalla que s'esvera quan és festa i és ben natural que no s'estiguin quiets i alguns van voler baixar al carrer a esperar esparverats els gegants i tota la corrua de la cercavila.

Imatge cedida per Javi Quintanilla i Francesc Parra.

I és que ja farà més de dues dècades que per Festa Major i Santa Tecla gaudim les processons entre amics, des del balcó i a peu de carrer. És un gaudi viure aquest moment al retomb de Sant Bartomeu amb Sant Gaudenci.

– Ja se senten les gralles! Ja s'apropen els gegants! Oh, mireu! Que maco el pentinat de la geganta!...

Perquè la nostra geganta sempre passa molt ben pentinada gràcies a la Carme i a l'Assun. Però ben segur la geganta s'esforça a mantenir el pentinat ben posat fins a casa perquè es recorda de quan el Dandy, a la cantonada amb Sant Francesc, li retocava si no el portava perfecte. El Dandy ja no hi és, com tampoc hi són els pares i alguns amics geganters, però, any rere any, quan els gegants ballen a sota de la balconada al compàs d'En Parra, tots ells són amb nosaltres, i ens transmeten la seva alegria i orgull per la festa en el record.

Però tornem al present. Amb els anys, els infants es fan grans, els arriba l'adolescència, aquelles edats tan, com dir-ho... (difícils?) *passotes*? Però, sorprenentment, de la Festa Major no *passen*. Segueixen interessats en les tradicions del nostre poble, alguns tocant la gralla, fent el Ball de les gitanes o la Moixiganga per Santa Tecla. I no parlem del foc, que per molts d'ells és fonamental.

Estem tan contents de veure que creixen i a poc a poc marxen. Se'n van per viure la seva festa i construir la seva pròpia colla, ben segur amb la forta arrel que fa una tradició, la tradició de viure cada any de la teva infantesa la Festa Major al mateix lloc, amb les mateixes converses i il·lusions.

I és que tot canvia, no tan sols la canalla, també les tradicions i la cultura popular que viuen en constant evolució, i no queden fixades, per molt que ens hi encaparrem. Si no, pregunteu a les vostres àvies. Com ja és sabut, antigament tots els balls populars els feien homes, fins i tot el besavi va ballar de gitana. I les dones, mentrestant, què feien? Doncs gaudir de la festa al carrer i a les cases. També a casa nostra, amb amics des de les finestres o amb els veïns a peu de carrer. Perquè la nostra festa també feia i fa veïnatge. De fet, l'únic moment de l'any en el qual els veïns coincidim al carrer, xerrem i compartim és durant la matinal.

«LA NOSTRA FESTA TAMBÉ FEIA I FA VEÏNATGE. DE FET, L'ÚNIC MOMENT DE L'ANY EN EL QUAL ELS VEÏNS COINCIDIM AL CARRER, XERREM I COMPARTIM ÉS DURANT LA MATINAL»

Ja queda poc per Festa Major. I com cada any, traurem la pols a les caixes on guardem els programes antics que tan curiosos resulten a ulls dels infants i adolescents. Protegirem els vidres de les finestres, penjarem la bandera de Sitges, omplirem la casa d'olor de festa amb nards i alfàbrega i esperarem ansiosos els nostres gegants i la Processó. Però també esperarem amb il·lusió els amics, que per una vegada a l'any ens ajuntem sense necessitat de quadrar agendes, sense preavís, per tradició, perquè és la nostra Festa Major.

Un any més la festa, com la vida, tindrà lloc a casa. Ens ajuntarem tots de nou: sitgetans de naixement, sitgetans de cor que han arribat al mig de la seva vida o que han hagut de marxar fora de la vila per viure, i els sitgetans que han heretat l'amor a la vila malgrat créixer fora d'ella. Perquè el fet de ser-hi, d'estar presents, no és tan sols una manera de participar de la festa, és la nostra Festa. Poder veure passar els balls populars, escoltar les nostres gralles i honorar els nostres sants patrons, és un autèntic orgull. I fer-ho envoltats d'amics i veïns és el major dels privilegis.

"Diu que en venen deu"... i resulta que en van acabar venint més: els Martís, Isona, Nil, Rita, Carla, Adrià, Pablo, Júlia, Joan, Sara, Marina, Roger, Django i Aina. Per a vosaltres, que sou el present i futur de la nostra Festa.

VIURE-LA PER EXPLICAR-LA

*Com viu la Festa Major algú que durant dècades s'ha dedicat a explicar-la? El periodista **Vicenç Morando** relata, a mà, la seva agenda de Sant Bartomeu i els dies previs*

LA PRÈVIA. Cada cop més d'hora i cada cop més intensa: xerrades, concerts, presentacions, focs... I aquella necessitat o obligació contemporània de convertir qualsevol acte abans modest en un espectacle viral i viralitzable.

EL DIA. El ball, la feina, el cerimonial del silenci, els nervis... No cric massa fort a ningú l'alhada de la vigília. El marro foc i parlo gent, allò suposi de qui ha nascut en una casa de folklorics de mena i vol que tot vagi el millor possible.

Cadascú a la seva manera. La Núria i jo amb bens fer grana al ball de Can Jansà. Hem vist el pas del temps, i, sobretot, celebrat les presències i enyorat molt les absències.

Micro, faques, cafeo... Tot a punt. El neguit i d'aquell silenci que el tallava gran era petit, hem detonat al brogit compultiu i entrecallat que acompanya, o perdorba, o impulsa i celebra l'alabada de l'entrada de gralles, que no de gralles. Aquest moment, amb la sortida de les dues i l'entrada dels Sants, són la nostra trivialitat del 'A grace to be'.

LES DUES I LA BANDERA. Mirades, somriures, salutacions i felicitats que se'ns tenen d'a prop. El nostre món llueix tota un batec de llums reverberants: Sóc de la vella escola i encara avui, de manera fins normativa, 'la bandera'. El primer gran moment dels pendolistes, que vivim allò que no han viscut mai i mai més tornaran a viure.

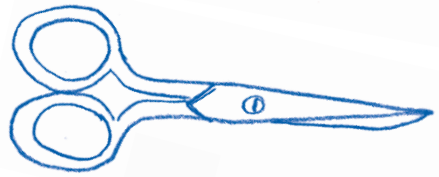
L'OFICI I LA SORTIDA. A la Parròquia i al balcó de l'Ajuntament sobra impostura. Els Sants patrons necessiten testimoni i no una lletania de salutacions eternes i innecessàries, ni tants elfos reterrats.

PROCESSÓ. Ai els misteris de glòria, que trenen el relat que hem fortem dins!, mantes altisiàs a un moment irrepetible i emocionalment sobrevolat, que tanca una festa major fonòtica, que, de regodeig, sembla que trontolli sobre un caos de draks, i de regodeig sobre un caos arrotllegat fer bou. Bon Festival d'Estiu a totthom!

Escaneja aquest QR per veure la transcripció del text.

NORMES: COSIR LA FESTA MAJOR AMB 10 PUNTADES

1 ***Enfilar l'agulla***
Els dies 24 d'agost i 23 de setembre honorem els patrons de la nostra vila: Sant Bartomeu i Santa Tecla. Tot plegat ho fem tenint cura dels nostres éssers estimats i de tots els que ens envolten. Així que quan vagis pel carrer desitja una bona Festa Major i també tingues en record a aquells que ja no hi són.

2 ***Triar el fil adequat***
Escull quins seran els modelets, que les trenta-sis hores permeten que se'n puguin escollir diversos. Segons el concepte que engloba la Festa Major d'enguany, *Les costures de la Festa*, es porta la customització i deixar anar la creativitat i la imaginació per donar lloc a peces personalitzades.

3 ***Fer el nus inicial***
Sant Bartomeu i Santa Tecla inclouen activitats promogudes pel teixit associatiu i cultural de la vila que fan que el pessigolleig comenci molt abans. A l'apartat de programa d'actes les tens totes per no perdre-te'n cap. A més, podràs dur a la teva bossa o butxaca el llibret amb la programació de La Plaça.

4 ***Cosir amb paciència***
La paciència en dies de festa vol dir esperar i no creuar pel mig mentre els balls i entremesos estan passant o fins que algú t'indiqui que pots fer-ho. Així com ajudar a fer passadís en moments del recorregut que hi ha molta gent o no donar empentes enmig d'una encesa. A més, cal respectar el Tram en calma, un espai especialment pensat per a persones amb hipersensibilitat sensorial.

A B C D E F G H I J K L M N O P Q R S T U V W X Y Z

5 ***Puntada rere puntada***
En els vídeos que la Comissió Municipal de Festa Major ha penjat a Instagram (@fmsitges) pots veure els recorreguts de les processons cíviques dels dies 23 d'agost i 22 de setembre. També hi ha els mapes en aquest programa. D'aquesta manera, valora els punts per on veure-les passar. Tanmateix, els recorreguts de les processons de Sant Bartomeu i Santa Tecla sempre són els mateixos, així que pots anar al teu carrer de confiança.

6 ***Reforçar les costures***
És estiu, fa sol, calor i hi ha molta, molta gent. Per tant, beu aigua sovint, busca llocs amb ombra, protegeix-te amb un barret i crema solar. Durant la Festa Major hi ha moments per tot, fins i tot per seure i descansar una estona. També tingues cura d'aquells col·lectius que necessiten especial atenció, com la gent gran, els infants i els animals de companyia.

7 ***Desfer i tornar a cosir***
Si tens un establiment el pots posar a punt per a Sant Bartomeu i Santa Tecla amb aquests senzills passos: retira el mobiliari que pugui entorpir el pas, evita deixar a l'exterior roba o elements que puguin cremar-se amb la pirotècnia de les colles de foc i protegeix els vidres vulnerables.

8 ***No estirar massa el fil***
No tolerar cap agressió ni masclista, ni LGTBI-fòbica, ni racista ni de qualsevol altre tipus. Si ho necessites, trobaràs el Punt Lila durant les Barraques (del 14 al 16 d'agost) a la Fragata, la nit del 23 d'agost a la zona del Ball del Passeig i, per Santa Tecla, la nit del 22 de setembre, també a la zona del Ball. Els mateixos dies es reforçarà el servei amb personal que farà Punt Lila itinerant per les zones d'activitat.

9 ***Amagar els fils sots***
Obre les portes de casa teva per rebre convidats i veure plegats passar les processons. Aquí tens alguns consells: col·loca alfàbregues i els nards que hagis aconseguit durant la Matinal, posa el cava o la Malvasia de Sitges en fresc i treu les estovalles de les ocasions especials, guardades al fons del calaix, que és Festa Major!

10 ***Admirar la peça acabada***
La imatge de la Festa Major de Sant Bartomeu i Santa Tecla 2026 és una peça tèxtil ideada per la Kàtia Planas i cosida per un conjunt de cosidores sitgetanes. La nostra Festa és això, un conjunt de formes irregulars, tan diverses com persones, preparada durant els mesos previs i que durant aquests dies es pot veure pels carrers amb un propòsit comú: celebrar, un cop més, allò que som.

O d'organització

L'ENGRANATGE INVISIBLE DE LA FESTA

XAVIER SALMERÓN CARBONELL

Quan pensem en la Festa Major, sovint ens venen al cap moments molt concrets: l'emoció de sentir les gralles a les dotze del migdia, els balls baixant pel carrer Major, les entrades dels sants patrons, el foc o aquella pell de gallina que apareix sense avisar en algun instant especial. Però hi ha una part de la Festa que gairebé no es veu i que, tanmateix, és imprescindible perquè tot això passi: l'organització.

La Festa Major de Sitges és una obra col·lectiva. Ho ha estat sempre. Al llarg de la història, diferents generacions de sitgetanes i sitgetans han assumit la responsabilitat de preservar-la, adaptar-la als nous temps i transmetre-la als qui vindrien després. Durant segles, aquesta responsabilitat va recaure principalment en les confraries vinculades al culte de Sant Bartomeu i Santa Tecla, que no només vetllaven per la dimensió religiosa de la celebració, sinó també per la seva organització i continuïtat. Amb el pas del temps, la Festa va anar creixent, incorporant nous elements populars, noves sensibilitats i noves formes de participació ciutadana. Això va fer necessària l'aparició de nous models organitzatius, des de les diferents fórmules de coordinació impulsades per entitats i administradors fins a les actuals Comissions Municipals i els òrgans de participació i salvaguarda patrimonial. La Festa ha evolucionat constantment, però sense perdre mai la seva essència: la implicació de la gent i la voluntat compartida de mantenir viu un dels principals elements de la nostra identitat col·lectiva.

Per això, quan parlem d'organització, no parlem només de reunions o de planificació. Parlem de persones. De persones que dediquen hores, dies i mesos a fer possible allò que la majoria només veiem durant uns dies d'agost i setembre. Perquè la Festa no es fa sola.

Darrere de cada cercavila, de cada processó i de cada acte hi ha hores de preparatius, coordinacions, trucades, permisos, reunions i decisions. Hi ha les colles, les entitats, els músics, la Parròquia, el Consell del Patrimoni Festiu, el voluntariat i tantes altres persones que treballen de manera generosa i sovint silenciosa. Persones que estimen la Festa i que entenen que mantenir viu un patrimoni com aquest és una responsabilitat compartida.

També hi ha els treballadors, tècnics municipals i altres professionals que formen part d'un engranatge imprescindible perquè una celebració d'aquesta magnitud funcioni. La Festa Major actual requereix una coordinació cada vegada més complexa, condicionada per normatives, procediments administratius, requisits de seguretat i multitud de tràmits que sovint passen desapercebuts per a la ciutadania. En aquest context, les Comissions Municipals han esdevingut, al llarg dels anys, una peça necessària per connectar la realitat de la Festa amb la realitat de l'administració. Un espai de diàleg, de mediació i de treball constant que permet que moltes iniciatives, inquietuds i necessitats de les colles, les entitats i la ciutadania trobin camins per fer-se realitat.

Les Comissions Municipals formen part de la història contemporània de la Festa Major. Cadascuna d'elles ha aportat la seva mirada, les seves prioritats i la seva manera d'entendre el servei a la Festa. Fa un any i mig vam recollir un testimoni que altres persones havien portat abans que nosaltres i que, al seu torn, havien heretat d'altres comissions anteriors. Ara que ens acostem al final del nostre encàrrec, pren encara més sentit entendre la Festa com una gran cursa de relleus. Cap comissió és més important que una altra. Totes formen part d'una mateixa cadena de persones que, des de diferents moments històrics, han intentat deixar la Festa una mica millor de com l'havien trobada. Aquesta continuïtat, sovint discreta i poc visible, és una de les grans fortaleses de la nostra Festa Major.

«QUAN PARLEM D'ORGANITZACIÓ, NO PARLEM NOMÉS DE REUNIONS O DE PLANIFICACIÓ. PARLEM DE PERSONES»

La Comissió Municipal 2025-2026 la formem la Marta Artigas, la Vinyet Baqués, la Vinyet Casolivé, el Gabriel González, la Paula Hidalgo, l'Aleix Ibàñez, la Mar Jaime, la Marta Juez, la Maria Junyent, la Raquel Llorià, la Maria Lluís, la Irene Martínez, l'Adrià Ruiz, la Clàudia Sauret i jo mateix. Som un grup divers, amb experiències i mirades diferents, però amb una mateixa voluntat: treballar perquè la Festa continuï sent oberta, plural, rigorosa, alegre, i fidel al que som com a poble.

Perquè la grandesa de la Festa Major no es troba només en allò que veiem als carrers. També es troba en totes aquelles persones que, des de qualsevol paper de l'auca, contribueixen a fer-la possible. En la seva generositat, en la seva dedicació i en la seva capacitat de treballar plegats.

Aquest és, probablement, el patrimoni més valuós que tenim. I també el que ens dona més motius per confiar en el futur de la nostra Festa Major.

A B C D E F G H I J K L M N O P Q R S T U V W X Y Z

L'ANONIMAT TRANSFORMAT EN FORÇA

Probablement, la pinya d'un castell és la metàfora més clara sobre el poder de la col·lectivitat. Ens ho explica en Gerard Coll Milà, membre de la pinya de la Colla Jove de Castellers de Sitges.

Sovint la imatge que tothom té al cap quan pensa en els castells és la de l'enxaneta fent l'aleta en coronar el castell; la satisfacció (o somriure) de la canalla en baixar del tronc; l'esforç (o la ràbia) dels quarts o terços quan tot tremola; o la tensió (i força) acumulada dels segons a desmuntar-se l'estructura. El tronc s'endú les fotos, els aplaudiments i la glòria visual.

En una societat obsessionada pel reconeixement social, la immediatesa i els "m'agrada", la pinya actua com l'antídot perfecte a aquest individualisme. És un autèntic miracle social i un autèntic acte de rebel·lia. L'anonimat dels castellers que en formen part fa que qualsevol persona, fins i tot tu o jo, puguem participar-hi, ja sigui fent de baix, de crossa, de lateral o de primeres mans. Aquí tothom és benvingut i tothom en pot formar part, sense importar el seu origen, condició, edat o alçada. Dins la pinya, la diversitat no suma, sinó que multiplica.

La pinya és una teranyina humana d'una precisió mil·limètrica. No és una simple multitud ni una massa sense forma; són desenes (o centenars, de vegades) de persones que renuncien al seu protagonisme individual per esdevenir el fonament invisible sobre el qual es construeix el castell. La idea feta realitat: l'anonimat transformat en força. De fet, quan el castell es carrega, les càmeres buscaran el pom de dalt, i quan es descarrega, l'alegria desbocada dels segons. Si el castell cau, però, la pinya es convertirà a l'acte en el bressol amortidor del cop. La pinya es transformarà en refugi i xarxa de seguretat, tant en el sentit físic com en l'emocional. Les abraçades, les mirades còmplices o alguns nyanyos en seran les evidències.

Dins d'aquest mar de camises, el temps s'atura i l'espai es redueix a la mínima expressió. Les mans s'enllacen, els pits empenyen amb fermesa contra l'esquena del davant i les espatlles s'ofereixen com a graons de carn i os per iniciar el bastiment del castell. Cada posició té una litúrgia pròpia que frega la perfecció artesanal: les crosses i els cordons embolcallen els baixos per fixar l'estructura i els baixos, al seu torn, aguanten el pes del tronc sencer sobre les seves espatlles; les agulles estiren els braços amunt com a puntals cecs que aguanten les revingudes dels segons; els taps es converteixen en autèntiques falques humanes, encaixant els cossos en els pocs espais lliures que queden per travar l'estructura; i els vents, laterals i primeres mans bressolen el moviment com si fossin amortidors humans contra la deformació fruit del cansament.

La pinya és el pulmó que bufa l'energia cap amunt i el cor que batega al ritme de les gralles. Formar part de la pinya és convertir-se en una peça imprescindible de l'engranatge. Ser-hi dins significa acceptar el repte de no veure el castell amb els propis ulls, però sí sentir-lo intensament a les mans. És notar la suor que cau dels pisos superiors, escoltar els esbufecs de l'esforç de qui tens al costat o sentir la vibració que baixa de dalt. És viure a ulls clucs. És viure la força del treball col·lectiu a través d'una entrega absoluta de confiança: "Jo et sostinc a tu perquè t u em sostens a mi".

A plaça, sota la mirada còmplice d'un poble compromès, la pinya de color vi de la Colla Jove de Castellers de Sitges es converteix en els fonaments a la fraternitat. No és només un suport físic o una base tècnica; és el reflex d'un poble sencer que s'abraça amb orgull, identitat i complicitat. Sota el pes de la història i del castell s'hi fusionen generacions de sitgetans i sitgetanes, i també de més d'un ribetà i ribetana que hi ha (he) trobat en aquesta camisa la colla de casa seva, esborrant fronteres i sumant batecs a la plaça. La saviesa dels qui van veure néixer la colla i la il·lusió desbordant dels qui s'hi sumen per primer cop s'uneixen en un sol cos que batega amb una mateixa intensitat protectora per bastir els castells més alts possibles.

Elogiar la pinya de la Jove és lloar l'ànima de Sitges en el seu estat més pur, generós i bonic. Una pinya que ens demostra, actuació rere actuació, que l'èxit més gran no és tocar el cel amb els dits, sinó mantenir-se units, ferms i solidaris a la terra i la tradició, bressolant els somnis de tota una colla que sap que la seva força més gran neix, precisament, de l'anonimat compartit.

Vine a formar part d'aquesta família anònima amb ànima de color vi.

MÉS ENLLÀ DE LA PÓLVORA

PER MARC CASARES

Per molta gent, la pirotècnia és només soroll. Però quan la vius des de dins, entens que cada article té un comportament propi. No és el mateix una carretilla Blanca que una carretilla Titani. No tenen la mateixa força, ni la mateixa durada, ni la mateixa energia quan arrenca el foc. I dins una colla de diables, això ho canvia tot.

Després de deu anys dins la Colla Vella i amb una passió gairebé obsessiva per la pirotècnia, he acabat descobrint que el foc també és una manera de parlar. Quan prepares una encesa no només tries quina pirotècnia compraràs. Tries el ritme de la colla, la intensitat del carrer i les sensacions que transmetrà cada moment. No és el mateix començar una sortida de les dues baixant pel carrer Major amb carretilla Blanca de la Igual, que fer-ho amb carretilla Titani. El públic ho viu diferent i els diables també.

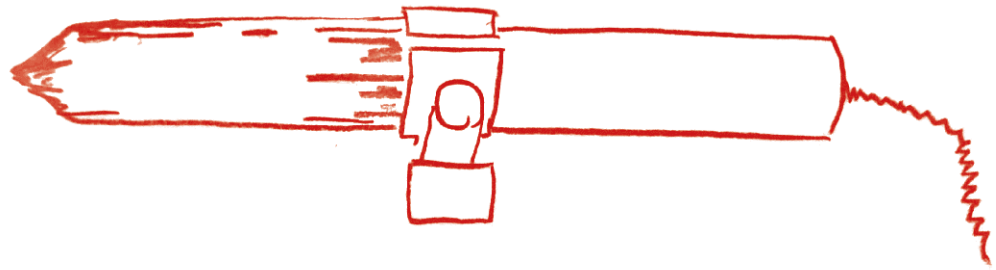
«QUAN PREPARES UNA ENCESA NO NOMÉS TRIES QUINA PIROTÈCNIA COMPRARÀS. TRIES EL RITME DE LA COLLA, LA INTESITAT DEL CARRER I LES SENSACIONS QUE TRANSMETRÀ CADA MOMENT»

Aquestes són coses que ningú t'explica. Les aprens amb els anys, observant el foc i convivint-hi. Hi ha articles que duren dotze segons i d'altres vint-i-dos. Alguns tenen una combustió ràpida i agressiva; d'altres mantenen un ritme més constant. Fins i tot una mateixa carretilla pot variar segons la partida o l'any de fabricació.

Per això sempre dic que visc més el foc com a fogall que no pas com a diable. Molta gent pensa que encendre és la feina fàcil, però probablement és una de les més complexes dins una colla. El fogall és qui marca el ritme del foc: qui controla que la colla no s'apagui mai, qui decideix quan toca pujar intensitat i quan cal baixar-la. Mentre la gent només veu espurnes, tu passes la sortida comptant segons constantment.

Potser per molta gent la pólvora només dura uns segons. Però per alguns de nosaltres, el foc es viu tot l'any.

Llegenda

PÓLVORA: composició formada per un combustible, un oxidant, i un aglutinant.

CARRETILLA TITANI: element pirotècnic a base de pólvora negra (KNO^3-C-S) + (Ti) granulat per fer les espurnes.

CARRETILLA BLANCA: element pirotècnic a base de pólvora negra (KNO^3-C-S) + (Al/Mg) per fer les espurnes blanques.

EL ROM DE LA MANOLI I LA ROSA MARI

Quan es parla d'havaneres, és impossible no pensar en el rom cremat. Durant dècades, aquestes dues tradicions han anat de la mà, convertint-se en un dels rituals més estimats de les festes populars. Darrere de moltes de les cassoles que han escalfat nits d'estiu, però, hi ha persones que han dedicat anys a mantenir viva una manera de fer basada en l'experiència, la paciència i la convivència.

Avui conversem amb la **Rosa Mari Raventós Raventós** i **Manoli Heredia Luque** que, de manera altruista i amb molta dedicació, han estat les encarregades d'elaborar aquesta beguda tan arrelada a les nostres tradicions. Amb elles descobrirem com van aprendre a preparar-la, quins són els secrets de la seva elaboració i quin significat té el rom cremat dins les cantades d'havaneres i les celebracions populars.

La Manoli i la Rosa Mari, dues companyes d'aventures entre havaneres i cassoles de rom cremat.

Els inicis d'una aventura

L'any 1990 va néixer el grup d'havaneres *Platja d'Or de Sitges*. Gairebé al mateix temps que començaven les actuacions, també es va començar a elaborar el rom cremat que acabaria acompanyant moltes de les seves cantades. En aquells primers passos van comptar amb l'ajuda de Ramon Codina, representant de Rom Pujol, que els va ensenyar els secrets bàsics de la preparació del rom cremat. No es tractava només de seguir una recepta: calia conèixer els productes adequats i dominar una tècnica que exigeix temps i observació. Amb els anys, el grup va actuar pràcticament a tots els escenaris emblemàtics de Sitges: al Prado, a les Cases Noves, al Poble Sec, a la Fragata, al Port d'Aiguadolç o a les celebracions del Carme. També van portar les havaneres a nombrosos municipis de Catalunya.

L'art de fer un bon rom cremat

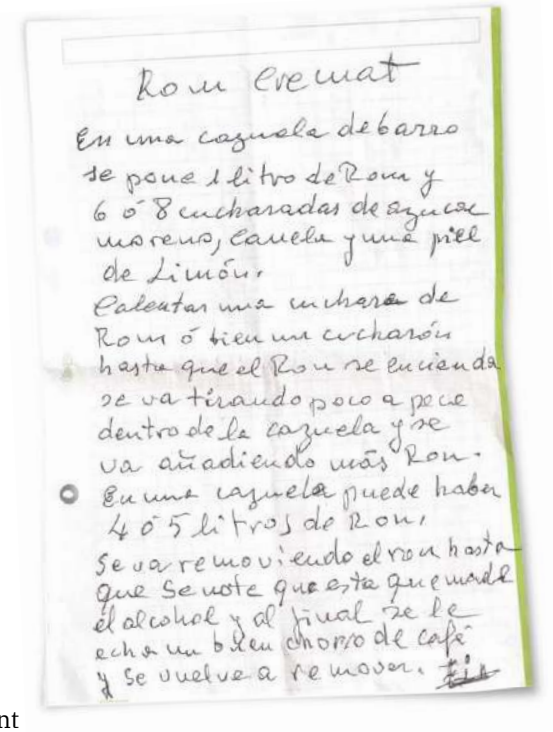
Per a les nostres protagonistes, el rom cremat és molt més que una beguda. És una elaboració artesanal que requereix experiència i sensibilitat.

La recepta tradicional inclou rom, sucre blanc, canyella, pell de llimona i una petita quantitat de cafè, que s'afegeix en el moment precís per apagar la combustió. Però el secret no es troba només en els ingredients.

«L'olor és la clau», expliquen. Després de tants anys, saben identificar exactament quan l'alcohol ha perdut la seva intensitat i ha arribat el moment d'afegir el cafè. És un coneixement adquirit amb la pràctica, impossible de substituir per una simple llista de passos. La paciència és un altre dels ingredients imprescindibles. Remenar lentament, controlar el foc i respectar els temps de cada fase són aspectes essencials per aconseguir un resultat equilibrat. També defensen alguns elements que consideren irrenunciables: «El sucre ha de ser sucre blanc perquè es caramel·litza, les cassoles han de ser fondes i la pell de la llimona s'ha de tallar molt fina, evitant la part blanca perquè no amargui».

Més que una recepta: una família

Si alguna paraula apareix constantment en els seus records és amistat. Les elaboracions de rom cremat no eren només una feina complementària a les havaneres. Es convertien en espais de trobada on participaven familiars, parelles i fills dels cantaires. Tothom hi trobava un lloc. Recorden especialment els viatges, les actuacions i les hores compartides preparant cassoles mentre els grups cantaven. També les anècdotes inevitables: tempestes sobtades que obligaven a córrer per protegir el rom, actuacions multitudinàries o algun intent massa impacient que acabava amb flames excessivament espectaculars. Malgrat els anys transcorreguts, ambdues coincideixen en una mateixa idea: aquells van ser temps extraordinaris. «Ho fèiem amb amor i amistat. Ningú volia ser més que ningú».

El futur del rom cremat

Avui, quan les havaneres continuen reunint públic a Sitges i el rom cremat encara és una de les seves senyes d'identitat, les veteranes observen amb satisfacció com noves mans agafen el relleu. El seu missatge és clar: la tradició només es mantindrà viva si hi ha persones disposades a continuar-la.

«Que no ho deixin perdre», insisteixen. Però afegeixen una reflexió igualment important: «Cal fer-ho amb humilitat, sense protagonismes i respectant l'esperit de comunitat que sempre ha caracteritzat aquesta activitat».

L'experiència de la Manoli i la Rosa Mari mostra com les tradicions populars es mantenen gràcies a la dedicació de persones que transmeten coneixements, valors i costums de generació en generació. El rom cremat és molt més que una beguda: és un element de cohesió social i de patrimoni cultural.

QUE NINGÚ PRENGUI MAL

*Reflexions al voltant del dispositiu sanitari de la Festa Major, a càrrec de **Pablo Durán Carasso**, infermer d'emergències al SEM.*

Des de fa uns quants anys, la meva visió sobre l'atenció sanitària durant la Festa Major ha canviat, però tinc molts bons records guardats i també el que va suposar per a mi poder formar-ne part tant en l'àmbit personal com professional.

En primer lloc, em presento: em dic Pablo Durán Carasso, sitgetà des de petit i amant de les tradicions. Soc infermer d'emergències, actualment treballo al SEM (Sistema d'Emergències Mèdiques de Catalunya) i formo part del Ball de Diables Colla Vella de Sitges des de fa més de tretze anys, on ara també exerceixo com a president de la junta directiva.

Els meus inicis al món sanitari van ser a la meva estimada Sitges, arran d'una experiència viscuda de petit al carrer on vaig créixer (C/Santiago Rusiñol o carrer de la Palma) al ser testimoni d'un problema mèdic greu que va patir una persona, fet que em va impactar. Va arribar una ambulància d'on van sortir dos nois que van assistir a la víctima i aquesta va ser l'espurna que va encendre la il·lusió de formar-me en l'àmbit de la sanitat fins a convertir-me en el professional que soc avui. És molt probable que el fet que el meu pare sigui metge (el Dr. Durán) influís en la meva decisió, ja que des que era un nen sempre li preguntava per la seva feina. Estic segur que alguna cosa dins meu es despertava i, amb totes les històries que m'explicava, em vaig motivar a fer realitat el somni de treballar al món de les emergències dins d'una ambulància.

Vaig començar a la Creu Roja de Sitges, em vaig formar com a socorrista i els meus primers serveis com a voluntari van ser a la Festa Major de l'any 2004, on el dispositiu sanitari era molt més senzill que el que es pot observar avui dia, a causa de l'increment significatiu de visitants que s'apropen a la vila aquests dies. Recordo estar passejant pel Passeig de la Ribera, al voltant dels diferents actes que es realitzaven, amb un company que duia una petita farmaciola senzilla i una armilla de l'època militar; en cas de ser necessari, disposàvem d'una ambulància, però en tot moment només es comptava amb personal de la categoria de socorrista.

Aquest escenari és molt diferent del que podem observar avui dia, en què diferents categories professionals (socorristes, TES, infermers i metges) estan a disposició de les persones que ho requereixin. Tinc molts bons records d'aquella època, tot i que no són només les 36 hores (del 23 i 24 d'agost) en què tots els sitgetans/es gaudim dels balls tradicionals, sinó que la «participació» de l'equip sanitari és oferir un servei de forma voluntària durant tots els actes previs, des del tret de sortida del Pregó, amb una xifra molt petita de voluntaris, pel que la tasca acaba derivant en uns dies molt intensos.

Avui dia, tot i que no formo part del dispositiu sanitari de la Festa Major des de fa molts anys (però inevitablement em fixo en aquests detalls per defecte professional), es pot observar que els recursos materials i personals en aquest període han augmentat i estan molt més presents, iniciant-se amb reunions prèvies amb la Regidoria i la Comissió, fins a més coordinació durant tots els actes. No obstant, soc coneixedor que encara es continua depenent de personal voluntari en un percentatge elevat (no és que estigui en contra, però sí que em sorprèn) i soc molt defensor d'aquests equips, doncs penso que el personal voluntari juntament amb el professional poden fer un tàndem excel·lent.

«A LA FESTA MAJOR POTSER CALDRIA PENSAR A TREBALLAR AMB DISPOSITIUS MÉS SEMBLANTS ALS DEL CARNAVAL»

S'ha de tenir en compte que els temps han canviat i cada cop es concentra més gent durant els actes principals de la Festa Major, on augmenten significativament les intervencions per part dels sanitaris. Amb l'experiència del Carnaval, en què hi ha present un dispositiu molt gran i ben coordinat des de mesos abans, durant la Festa Major de Sitges encara s'ajusten les necessitats i potser caldria pensar a treballar amb dispositius més semblants als del Carnaval, en què es disposa de CECORS que coordinen a tots els intervinents de seguretat que actuen durant els dies més forts de la Festa.

NO CAL SABER-NE, NOMÉS CAL ENTRAR A LA ROTLLANA

*Parlem amb la **Marina Vallejo**, tercera generació implicada en l'Associació d'Amics de la Sardana de Sitges, ara com a presidenta.*

Des de quan estàs vinculada al món de les sardanes?
Des que vaig néixer. La meva àvia, que venia de l'esbart dansaire, va crear l'entitat juntament amb altres persones de Sitges. Això era a l'any 1985 i aleshores la sardana estava present a totes les festes, era una part central de la identitat cultural catalana, com els castells, per exemple. Els meus pares es van conèixer fent sardanes, ell competia amb una colla de Barcelona i la meva mare aquí, a Sitges.

Quins són els primers records que tens ballant sardanes?
Me'n recordo molt de la Festa Major i també dels concursos. N'hi havia cada cap de setmana i això ens feia anar per places de tots els pobles de Catalunya. Just quan vaig començar a ballar es va crear la colla infantil, que des de la pandèmia ja no existeix. Llavors érem un grup de 16 persones de diferents edats que ens trobàvem dos dies a la setmana i el cap de setmana anàvem a concursos, i allà vam fer una família. Tot i que deixem de veure'ns durant anys, mai perdem el vincle.

Imatge cedida per la Marina Vallejo.

Què diries que té la sardana que fa que es generi aquest vincle tan fort?
Hi ha un sentit de pertànyer a una comunitat. Quan entres a ballar a una rotllana, encara que no en sàpigues, la gent et fa espai, et deixa entrar i t'ensenya. I si formes part d'un grup de sardanistes en el qual us aneu retrobant i vas a ballades, a concursos i a assaigs, es crea aquest sentiment de pertinença que fa que encara que un grup es dissolgui, el sentiment perduri.

I ara continueu anant a concursos?
No, la pandèmia va fer molt de mal, vam perdre la colla infantil i ara mantenim l'adulta però sense competir. Costa molt trobar gent que vulgui dedicar els caps de setmana a això, ho entenc. Ara mateix diria que els dos actes més importants que fem, o els que tenen més visibilitat, són el concurs de colles que es fa per Santa Tecla i el Sitges la Festa, que és un conjunt de tres actes que fem com a part de l'Aplec, el tercer cap de setmana de maig. Dins d'aquest acte, anem a les escoles a ensenyar sardanes. A tota la canalla els encanta, però després no es tradueix en gent que s'apunti; aquest és el gran enigma per resoldre. A banda d'això, també fem una ballada al mes, normalment al Greco, oberta a tothom que vulgui venir, i al juliol en fem una cada divendres, al Baluard.

No sabia que en fèieu tantes...
Molta gent no ho sap, ens falta visibilitat. Un dels meus objectius com a presidenta és que tothom que hagi tingut un vincle, per petit que sigui, amb la sardana, hi torni a reconnectar, ni que sigui en algun moment de l'any. Que la gent sàpiga que si surt a passejar un diumenge i s'apropa al Greco, pot ballar una sardana. No cal saber-ne, només entrar a la rotllana.
En aquest sentit, estem plantejant-nos que a les rotllanes hi hagi persones amb una samarreta que indiqui que et poden ajudar a ballar si no en saps, a veure si així la gent s'anima. Al final sempre passa aquesta cosa que al voltant d'una rotllana de sardanes, sempre hi ha un munt de gent mirant que no s'anima a ballar per vergonya o pel que sigui, però tant de bo ho fessin. Les sardanes són per a tothom.

Respecte a això que deies, que ara no es veuen gaires sardanes a les festes de Sitges, on t'agradaria que sí que se'n ballessin?
M'agrada molt el que passa la nit de Santa Tecla, quan es fa la revetlla al Cap de la Vila. Crec que és una ballada que s'ha de potenciar. Fa un parell d'anys que obligo, entre cometes, els meus amics a anar-hi, perquè és una oportunitat de fer comunitat i fer poble. Vas al Cap de la Vila, balles tres sardanes i ja fas la nit. Al final les sardanes són això, una festa, fer plaça i fer poble. Em sembla important que les sardanes formin part del programa de la Festa.

També passa sovint que no ens adonem que una tradició s'està perdent fins que ja no existeix, i aleshores tothom se'n penedeix i es pregunta què podia haver fet. Què podem fer?
És una mica per això que vaig fer un pas endavant i vaig assumir la presidència. La meva àvia ho havia fet molts anys i ja ho havia de deixar. Em va sortir fer el pas perquè no vull que aquesta tradició es perdi. En el meu cas té molt a veure amb la meva història personal, i amb la de la meva família, però al final n'hi hauria prou que tota aquella gent que ha vist sardanes durant la seva vida s'animi a participar-hi, encara que només sigui ballant una mica o col·laborant en alguns moments.

LA MIRADA RERE LA CÀMERA

Un divendres calorós de juny ens reunim amb en Ricard Gassó, de 77 anys, fotògraf, fill de fotògraf i pare de fotògraf, a la seva emblemàtica botiga del Cap de la Vila. Parlem de la mirada de la Festa: aquella que, des d'un discret segon pla, captura i documenta la tradició perquè perduri en el temps.

La passió per caçar instants li ve de família. El seu pare, químic a la fàbrica de ciment de Vallcarca, va aprofitar el local de la seva àvia —on venien «una mica de tot»— per obrir-hi un espai dedicat a la fotografia. A força d'encàrrecs, de postals elaborades amb fotografies pròpies i de moltes hores de feina compartides amb en Damián Martínez, un treballador de la fàbrica que el va acompanyar en aquella nova aventura, la fotografia es va convertir en l'activitat principal del negoci familiar.

La primera càmera que en Ricard va tenir entre les mans va ser una Voigtländer, un regal que va rebre cap al 1959, quan tenia deu anys. Els estudis no l'acabaven d'atraure i el seu pare li va penjar la càmera al coll amb un senzill «Té, noi», regalant-li, de retruc, un ofici. Haver crescut envoltat de rodets, ampliadores i cubetes de revelatge va marcar un destí gairebé inevitable.

Va començar revelant fotografies. Amb el *boom* turístic dels anys seixanta i setanta, la demanda de serveis fotogràfics va créixer exponencialment. Els caps de setmana retrataven els turistes i els dilluns en Ricard revelava els carrets a tota velocitat per portar les fotografies als hotels abans que els visitants marxessin. Va ser també aleshores, amb poc més de vint anys, quan va començar a fotografiar les festes de la vila. En una època en què la fotografia era poc accessible, les imatges de Can Gassó permetien que molta gent s'endugués a casa un record de la Festa.

La Festa Major ha estat sempre una de les seves grans passions. Tant és així que, mentre feia el servei militar a Mallorca, coincidint amb Sant Bartomeu, va demanar a la seva mare que acostés el telèfon al carrer per poder escoltar l'Entrada de Grallers. Encara avui se li posa la pell de gallina quan ho recorda. Aquell va ser l'únic Sant Bartomeu que es va perdre. Recorda una festa més

Ricard Gassó, amb la seva estimada Nikon F, a l'estudi de la botiga del Cap de la Vila, el juny passat.

petita i propera, però assegura que continua estimant-la amb la mateixa intensitat.

Mai no ha sortit en cap ball: sempre ha preferit retratar-los. El foc ha estat la seva gran dèria, fins al punt de cremar objectius de tant acostar-s'hi. Explica que sempre ha viscut la Festa des d'una vessant professional: primer revelant fotografies, després darrere la càmera i més endavant enregistrant vídeos que es venien a particulars —i també s'emetien a TeleFot— i que «eren tot un èxit».

Sent que la fotografia d'abans exigia una mirada més precisa. Sense tecnologia ni retocs, calia encertar el moment exacte. Sempre portava dues càmeres: la Nikon F i alguna de les seves altres «filletes», com les anomena afectuosament, a més d'un bon grapat de carrets per no quedar-se mai sense pel·lícula en el moment decisiu. Cada imatge era meditada, conscient que només tindria una oportunitat per capturar aquell instant.

La fotografia de natura era una altra de les seves passions, però les necessitats econòmiques el van portar cap a una pràctica més pragmàtica de l'ofici deixant en un segon terme la vessant més artística. Sense renunciar als detalls singulars, a la Festa Major feia sobretot fotografies de grup de les colles. Recorda unes festes plenes de batibull i unes processons marcades pel silenci. «Acabava desfet, però és que la Festa m'animava molt».

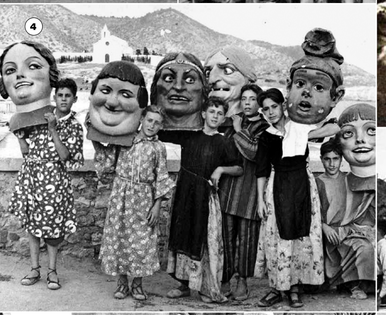
Avui, però, ja no es veu amb cor de carregar les càmeres i ha descobert en el mòbil una nova manera de fotografiar. Tot i això, la primera vegada que va sortir sense elles va sentir que li faltava alguna cosa. El vincle emocional construït al llarg dels anys és profund, i encara conserva totes les màquines que l'han acompanyat.

Mira el futur de la Festa amb optimisme. Confia en la feina discreta de totes aquelles persones que, com ell, contribueixen a preservar-la. Durant Sant Bartomeu i Santa Tecla continua gaudint de retrobar-se amb els sitgetans, els amics i la família, al balcó del Cap de la Vila per contemplar, un any més, l'emocionant Entrada de Grallers.

ELS ULLS DE LA FESTA

1. **Gegants, anys 40.**
2. **Ball de Cercolets, al voltant de 1900.**
3. **La Processó passant pel Cap de la Vila, amb la botiga d'en Ricard Gassó al fons, anys 70.**
4. **Capgrossos, 1942.**
5. **Ball de Gitanes, 1917.**
6. **Sortida d'Ofici, 1925.**
7. **Ball de Bastons, 1903.**
8. **L'Àliga, 1945.**
9. **Gegants, 1903.**
10. **Gegants Moros d'en Querol, 1917.**
11. **Ball de faixes, final anys 70.**

La Festa Major de Sitges fa segles que s'escriu. Els primers documents que n'acrediten l'existència daten de l'any 1353, quan els llibres de comptes de la Pia Almoina ja es referien al 24 d'agost com a «*Sent Bertomeu, festa solepna a Cïges*» (*veure més informació a les pàgines 30-32*). Des d'aleshores, la història de la celebració s'ha anat preservant a través de cròniques, llibres d'actes, programes, cartells i testimonis que han permès reconstruir-ne l'evolució i entendre com la Festa ha arribat fins als nostres dies. Però hi ha una altra manera d'explicar la Festa: la que no s'escriu amb paraules, sinó amb imatges.

Des de l'aparició de la fotografia, els fotògrafs han esdevingut uns ulls privilegiats de la celebració. Han capturat instants efímers que s'haurien esvaït amb el pas del temps. Cada fotografia és molt més que un record. És un document, un testimoni i una peça de memòria col·lectiva. Gràcies a la mirada

«ELS FOTÒGRAFS HAN ESTAT, EN MOLTS CASOS, TESTIMONIS SILENCIOSOS. HAN VISCUT LA FESTA DES DEL DARRERE DE L'OBJECTIU, SOVINT RENUNCIANT A PARTICIPAR-HI PER PODER-LA EXPLICAR»

12. **Gegants a la Ribera, 1951.**
13. **Matinal, 1945.**
14. **Els Pastorets, final anys 70.**
15. **Castellers de Sitges en els inicis, anys 70.**
16. **Gitanes a la plaça de l'Ajuntament, 1917.**
17. **Gegant sense corona, 1931.**
18. **Els Falcons de Sitges, final anys 70.**
19. **L'Escola de Grallers al Cap de la Vila, 1977.**
20. **Matinal, finals anys 70.**

Crèdits:
GRUP DE FACEBOOK FOTOS ANTIGUES DE SITGES: **1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 12 i 13.**

GASSÓ: **11, 14, 18, 19 i 20.**

pacient i sovint discreta dels fotògrafs, avui podem observar què ha canviat i què no dels carrers, dels vestits, dels balls, del públic i també de la manera de viure la Festa. Les seves imatges ens permeten tornar a instants que només van existir durant una fracció de segon, però que han quedat fixats per sempre.

Els fotògrafs han estat, en molts casos, testimonis silenciosos. Han viscut la Festa des del darrere de l'objectiu, sovint renunciant a participar-hi per poder-la explicar. Han estat presents allà on passaven les coses, buscant la llum, l'enquadrament i aquell instant irrepetible que acabaria formant part del patrimoni visual de Sitges.

Aquestes pàgines volen retre homenatge a aquests ulls de la Festa. A totes aquelles persones que, amb sensibilitat, constància i estima per la tradició, han contribuït a construir la memòria gràfica de la Festa Major. Perquè, gràcies a les seves fotografies, avui no només recordem la Festa: també podem tornar a mirar-la.

DONAR EL TEMPS AMB GANES I IL·LUSIÓ

Si se'ns veu poc, és perquè la nostra feina és que es vegin els resultats. Un article de Mingo Medialdea Huete i Jordi Roqué Figuls, voluntaris de llarga trajectòria.

Voluntaris atenent la paradeta del Cap de la Vila, durant la Festa Major 2025. Imatge cedida per la Comissió Municipal de Sant Bartomeu i Santa Tecla.

Som una peça més de la Festa Major, una que ni balla, ni recita, ni toca. Som els voluntaris.

Bé, tocar, tocar... sí que toquem. Toquem la parada del Cap de la Vila, toquem cadires —posar-les abans, plegar-les després—, servim copes de cava i de malvasia, tallem síndries, repartim aigües a les sortides dels balls, cremem rom a les havaneres, repartim coca i moscatell a la ballada de sardanes final, tornem a posar i a recollir cadires. Arriba un moment que les cadires ja et saluden: —Una altra vegada?

Ens movem molt, perquè hem estat en un autobús de dos pisos al Passeig, hem fet sindriada al carrer Primer de Maig, activitats infantils al Miramar, muntat i desmuntat les havaneres a l'ermita de Sant Sebastià, donat nards des d'un cotxe de cavalls, venut programes al Mercat, repartit aigües a l'Hospital, hem posat cadires a la plaça dels Castellers i n'hem recollit a la punta de l'espigó, encara que no el mateix dia, ni el mateix any. Hem donat moscatell al Port de n'Alegre i carretejat tanques davant del camp de rugbi, parat taula a la Torreta i assegut espectadors al costat del Pícnic. Hem passat per les cases d'alguns alcaldes, i de moltíssims presidents de la Comissió. Molts racons sitgetans, vaja.

I som un col·lectiu divers. Alguns fa anys i panys que s'apunten amb cada nova comissió; altres ho proven i després troben interessos que els omplen diferentment. Tenim un bon ventall d'edats, diferents orígens, sitgetans de tota la vida i altres en procés d'integració, i cares noves cada any. Amb cada nou president i amb la seva comissió, les nostres comeses es redefineixen perquè tasques que els voluntaris havien fet anteriorment, ara són directament assumides pels membres de la comissió; però alhora, s'han programat activitats noves que ens cal atendre, amb les millors ganes i la mateixa il·lusió.

«SENT VOLUNTARI ENTRELLUQUES ELS BASTIDORS DE LA FESTA I LES COSTURES QUE N'AGUANTEN LES PECES»

Volem ser-ne més, només es demanen ganes de treballar. Com a voluntari coneixes gent que fins aquest moment no tenies vista, i en un poble com Sitges no és fàcil, això. Per mitjà de la Comissió entrelluques els bastidors de la festa, i les costures que n'aguanten les peces, i veus què es fa perquè el brodat no es desfili. Si se'ns veu poc, és d'això de què es tracta, que es vegin els resultats, no com s'han fet. Al cap i a la fi, només ajudem a tenir la millor Festa Major.

Què cal saber per unir-se al voluntariat?

- **Edat mínima:** 16 anys.
- **On pots col·laborar?** En varis actes que s'organitzen tant a La Plaça com dins la programació de Sant Bartomeu i Santa Tecla, així com en les seves respectives cercaviles.
- **Què hi faràs?** Donaràs suport en l'acollida i l'atenció al públic, oferiràs informació, col·laboraràs en el repartiment de menjar i begudes i ajudaràs en tasques logístiques, adaptant-te a les necessitats de cada acte.
- **Per què val la pena?** És una manera de viure la Festa Major des de dins, conèixer més gent i participar en la seva organització.
- **Com apuntar-se?** La Comissió Municipal de Sant Bartomeu i Santa Tecla publica tota la informació sobre el voluntariat i el contacte per formalitzar la inscripció.

SER TÈCNIC ÉS SER NINJA

Treballen junts, vesteixen de negre i els trobareu entre cables, micròfons i taules de so. Parlem amb l'Albert Vadell i l'Adrià Roca sobre l'ofici de tècnic de so i llums.

Qualsevol persona que hagi assistit a pregons o balls parlats dels darrers anys ha compartit espai amb ells, però és probable que no els hagi vist, perquè el seu espai natural és el darrere de les coses, entre cables, focus i taules de so. Ells són l'Albert Vadell i l'Adrià Roca, tècnics de so i llums que treballen junts des de l'any 2013. Aleshores feia poc que l'Adrià havia acabat els estudis en tècnic audiovisual i, després d'uns balls parlats, va decidir comentar-li a en Vadell –que de fet és família, perquè és cosí del pare de l'Adrià– que podia comptar amb ell si en algun moment necessitava algú. I així va ser; l'Albert se'l va endur a la Pedrera, on sonoritza concerts des de fa dècades, i des d'aleshores han fet una llarga llista de feines plegats. Entre elles, moltes relacionades amb la Festa Major.

«EN LA MAJORIA DE CASOS, LA FEINA D'UN TÈCNIC NOMÉS ÉS VISIBLE QUAN ALGUNA COSA NO SURT BÉ»

La carrera de l'Albert com a tècnic comença molt abans, l'any 1999, quan deixa la seva feina com a músic professional per dedicar-se exclusivament al so dels altres. Pel que fa a la Festa Major, ha sonoritzat els pregons des de la comissió que va presidir en Siscu Rossell (2010-2011) i fins enguany, que també se n'encarregarà, amb l'Adrià com a part de l'equip. L'únic any que no ho va fer va ser el 2025, quan la salut li va impedir.

Diu l'Adrià que els tècnics són els primers que arriben i els últims que se'n van, una idea que de fet repeteixen algunes de les persones amb qui parlem en aquest programa, com l'equip de la brigada (*veure pàgines 16 i 17*), i que s'encarreguen de feines que no són gaire visibles per al públic majoritari de la Festa Major. Pel que fa als tècnics i concretament a l'Albert Vadell i l'Adrià Roca, la seva feina per preparar la Festa Major comença cap al maig-juny, quan es reuneixen amb la Comissió i amb la persona que fa el pregó per comentar idees i necessitats. A partir d'aquí detecten quin material necessiten, el busquen, el proven, l'organitzen al magatzem, el carreguen i el descarreguen, el munten, fan proves, fan el bolo que toqui i després d'això encara els queda desmuntar i fer tot el mateix viatge enrere, de tornada al magatzem. Dit així potser sembla un procés àgil, però només algú que ha hagut de moure material pels carrers plens de gent del centre de Sitges un 23 d'agost, sota el sol, per arribar fins a l'Hort de Can Falç, sap que entre escriure-ho aquí i fer-ho, hi ha un món. També quadren pressupostos i els ajusten cedint material i hores. Està bé tenir present que hi ha una part de la feina que fan que no és només feina, sinó que també és ajuda i voluntat.

Adrià Roca i Albert Vadell.

Tots dos expliquen que la seva és una feina que en la majoria de casos només és visible quan alguna cosa no surt bé i que l'èxit és justament que no se'ls vegi gaire. L'Adrià diu, concretament, que ser un tècnic és d'alguna manera, ser un ninja: sigil·lós, precís, imperceptible. Segurament té a veure amb aquesta discreció, però també i sobretot amb la voluntat tan visible de voler ajudar els altres (artistes, comissions, tècnics...) que l'any 2023 l'Albert Vadell va rebre el premi Janio Martí d'arts escèniques, que reconeix la contribució de sitgetans i sitgetanes en aquest àmbit.

Mentre milers de persones viuen la Festa Major ballant o com a públic, la vigília de Sant Bartomeu comença, per l'Albert, muntant l'equip per dur a terme els balls parlats a l'Hort de Can Falç i, per l'Adrià, veient de lluny el fum dels morterets mentre prepara l'arribada dels balls a l'Hospital. Pel que fa a treballar en un dia tan assenyalat per a tots els sitgetans com és la Festa Major, l'Adrià diu que a vegades arriba a oblidar que està treballant, sobretot quan amics i coneguts comencen a arribar a l'Hospital. Per la seva part, l'Albert diu que el més bonic al final és «que tot soni bé», que quedi ben lluït i ben professional, i que amb això ell ja queda satisfet.

LA TRADICIÓ MÉS DOLÇA, DE LA MÀ DE LA FAMÍLIA TERUEL

La família Teruel, el 1951: avis, tiets i pare de l'Olga. D'esquerra a dreta, Maruja, Caietà, Joan (avi), Joan (pare), Concha (àvia) i Lluís.

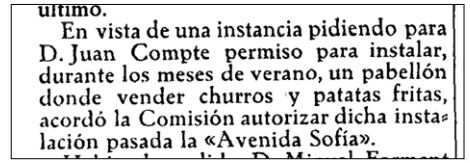
Hi ha diverses teories sobre l'origen dels xurros a Catalunya, que es remunta a principis del segle XIX. Alguns creuen que és un dolç adaptat dels característics bunyols àrabs, d'altres que estan inspirats en unes postres xineses, i una teoria més nostrada atribueix la seva creació als pastors i treballadors rurals. Sigui com sigui, el que queda clar és que els xurros, sovint amb xocolata, s'han convertit en un símbol de sabor i cultura, en un acte social i en el menjar per excel·lència de fires, festes patronals i celebracions populars, sobrevivint a canvis de costums, de generacions, de modes i de dietes.

El lligam de la nostra Festa Major amb els xurros arranca a principis del segle XX, quan, Juan Compte, sol·licitava instal·lar "*...un pabellón donde vender churros y patatas fritas... pasada la Avenida Sofía*" (*L'Eco de Sitges* i *La Punta*, 20 de juny de 1926), i un any després, Ramon Compte Grifoll demanaria posar la seva xurreria La Violeta al Passeig durant els dies de festa (*L'Eco de Sitges* i *La Punta*, 29 de maig de 1927). La Violeta, que va estar situada al carrer Parellades, 68, canviaria d'amos anys més tard i passaria a anomenar-se La Floresta. També va haver-hi una altra xurreria fixa, La Vall, al carrer Barcelona, 11, de la família Franco. Totes dues van arribar a conviure al voltant dels anys seixanta, tal com podem veure en els anuncis que tenien a *L'Eco de Sitges*, on també està documentat que era típic anar-hi a buscar xurros en acabar el Castell de Foc (Actualment, i després d'anys sense xurreria, Sitges té La Xurreria, que ens torna a oferir la possibilitat de menjar xurros tot l'any).

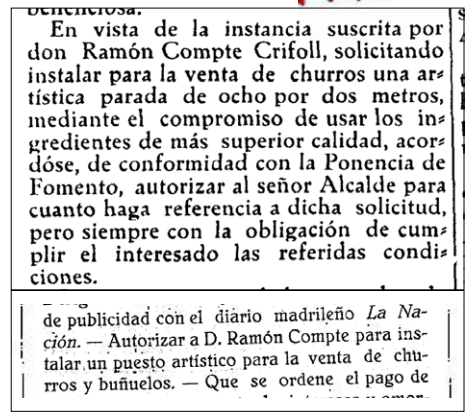
I és que els xurros, a Sitges, són un nexe d'unió entre els que gaudeixen de la Festa fins a altes hores de la matinada, aquells que fan sonar el despertador ben d'hora per veure el dia aixecar-se, i tothom entremig que viu les 36 hores més intenses. Aquest dolç tan típic, acompanya grans petits moments que seran inesborrables en la memòria individual i col·lectiva de cada Festa Major. En tirar la vista enrere per recordar aquells dies tan especials, de segur que la flaire de fregit i el regust del sucre cruixent acompanyaran els nostres millors records. Els xurros són a la Festa el que la sal a un bon plat: no són l'ingredient principal, però si els traiem de la nostra celebració, tot serà molt més insípid i avorrit.

La xurreria Teruel ha estat protagonista, en les darreres dècades, d'aquesta tradició tan viva, ja que porta des del 2001 endolcint la Festa Major. Olga Teruel és la tercera generació d'aquesta família de xurrers artesans que volta per Catalunya de fira en fira i que fa parada a Sitges cada Sant Bartomeu. Ens explica que el seu avi, Joan Teruel, va iniciar el negoci l'any 1934, amb una xurreria de fusta desmuntable que traslladaven en tren perquè era el mitjà de transport més econòmic. Des d'aleshores, amb la qualitat i la passió per bandera, elaborant xurros de primera, amb bona farina i oli d'oliva, formen part del paisatge festiu i han establert un vincle amb els sitgetans que va més enllà de la transacció comercial. Els vilatans ja esperem la xurreria al Passeig, i n'hi ha molts que només menjarem xurros durant aquestes dates, donant-los aquesta categoria de delit especial del nostre patrimoni gastronòmic.

Durant l'agost, la xurreria tornarà a ser testimoni de retrobaments, de riallades còmplices, de batalletes de la Processó, d'històries d'amor i primers petons, de discussions fervents i dubtes existencials, de tendresa intergeneracional, de xerrades sobre l'esdevenir de la vila, d'amistats noves, de reunions improvisades, del naixement d'un nou dia..., i cada mossegada dels xurros calents acabats de fregir ens evocarà el passat, el present i el futur de la nostra història.

último.
En vista de una instancia pidiendo para D. Juan Compte permiso para instalar, durante los meses de verano, un pabellón donde vender churros y patatas fritas, acordó la Comisión autorizar dicha instalación pasada la «Avenida Sofía».

Retall de *L'Eco de Sitges*, en què Juan Compte demana posar una parada de xurros a l'avinguda Sofia, 20 de juny de 1926.

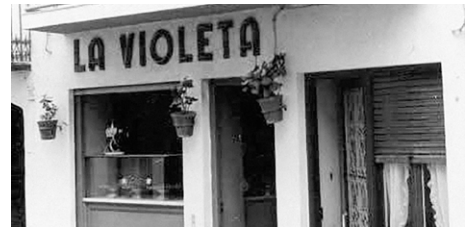

beneficiosa.
En vista de la instancia suscrita por don Ramón Compte Crifoll, solicitando instalar para la venta de churros una artística parada de ocho por dos metros, mediante el compromiso de usar los ingredientes de más superior calidad, acordóse, de conformidad con la Ponencia de Fomento, autorizar al señor Alcalde para cuanto haga referencia a dicha solicitud, pero siempre con la obligación de cumplir el interesado las referidas condiciones.

de publicidad con el diario madrileño *La Nación*. — Autorizar a D. Ramón Compte para instalar un puesto artístico para la venta de churros y buñuelos. — Que se ordene el pago de

Retalls de *L'Eco de Sitges* i de *La Punta*, en què Ramón Compte demana muntar una parada per la Festa Major, 29 de maig de 1927.

Anuncis de les xurreries La Violeta i La Vall, a *L'Eco de Sitges*, anys seixanta.

Xurreries La Violeta i La Floresta.

PREPARATIUS DE FESTA MAJOR

PER JOAN YLL,
CRONISTA OFICIAL DE LA VILA

Durant molts anys els responsables del manteniment dels gegants anava a càrrec dels germans Carbonell, en Jesús i l'Antoni. Mentre que els pentinats estaven en mans del perruquer Francesc Esplugues (en Dandi) i les seves filles, la Montserrat i la Rosa Maria.

Ei, que s'acosta la Festa Major i el més calent és a l'aigüera! Ep! Hi ha qui em recrimina aquesta conclusió: «Això t'ho creus tu», perquè hi ha moltes sitgetanes i sitgetans que hi treballen des de fa molt temps, com els membres de la Comissió i, amb ells, les cosidores de l'Agrupació de Balls Populars, que fa també dies i mesos que remenen els vestits dels balls per tal de tenir-los en perfecte estat de conservació.

És evident que els preparatius no sempre han estat els mateixos, a excepció dels que han dut a terme els responsables d'organitzar-la; una feina que tampoc es veu, però que és molt intensa i carregada de responsabilitat i de passió per la festa. Pel que fa a l'àmbit familiar, hi havia detalls que només agafaven rellevància quan s'acostaven aquests dies; fets que feien que aquesta celebració es diferenciés de totes les altres. Una curiositat que hi va lligada l'acostumaven a protagonitzar les mestresses de casa quan emblanquinaven la façana. Es proveïen d'una canya llarga on lligaven l'escombreta en un extrem, es tapaven el cap amb el típic mocador de quatre nusos, i així anaven fent fins que la blancor ressaltava. I l'olor de net es complementava amb la flaire de l'alfàbrega. Elles mateixes, mentre emblanquinaven, ja anaven pensant en el dinar que farien per a l'ocasió; la seva preparació també necessitava el seu temps. Un dinar que era esperat per tota la família. També era un honor poder seure un convidat a la taula, que podien ser familiars vinguts de fora i, fins i tot, algun músic o graller.

La qüestió dels grallers també era difícil de gestionar. Malgrat que d'un any per l'altre ja quedaven contractats, com que acostumaven a viure en masies, la comunicació era pràcticament inexistent. Als organitzadors no els quedava més remei que esperar la seva arribada a peu de carretera durant les vigílies. Aquesta espera anava envoltada de molts dubtes, fins que, en veure que s'apropaven, podien respirar alleugerits.

Tampoc les colles dels balls anaven sobrades de gent. El mateix passava amb el Drac: els portadors eren quatre de mítics i, si algun d'ells fallava, s'havien de repartir la feina entre els que quedaven.

Les cosidores, des de sempre, han realitzat un treball molt anònim però imprescindible pel bon manteniment de tot el vestuari de la Festa.

I sempre s'han succeït personatges que han destacat durant aquests dies. Recordo l'Antoni Roig, que un cop arribada la Festa es vestia de graller sense que li faltés cap detall: tot de blanc i amb faixa negra, tot i que en comptes de gralla s'acompanyava d'una flauta. Ell, que vivia totes les tradicions amb entusiasme, en aquesta que ens ocupa era de les poques vegades que es vestia d'acord amb l'ocasió.

Han passat els anys i, sortosament, l'essència es manté, sembla que inalterable, tot i que pràcticament s'han perdut alguns dels antics detalls. Perquè, malgrat que es digui el contrari, la transformació s'observa en tot. El mateix passa amb les colles que hi participen, avui dia gairebé s'han de fer oposicions per entrar-hi.

La gran majoria de les noves incorporacions provenen del planter de Santa Tecla, quan la il·lusió es reparteix entre la mainada i els pares, que ajuden a fer gegants i dracs, i en què la creativitat se centra, la major part de vegades, en un parell de capses de cartó.

I aquí hi trobem uns altres preludis que contribueixen a pregonar els sons de les nostres músiques i les evolucions dels balls dies abans de la celebració, quan passes per raconets íntims del nostre poble, et trobes que assagen les colles. I la remor de les gralles ens arriba des de diferents punts, immersos com estan, també, els grallers en aquests ajustos finals.

Quan en Morando i el seu equip entrevisten a la ràdio els protagonistes de la Festa, gairebé tots coincideixen a dir que aquesta Festa Major la viuran d'una manera diferent. Més o menys és el que ens passa a tots. Cada festa sembla, calcada de l'anterior i, alhora, totes són diferents. Nosaltres, encara que no ho sembli, tampoc som els mateixos que l'any passat; anem sumant anys i, quan aquests s'acumulen, arriba allò de: «Quan jo era jove...». Vet aquí l'encant de la nostra Festa Major: és molt vella i sempre sembla nova. I això ens ha de fer sentir joves, per poder-la gaudir com es mereix.

Carrer d'en Bosch (1880), Joaquim Miró. Una dona pintant una façana del carrer d'en Bosch.

A B C D E F G H I J K L M N O P Q R S T U V W X Y Z

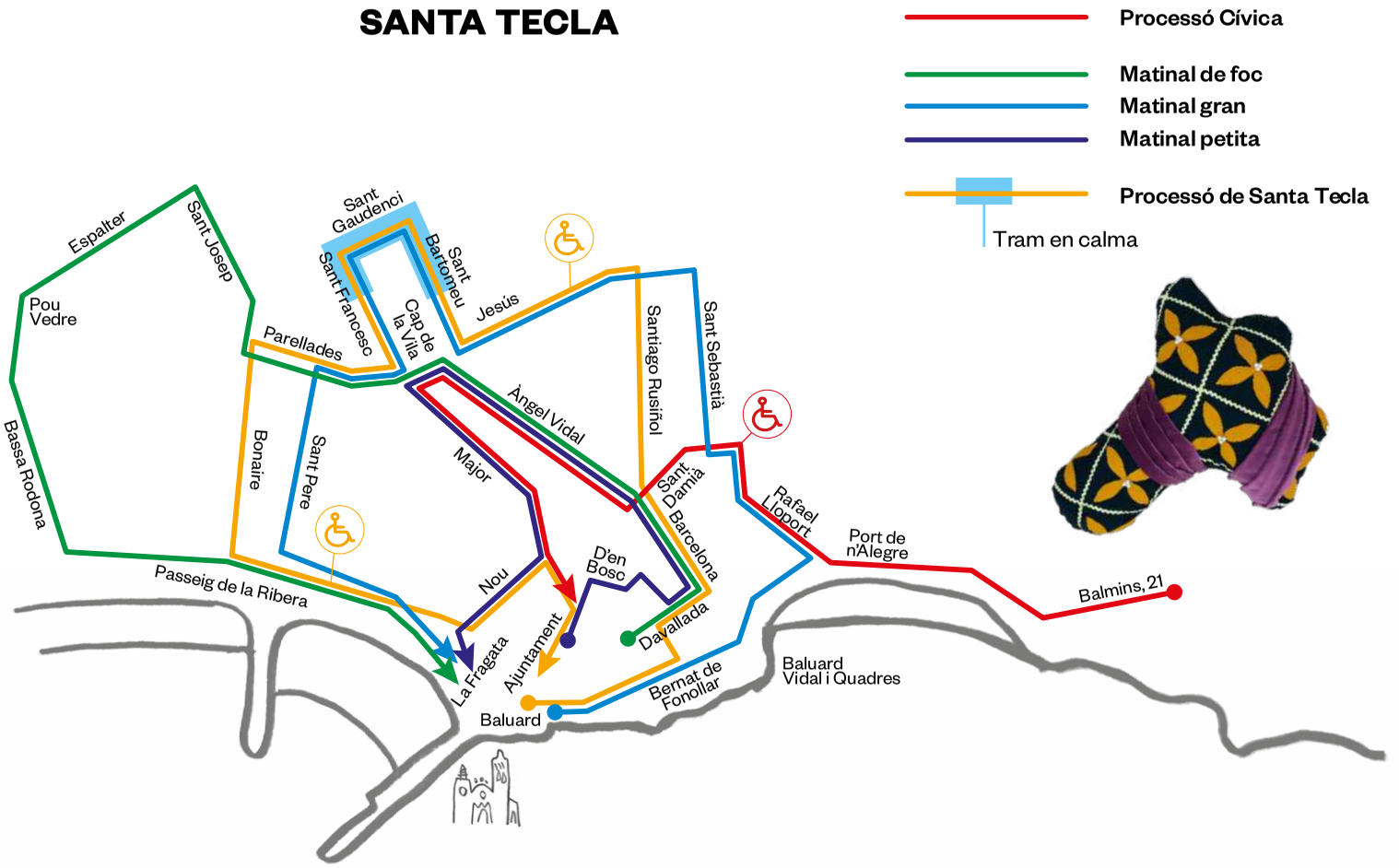
Zero violències contra ningú, mai, a cap lloc
Zero enfadar-se, que és Festa Major
Zero empentes dins d'una encesa
Zero o molt poques hores de son en general
Zero perdre't la Matinal perquè t'has adormit o perquè et fa mandra
Zero nards que aconseguiràs si no vas a la Matinal
Zero passar-se bevent i perdre de vista el que és important
Zero intentar entrar al Baluard després que arribi la Colla Jove de Bastons
Zero insistir perquè et deixin entrar al Baluard perquè ets de Sitges
Zero aura si no et deixes veure per La Plaça
Zero si li dius *palo* a una maça
Zero crits quan no toca
Zero pensar que el foc a tu no et crema i no dur ni barret ni ulleres
Zero xivarri al Tram en calma perquè tenim la resta del poble per fer-ne
Zero sequedat als ulls quan entren el Sant i la Santa a la Parròquia
Zero si no t'atreveixes a ballar una sardana encara que no et surti bé
Zero energia si no fas un bon àpat de Festa Major
Zero no posar-se desodorant
Zero no posar en valor les costures de la Festa
Zero ganes que això s'acabi

TOTA LA ILLUSIÓ PER
UNA NOVA FESTA MAJOR

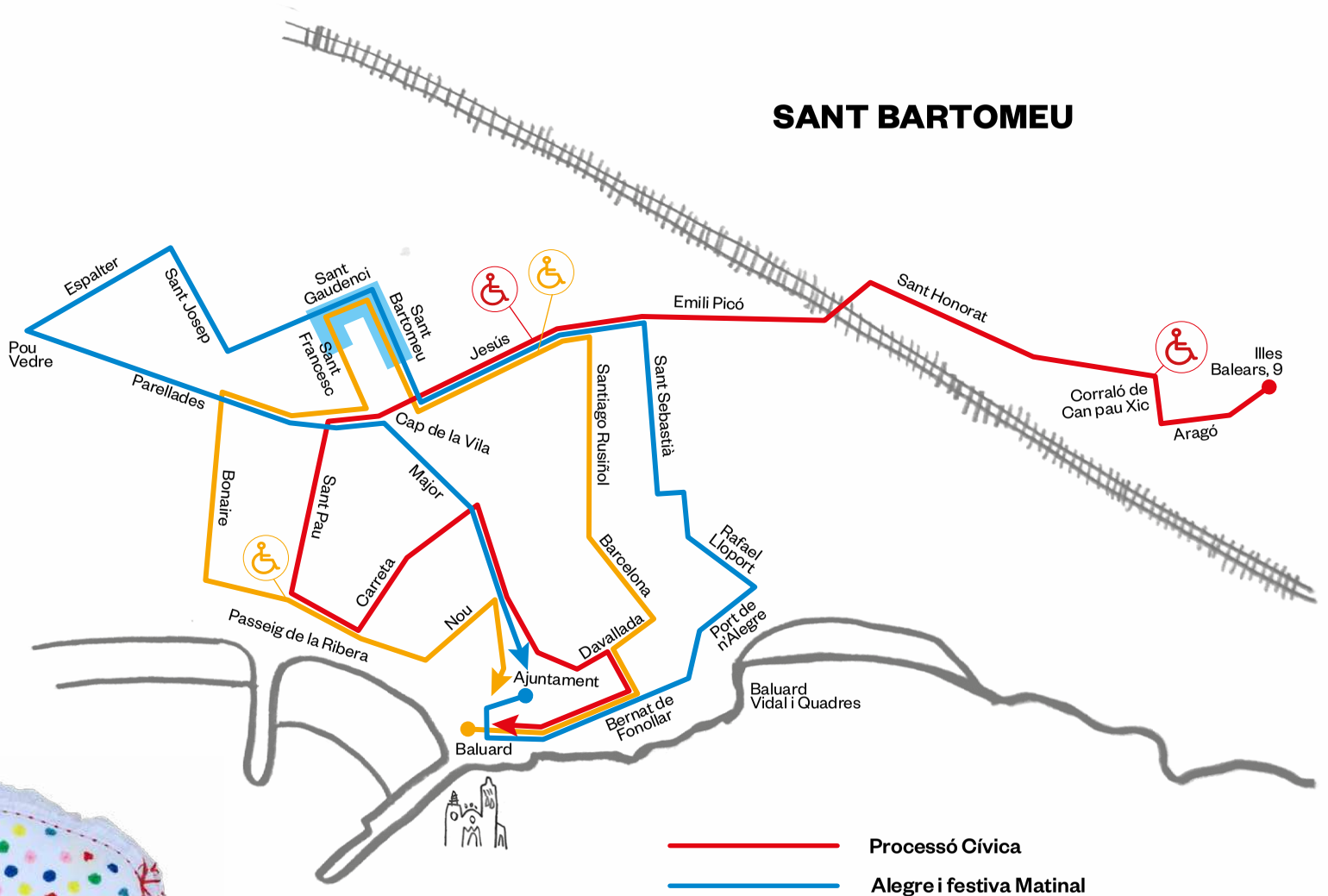

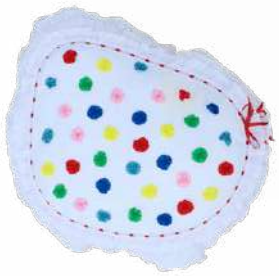
PROGRAMA D'ACTES

SANTA TECLA

SANT BARTOMEU

FESTA MAJOR SITGES SANTA BARTOMEU 2026

Actes previs de Sant Bartomeu

Dissabte 1 d'agost
L'alegria de Festa Major
19 h, Jardins d'El Retiro
Actuació musical amb el grup L'Alegria de Sitges. Interpretació de les millors cançons d'ahir, avui i sempre. Entrada lliure.
Organitza: Societat Recreativa El Retiro.

Diumenge 2 d'agost
Capvespres Musicals al Prado
19 h, Jardins del Casino Prado Suburense
Concert de la Cobla Sitgetana. Entrada gratuïta.
Organitza: Casino Prado Suburense.

Dissabte 8 d'agost
Quinto de Festa Major
17 h, Jardins d'El Retiro
Amb un munt de premis i sorpreses.
Organitza: Colla Vella i Colla Jove de Diables de Sitges.

Diumenge 9 d'agost
Capvespres Musicals al Prado - Edició de Festa Major
19 h, Jardins del Casino Prado Suburense
Concert de gralles a càrrec de la Trinitat, colla de l'Escola de Grallers de Sitges. Entrada gratuïta.
Organitza: Casino Prado Suburense.

Dijous 13 d'agost
La Festa Major a la samarreta
18 h, Racó de la Calma
Taller familiar. Edat recomanada a partir de 5 anys. Preu: 4 €. Entrades a museusdesitges.cat. Cal portar samarreta llisa de casa.
Organitza: Museus de Sitges.

Divendres 14 d'agost
Barraques de Sitges
A partir de les 20.30 h, La Fragata
Concerts dels grups El Pa de Cada Dia; Joan Garriga i el Mariatxi Galàctic; Amparanoia; i BKT
Organitza: Associació de Barraques de Sitges.

Dissabte 15 d'agost
III Trofeu de Festa Major de vela lleugera
10 h a 15 h, Club Nàutic de Sitges
Regata entre colles de Festa Major.
Organitza: Club Nàutic.

Barraques de Sitges
A partir de les 19 h, La Fragata
Concerts dels grups El Pony Menut; OkDw; La Sra Tomasa; Sr. Fong; Chalart58 & The Soul Adventures; i DJ CEBA
Organitza: Associació de Barraques de Sitges.

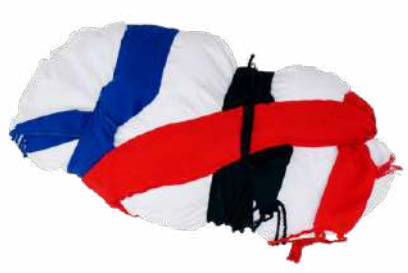
42a Nit de la Sardana
22 h, Jardins d'El Retiro
Amb la Cobla Maricel. L'acte acabarà amb muflons i vi dolç.
Organitza: Amics de la Sardana de Sitges.

Exposició de la Bandera de Sant Bartomeu
En l'horari de les celebracions litúrgiques a la Parròquia.

Diumenge 16 d'agost
Màgia Xixaraxera
19 h, Jardins d'El Retiro
En Xaxi Xixarrus arriba a l'escenari disposat a hipnotitzar-nos amb la seva màgia i dibuixar-nos un somriure amb les seves peripècies, però, ho podrà fer tot sol o li caldrà l'ajuda inestimable del públic que l'acompanya?
Organitza: Societat Recreativa El Retiro.

Barraques de Sitges
A partir de les 19 h, La Fragata
Concerts dels grups Belén Natalí; High Paw & Morgana Soujlah; Rudymentari; i Vandal
Organitza: Associació de Barraques de Sitges.

Exposició de la Bandera de Sant Bartomeu
En l'horari de les celebracions litúrgiques a la Parròquia.

Actes Oficials de Sant Bartomeu

Dimecres 19 d'agost
Pregó Satíric
19 h, Palau del Rei Moro. A càrrec de Pepi Martínez i Josep Maria Esteban
Tot seguit, comiat del pubillatge de l'entitat 2025, presentació de la Pubilla i l'Hereu de l'ABPS 2026 i reconeixement a una persona vinculada amb l'entitat.
Organitza: Agrupació de Balls Populars de Sitges.

Pregó de Festa Major
22 h, pl. Ajuntament
A càrrec de Zoë Puighibet i Masó. En cas de pluja o mal temps s'anunciarà la nova ubicació a les xarxes socials oficials. En acabar, es donarà una copa de cava a La Plaça.
Amb la col·laboració de La Sitgetana Craftbeer.
Hi haurà interpretació simultània en llengua catalana de signes. Cal inscripció prèvia a sitgesfestamajor.cat
S'habilita un espai accessible per a persones usuàries de cadira de rodes. Cal inscripció prèvia a sitgesfestamajor.cat
Acte retransmès en directe per Ràdio Maricel i Canal Blau TV
Acte amb pirotècnia

Concert del Pregó: La Caleta
23.15 h, La Plaça (la Torreta)
Un cop donat el tret de sortida, la Festa arrenca amb la rumba del grup sitgetà La Caleta. La Plaça s'omplirà d'un ambient festiu al ritme de guitarres, palmes i versions rumberes que convidaran a tothom a cantar i ballar per donar la benvinguda a la Festa Major amb alegria i bon ambient.
Concert gentilesa del bar El Cable.

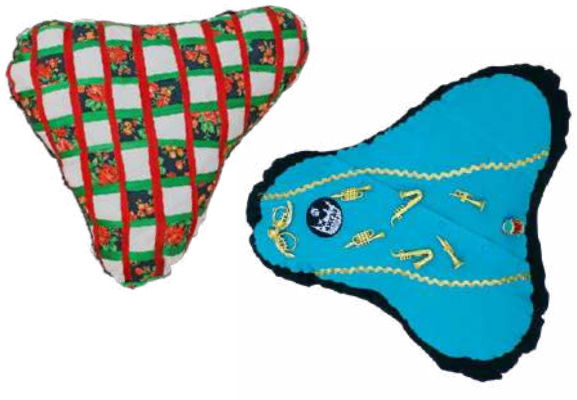

Dijous 20 d'agost
Festa Major de tothom, Ball de Panderetes amb diversitat
18 h, La Plaça (la Torreta)
Representació del Ball de Panderetes adaptat, de la mà de les persones usuàries de la Fundació Ave Maria.
Organitza: Agrupació de Balls Populars de Sitges amb la col·laboració de la Fundació Ave Maria.
Hi haurà espais reservats per a persones usuàries de cadira de rodes sense inscripció prèvia

Espectacle: 'Vents de la Mediterrània', de l'Esbart Rocasagna
19 h, La Plaça (la Torreta)
L'Esbart Rocasagna de Gelida ens porta danses de creació amb inspiració i influències de la Mediterrània. Danses fetes amb músiques de grups tradicionals que, com el vent, poden ser brisa lleugera, i alhora fer-nos vibrar com un huracà.
Hi haurà espais reservats per a persones usuàries de cadira de rodes, sense inscripció prèvia

Tertúlia a la fresca: 'Convivència en dies de Festa'
20 h, La Plaça (la Torreta)
Les Boges dels Gats (pòdcast de l'Associació sociocultural Locomotora 21) moderen aquesta conversa centrada en com la Festa Major ens travessa, ens connecta i també ens confronta amb les diferents maneres d'habitar el poble i l'espai públic. Comptarà amb membres del col·lectiu Locomotora 21 i de la Comissió Municipal de Sant Bartomeu i Santa Tecla.
Hi haurà interpretació simultània en llengua catalana de signes. Cal inscripció prèvia a sitgesfestamajor.cat
Hi haurà espais reservats per a persones usuàries de cadira de rodes sense inscripció prèvia

Concert: Jazz de Festa Major
20 h, Racó de la Calma
El grup Retrio ens brinda tonades tradicionals, passades pel filtre de jazz. Entrades a museusdesitges.cat.
Organitza: Museus de Sitges.

Concert-Ball amb l'orquestra La Principal de la Bisbal
21.30 h, La Fragata

La primera cobla dels Països Catalans arriba a Sitges en la seva faceta d'orquestra de festa major, amb una gran posada en escena i un repertori que combina els clàssics més festamajorencs amb temes actuals. L'orquestra oferirà una primera part de concert (60 mins) i una segona part de ball de festa major (120 min).
♿ Hi haurà espais reservats per a persones usuàries de cadira de rodes, sense inscripció prèvia

Espectacle de transformisme amb Jèssica Pulla
22 h, La Plaça (la Torreta)

Artista transformista catalana coneguda per ser de les primeres *drags* a fer espectacles íntegrament en català, retent homenatge a icones com Núria Feliu o Les Teresines. Tota una fusió de la Catalunya més convencional i conservadora amb allò que trenca amb la norma i reivindica vides i realitats fora de les establertes.
Hi haurà interpretació simultània en llengua catalana de signes. Cal inscripció prèvia a sitgesfestamajor.cat
♿ Hi haurà espais reservats per a persones usuàries de cadira de rodes, sense inscripció prèvia

Divendres 21 d'agost

Activitat familiar: mural col·lectiu 'Teixim la Festa'
18 h, La Plaça (Miramar Centre Cultural)

Participa en el mural portant retalls tèxtils, cintes, cordills... per fer una peça conjunta o pintant-la en directe. En cas de no tenir-ne, no pateixis, en trobaràs un cabàs ple. Disponible del 21 al 26 d'agost, a excepció dels dies 23 i 24.
Amb la col·laboració de Pelikan.

Espectacle familiar: 'Contadors de llegenda: Els éssers fantàstics', Cia Jordi Font
19 h, La Plaça (la Torreta)

Qui són les dones d'aigua, els minairons o el Lar? Un espectacle familiar en què un músic (Roger Martínez) i un actor (Jordi Font Alonso) s'uneixen per descobrir-nos quins són els éssers fantàstics del nostre imaginari col·lectiu que ens envolten i viuen amb nosaltres.
Hi haurà interpretació simultània en llengua catalana de signes. Cal inscripció prèvia a sitgesfestamajor.cat
♿ Hi haurà espais reservats per a persones usuàries de cadira de rodes, sense inscripció prèvia

Trasllat de la Imatge de Sant Bartomeu
20.15 h, Parròquia de Sant Bartomeu i Santa Tecla

La Comissió Municipal de Sant Bartomeu i Santa Tecla, en representació de les autoritats municipals, recull la Imatge del Sant Patró de mà de Mn. Rafael Vilaplana, rector de la Parròquia. Durant l'acte es fa el lliurament de les medalles als nous membres del Cos de Portants del Tabernacle de Sant Bartomeu i Santa Tecla. Tot seguit, amb l'acompanyament de la Cobla Maricel, es trasllada a Can Falç, pg. de la Ribera núm. 13-14, lloc designat pel Sr. Joan Roca i Pujadó, pendonista d'enguany. Un cop arribi, pregària d'inauguració de l'exposició de la imatge del Sant.
Recorregut: Baluard, pl. de l'Ajuntament, Major, Carreta i pg. de la Ribera.

Sopar popular de Festa Major
21 h, La Plaça (la Torreta)

La Festa també es viu al voltant de la taula! Vine a compartir una estona amb el veïnat, amistats i família en un tradicional sopar popular "Jo porto". La Plaça s'omplirà de taules, cadires i moltes ganes de passar-ho bé. Qui vulgui participar-hi haurà de portar el seu sopar de casa (inclosa la carmanyola, els plats i coberts) o bé adquirir-lo a les parades de menjar presents. Una trobada oberta i festiva per fer poble i gaudir plegats d'una nit de Festa Major. Per reservar cadira (incloent-hi infants), cal adquirir un tiquet de 5 € per persona a la paradeta de la Comissió Municipal de Sant Bartomeu i Santa Tecla. El tiquet inclou pica-pica, postres i dues consumicions (a escollir entre aigua, vi i cervesa), que es podran bescanviar fins abans de l'inici de l'espectacle de Glòria Ribera. Places limitades.
Sobretaula amb l'animació de Two Dell DJs.
Amb la col·laboració de La Sitgetana Craftbeer, Quinta de la Quietud, i Frigo
♿ Acte accessible per a persones usuàries de cadira de rodes

Tallers per a adolescents PAM (Prepara't Amb Mi)
18 h a 20 h, La Plaça (Miramar Centre Cultural)

Si tens entre 13 i 18 anys, pots escollir entre assistir a un taller de versos de diables, personalitzar un barret de tela, o bé crear-te la teva pròpia samarreta de Festa Major. Inscripcions a sitgesfestamajor.cat. Places limitades.
Amb la col·laboració de Pelikan.

Vestim els Gegants Moros
18 h, Palau del Rei Moro

Engalanem en Fa-Luch i la La-hia amb la companyia de la canalla.
Organitza: Agrupació de Balls Populars de Sitges.

Presentació de la restauració del Patufet
19 h, La Plaça (la Torreta)

Descobrirem la nova imatge del cabeçut d'en Patufet de la mà d'uns convidats molt especials.
Organitza: Agrupació de Balls Populars de Sitges amb la col·laboració de la Comissió Municipal de Sant Bartomeu i Santa Tecla.
♿ Hi haurà espais reservats per a persones usuàries de cadira de rodes sense inscripció prèvia

Espectacle de cuplets amb Glòria Ribera
22.30 h, La Plaça (la Torreta)

Actriu i cupletista catalana que recupera i reinterpreta la música d'avantguarda dels anys vint des dels marges, l'ultratge a la norma i allò políticament incorrecte. Una reivindicació de la catalanitat amb tocs d'humor àcid.
Durant l'espectacle no es recolliran les taules ni les cadires del sopar popular. Si vols disposar d'una cadira, apunta't al sopar!
Hi haurà interpretació simultània en llengua catalana de signes. Cal inscripció prèvia a sitgesfestamajor.cat
♿ Hi haurà espais reservats per a persones usuàries de cadira de rodes sense inscripció prèvia

Dissabte 22 d'agost

Festa Major en temps de canvi climàtic
11 h, Sala Jofre Vilà (Casino Prado Suburense)

Una aproximació als impactes de la calor extrema en la salut i als nous reptes que afronten les celebracions de Sant Bartomeu i Santa Tecla. A càrrec d'en Gori Masip, geògraf i meteoròleg.
Organitza: Comissió Municipal de Sant Bartomeu i Santa Tecla amb la col·laboració de Casino Prado Suburense

Exposició de la Imatge de Sant Bartomeu
11 h a 14 h i 17.30 h a 21 h, Can Falç (pg. de la Ribera núm. 13-14)

La Imatge de Sant Bartomeu romandrà exposada al lloc designat pel pendonista d'enguany.

Vermut Popular de Festa Major
12 h a 15 h, davant de l'Ateneu (per l'entrada del Passatge Mossèn Fèlix Clarà)

Actuació a càrrec de Tremendu i Les Pitjor Impossible DJs.
Organitza: Ateneu Popular de Sitges.

Trasllat dels Gegants de la Vila (Nous), Gegants Americanos, el Drac i l'Àliga
19.15 h, Espai Festes (pl. dels Artistes)

Trasllat en seguici fins a La Plaça (la Torreta) on es trobaran amb els Gegants Moros i, tots junts, recolliran el Patufet per anar fins a l'Ajuntament acompanyats per l'Agrupació Musical Suburband.

Castells: assaig popular de Sant Bartomeu
21 h, pl. de l'Ajuntament

Organitza: Colla Jove de Castellers de Sitges.

Lliurament de la Bandera
21 h, Parròquia de Sant Bartomeu i Santa Tecla

Amb recital de poemes al·legòrics a la Bandera del Sant Patró i amb el cant dels Goigs de Sant Bartomeu, a càrrec del Cor dels Amics de l'Orgue. El Poema a la Bandera d'enguany és obra de Noemí Milà.

Cercavila del Trasllat de la Bandera
En acabar el Lliurament de la Bandera
Cercavila fins al domicili del president de la Comissió Municipal de Sant Bartomeu i Santa Tecla, Xavier Salmerón i Carbonell, al c. Illes Balears, núm. 9, en companyia de l'Agrupació Musical Suburband.
Recorregut: Baluard, Fonollar, Baluard Vidal i Quadras, Port de n'Alegre, Garraf, Torrent de la Pleta, Joan Maragall, Pompeu Fabra, sota el pont de la via, Aragó i Illes Balears, núm. 9.

Sindriada popular
21.45 h, c. Illes Balears, núm. 9
Un cop arribi la bandera davant de casa del president, sindriada popular.
Amb la col·laboració del Mercat Municipal de Sitges i l'Associació de Veïns de les Cases Noves.

Concert: Trèvol
22.30 h, La Plaça (la Torreta)
Grup de música d'arrel format per quatre intèrprets joves. Trèvol atesora un estil propi basat en el so tradicional —amb instruments com la gralla, el flabiol i el tamborí, damunt l'escenari— i en la barreja de diversos gèneres, com el folk, el pop i el jazz, entre d'altres.
Hi haurà espais reservats per a persones usuàries de cadira de rodes, sense inscripció prèvia

Diumenge 23 d'agost. La vigília

Exposició de la Imatge de Sant Bartomeu
11 h a 19 h (hora de la Processó Cívica), Can Falç (pg. de la Ribera núm. 13-14)
La Imatge de Sant Bartomeu romandrà exposada al lloc designat pel pendonista d'enguany.

Entrada de grallers
12 h, c. Sant Francesc
Les diverses formacions ofereixen les seves peces en homenatge als fundadors de la Festa Major. Hi participen els sacaires i grallers (per ordre d'aparició): Joan Olarte, Filibusters, Colla Bon vent, La Sitja, Escola de Grallers de Sitges i Marcets.
Recorregut: Sant Francesc, Cap de la Vila, Major i pl. Ajuntament.
Hi haurà motxilles vibratòries a la Plaça de l'Ajuntament per a persones sordes i que transformen l'àudio i el so en vibracions, fent que la música i altres estímuls sonors es puguin percebre d'una manera més física i sensorial. Amb col·laboració de Canal Blau TV. Cal

inscripció prèvia a sitgesfestamajor.cat
A la Plaça de l'Ajuntament s'habilita un espai accessible per a persones usuàries de cadira de rodes. Cal inscripció prèvia a sitgesfestamajor.cat
Acte retransmès en directe per Ràdio Maricel i Canal Blau TV

Encesa dels 21 morterets i repicada de campanes
14 h, La Fragata
A càrrec de les Biblioteques de Sitges, amb motiu del 90è aniversari de la Biblioteca Santiago Rusiñol.
Acte amb pirotècnia
Acte retransmès en directe per Ràdio Maricel i Canal Blau TV

Sardanes
14 h, Cap de la Vila
La Cobla Sitgetana interpreta les sardanes *La processó de Sant Bartomeu*, d'Antoni Català i Vidal, i *La Festa Major*, d'Enric Morera i Viura.
Acte retransmès en directe per Ràdio Maricel i Canal Blau TV

Sortida dels entremesos i dels balls populars
14.05 h aprox., pl. Ajuntament
Un cop esclati l'últim morteret, cercavila amb els Gegants, Cabeçuts, Drac, Àliga, Diables, Bastons, Cercolets, Panderetes, Pastorets, Cintes, Gitanes i Moixiganga, acompanyats de l'Agrupació Musical Suburband. Al Cap de la Vila, la Moixiganga representa el ball complet. Recorregut: pl. Ajuntament, Major i Cap de la Vila.
Acte amb pirotècnia
Acte retransmès en directe per Ràdio Maricel i Canal Blau TV

Actuació de lluïment i representació dels balls parlats
14.45 h, Hort de Can Falç
15 h, Hospital de Sant Joan Baptista
A l'Hort de Can Falç en honor a les autoritats i ciutadania i, a l'Hospital, en honor als residents i públic assistent, actuació de lluïment dels entremesos i balls populars. Als dos llocs actuen Gegants, Cabeçuts i les tres colles del Ball de Diables representant el ball amb versos. El Drac només fa versos a l'Hort de Can Falç. La resta de colles es divideixen entre els dos espais.
Hi haurà interpretació simultània en llengua catalana de signes. Cal inscripció prèvia a sitgesfestamajor.cat
Hi haurà espais reservats per a persones usuàries de cadira de rodes, sense inscripció prèvia
Acte amb pirotècnia
Els versos de les tres colles de diables i del Drac són retransmesos en directe per Ràdio Maricel. Es podran veure també en diferit a través del canal de Youtube de Maricel TV.

Actuació castellera de vigília de Sant Bartomeu
18 h, Cap de la Vila
Amb la Colla Jove de Castellers de Sitges.

Vespreig amb The Jabba Records
18.30 h a 22 h, La Plaça (la Torreta)
El jove col·lectiu de DJs sitgetans prometen una tarda única amb una experiència immersiva en què so, estètica i comunitat convergeixen creant un ambient únic.

Processó Cívica
19 h, des del domicili del president de la Comissió Municipal de Sant Bartomeu i Santa Tecla, Xavier Salmerón i Carbonell
Els balls populars, entremesos, músics i autoritats, amb l'Agrupació Musical Suburband, recullen el tabernacle de Sant Bartomeu a Can Falç, pg. de la Ribera núm. 13-14, el lloc designat pel Sr. Joan Roca i Pujadó, i l'acompanyen fins a la Parròquia de Sant Bartomeu i Santa Tecla.
Recorregut: Illes Balears, núm. 9, Aragó, corralò de Can Pau Xic, Sant Honorat, Emili Picó, Jesús, Cap de la Vila, Parellades, Sant Pau, pg. de la Ribera, Carreta, Major, pl. Ajuntament, Davallada, Sant Joan, Fonollar i Baluard Miquel Utrillo. En arribar, els balls rebran la Imatge de Sant Bartomeu, acompanyada de les autoritats, pendonista i cordonistes. La Imatge serà col·locada al presbiteri per presidir els actes litúrgics de la diada.
Al carrer Aragó amb corralò de Can Pau Xic, i al carrer Francesc Gumà amb carrer Jesús, s'habilita un espai accessible per a persones usuàries de cadira de rodes. Cal inscripció prèvia a sitgesfestamajor.cat
Acte amb pirotècnia

Castell de Foc
23 h, Punta, La Fragata i Espigons
Apoteòsic Castell de Foc, a càrrec de la Pirotècnia Igual.
Acte amb pirotècnia

Castell de Foc en calma
23 h, pg. de la Ribera davant del restaurant Pic-Nic, tocant a mar
Durant l'espectacle pirotècnic, s'habilita una zona de cadires, on els assistents gaudeixen d'una copa de cava. L'aforament és limitat (per tenir seient assegurat, cal disposar de tiquet). Es recomana reservar el tiquet de forma anticipada a la Paradeta de la Comissió, Llibreria Universal (pg. Vilafranca, 9 -horari d'agost de 8 h a 14 h-) i Papereria La Tribu (Sant Bartomeu, 1). Aportació de 5€.
Amb la col·laboració de La Sitgetana Craftbeer.
Les persones amb mobilitat reduïda també han de formalitzar la reserva anticipada als punts indicats.
Acte amb pirotècnia

Baixada de balls populars per les escales de la Punta
Un cop acabi el Castell de Foc, per les escales de la Punta, cercavila pel pg. de la Ribera fins al Monument del Greco i tornada fins al carrer Nou.
Acte amb pirotècnia

Revetlla de Sant Bartomeu
A partir de mitjanit, Cap de la Vila. **Ballada de sardanes** amb la Cobla Sitgetana.
A partir de les 0.30 h i fins a la matinada, pg. de la Ribera. **Ball amb les actuacions del grup de versions Caipirinyes i DJ Calamitat**.

Dilluns 24 d'agost.
Festivitat de Sant Bartomeu

Alegre i festiva Matinal
6 h, pl. Ajuntament
Cercavila amb els balls populars, entremesos, i músics. Tothom qui ho desitgi es pot afegir a la passada de faixes. Només cal vestir de blanc, amb espardenyes de vetes i dur una faixa. Seguint la tradició, la Comissió i persones convidades per aquesta, vinculades a la Festa, obsequiaran amb flors.
Recorregut: pl. Ajuntament, Baluard, Fonollar, Baluard Vidal I Quadras, Port de n'Alegre, Rafel Llopart, Sant Damià, Sant Sebastià, Jesús, Sant Bartomeu, Sant Gaudenci, Sant Josep, Espalter, pl. Pou Vedre, Parellades, Cap de la Vila, Major i Ajuntament.
Amb la col·laboració de Forn 9, Celler Can Pagès i Forns Enrich.
Acte amb pirotècnia

Solemne Ofici en honor al qui de Sitges és Patró
10.30 h, Parròquia de Sant Bartomeu i Santa Tecla.
Presideix la celebració Mn. Rafael Vilaplana Moltó, rector de la Parròquia. Predica el Pare Josep Maria Henriquez O.S.B, fill de la nostra vila. Enguany a l'ofertori l'Agrupació Musical Suburband és qui farà l'ofrena, en nom de tot el poble, al nostre Sant Patró. En acabar la celebració, cant dels goigs al Sant a càrrec del Cor dels Amics de l'Orgue i veneració de la relíquia.

Sortida d'Ofici
Després de l'Ofici, des del Baluard a la pl. Ajuntament
Desfilada musical de l'Agrupació Musical Suburband, que acompanya les autoritats fins a l'Ajuntament. Seguidament actuen, alhora, tots els balls i els seus respectius músics, juntament amb la Cobla Maricel i la Banda. Després de l'actuació dels balls i entremesos, la Banda interpretarà *Els Segadors*, l'himne nacional de Catalunya.
Acte amb pirotècnia

Actuació castellera de Sortida d'Ofici
En acabar la Sortida d'Ofici, pl. Ajuntament
A càrrec de la Colla Jove de Castellers de Sitges.

Vermut amb la Lola Van
Després de la Sortida d'Ofici, La Plaça (la Torreta)
La Lola Van, una Volkswagen T2 del 1974 transformada en una luxosa cabina de DJ sobre rodes, fa parada a la Festa Major per amenitzar el vermut de la festivitat de Sant Bartomeu.

Concert vermut de Sant Bartomeu a les entitats centenàries
13 h (després de la Sortida d'Ofici), els músics arriben un cop comença l'acte.
Societat Recreativa El Retiro: amb la Cobla Maricel.
Casino Prado Suburense: amb l'Agrupació Musical Suburband.

Vespreig amb la Lola Van
17 h a 19.30 h, i 20.45 h a 23.15 h, La Plaça (la Torreta)
La Lola Van ens fa ballar i vibrar a La Plaça abans de l'inici de la Processó i durant els últims instants de la diada de Sant Bartomeu.

Processó en honor a Sant Bartomeu
19.30 h, Baluard
Pas del tabernacle de Sant Bartomeu pels carrers i places de la vila, presidit pel Senyor rector de la Parròquia Mn. Rafael Vilaplana Moltó, i amb l'assistència de l'Il·lustríssim Ajuntament. Amb la companyia dels balls populars, grallers i l'Agrupació Musical Suburband, així com de tots els sitgetans i sitgetanes que ho desitgin. El gonfanó parroquial i el tabernacle de Sant Bartomeu són portats pel Cos de Portants de Sant Bartomeu i Santa Tecla. S'ha designat com a pendonista de la Bandera de Sant Bartomeu el Sr. Joan Roca i Pujadó, que anirà acompanyat dels cordonistes Sr. Jordi Barón Pérez i Sr. Cisco Arbonés Heredia.

Recorregut: Baluard, Fonollar, Sant Joan, Davallada, Barcelona, Santiago Rusiñol, Jesús, Sant Bartomeu, Sant Gaudenci, Sant Francesc, Cap de la Vila, Parellades, Bonaire, pg. de la Ribera, Nou, Major, pl. Ajuntament i Baluard.
Abans de passar la Processó pel passeig, la Cobla Sitgetana interpreta diverses sardanes. Tot seguit, toquen *Els Gegants de Sitges*, del mestre Tomàs Gil, i *La Processó de Sant Bartomeu*, del mestre Antoni Català i Vidal.
El patró de la vila és saludat amb salves de morterets i toc de campanes quan el seguici religiós passa pel passeig.
El **Tram en calma** per a persones de qualsevol edat amb diversitat sensorial, situat al carrer Sant Gaudenci
Al carrer Francesc Gumà amb carrer Jesús, i al pg. de la Ribera (al costat de la cobla), s'habilita un espai accessible per a persones usuàries de cadira de rodes. Cal inscripció prèvia a sitgesfestamajor.cat
Acte amb pirotècnia
Acte retransmès en directe per Canal Blau TV

Entrada de Sant Bartomeu a l'Església Parroquial
En arribar la Processó al Baluard, els balls i músics envolten el tabernacle, fent el darrer homenatge al nostre patró, mentre esclaten focs artificials i repiquen les campanes. A continuació, a dins del temple, pregària de cloenda.
Acte amb pirotècnia
Acte retransmès en directe per Canal Blau TV

Ballada final de les bèsties de foc i els Gegants
Ballada final, davant de l'Ajuntament, per acomiadar els actes tradicionals fins a Santa Tecla.
Acte amb pirotècnia
Acte retransmès en directe per Canal Blau TV

Revetlla de fi de festa
A partir de mitjanit, pg. de la Ribera
Ball amb el grup de versions Brou i DJ Trapella.

Dimarts 25 d'agost. Sant Lli
Jornada de portes obertes als Museus de Sitges
10 h a 19 h, Museu del Cau Ferrat i Museu de Maricel.
10 h a 14 h, Palau Maricel (Reserva prèvia)
Organitza: Museus de Sitges.

Vermut de Sant Lli
11.30 h, Jardins d'El Retiro
Tradicional vermut amb la millor música i DJ's locals. Aforament limitat.
Organitza: Societat Recreativa El Retiro.

Tarda de jocs de taula
18.30 h a 21 h, La Plaça (la Torreta)
L'associació Dau Ferrat ens farà gaudir d'una tarda de diversió i cooperació, amb una proposta de diferents jocs de taula per a tots els públics i, per què no, amb un punt de competició!
Reserva la teva plaça al joc que més t'agradi a través dels enllaços d'inscripció publicats a les xarxes socials de @fmsitges i @dauferrat.
Organitza: Associació de Jocs de Taula Dau Ferrat, amb la col·laboració de la Comissió Municipal de Sant Bartomeu i Santa Tecla.

Missa en sufragi dels difunts de la nostra vila
19.30 h, Parròquia de Sant Bartomeu i Santa Tecla
Recordem els qui van viure la Festa amb nosaltres. Preguem perquè visquin l'alegria que mai s'acaba.

Concert d'orgue de Sant Bartomeu
21 h, Parròquia de Sant Bartomeu i Santa Tecla
A càrrec de Gabriele Giacomelli (Florència, Itàlia). Aportació econòmica voluntària.

Havaneres: Les Anxovetes
22 h, La Plaça (la Torreta)
El grup gironí, amb un repertori cantat íntegrament en femení, ofereix havaneres clàssiques i tradicionals en un entorn ideal davant la mar Mediterrània. Se servirà el tradicional rom cremat.
♿ Hi haurà espais reservats per a persones usuàries de cadira de rodes, sense inscripció prèvia

Dimecres 26 d'agost

Jocs infantils populars i cloenda del mural 'Teixim la Festa'
18 h a 20.30 h, La Plaça (Miramar Centre cultural)
Berenar de cloenda i jocs infantils *L'Estrany viatge del Sr. Tonet*, de Tombs Creatius.
Amb la col·laboració de Frigo.

Revetlla sardanista de cloenda
22.15 h, platja de Sant Sebastià
Amb la Cobla Jovenívola de Sabadell i degustació de coca i moscatell. En acabar, acomiadem Sant Bartomeu amb un castell de Foc.
Amb la col·laboració de Celler Can Pagès i Forns Enrich.
🚀 Acte amb pirotècnia

Dissabte 29 d'agost

Exhibició castellera de Sant Bartomeu
18 h, pl. Ajuntament
Diada amb els Minyons de Terrassa, els Nens del Vendrell, els Xiquets del Serrallo i la Colla Jove de Castellers de Sitges.
Amb la col·laboració de la Colla Jove de Castellers de Sitges.

Vespreig de Festa Major amb Quinto musical
20 h, Jardins del Casino Prado Suburense
Durant l'acte tindrà lloc el passi de banda i faixa de la Pubilla i de l'Hereu del Casino Prado Suburense, així com de la Pubilla i l'Hereu del Carrusel. Preu: 10 €. Per a més informació i reserves a casinoprado.cat
Organitza: Casino Prado Suburense.

Altres actes de Sant Bartomeu

Paradetes oficials de Festa Major
A partir de l'1 d'agost i fins dies previs a Sant Bartomeu, al Cap de la Vila (5 d'agost al Santuari de la Mare de Déu del Vinyet)
Paradetes de marxandatge oficial de la Comissió Municipal de Sant Bartomeu i Santa Tecla i de les colles dels balls populars. La paradeta oficial també estarà present al Mercat Municipal. Consulteu horaris a les xarxes socials de la Comissió, @fmsitges, i a la pàgina 86 d'aquest programa.

Fira de Festa Major
Del 7 al 25 d'agost, aparcament de la zona blava de Can Robert i al llarg del pg. Vilafranca
Durant els dies 12 i 19 d'agost rebaixa del 50 % a totes les atraccions. Els dies 12, 13, 19 i 20 d'agost la franja de 18 h a 20 h serà sense llums ni música, pensada per a persones amb diversitat sensorial.

FESTA MAJOR SITGES SANTA TECLA 2026

Actes previs de Santa Tecla

Dissabte 12 de setembre

Inauguració de l'exposició del 14è Concurs fotogràfic de Festa Major a Instagram
13 h, Vermuteria La Gralla
Organitza: Agrupació de Balls Populars de Sitges.

Sopar Ball de la Lira
20 h, Jardins d'El Retiro
Sopar ball amb l'Orquestra Mil Notes Grup que organitza l'entitat per homenatjar la fidelitat de tots els socis i sòcies, en especial a aquells que fan 10, 25, 50 i 75 anys. Reserves a secretaria de l'entitat.
Organitza: Societat Recreativa El Retiro.

Dimecres 16 de setembre

Inauguració de l'exposició 'Del garatge al carrer'
18 h, Mercat Vell
Amb la imatgeria festiva de la Matinal infantil de Santa Tecla. Inscripcions a sitgesfestamajor.cat. Dies de visita: 17, 18 i 19 de setembre de 18 h a 20 h. El dissabte 19 també estarà obert d'11 h a 14 h

Dijous 17 de setembre

La sàtira i les cabrioles de les Gitanes d'antes. *O el que facin aquest any*
22 h, Hort de Can Falç
Organitza: Agrupació de Balls Populars de Sitges.

Actes Oficials de Santa Tecla

Divendres 18 de setembre

Castells: assaig popular de la canalla
18.30 h, pl. Ajuntament
Obert a tots els infants de la vila.
Organitza: Colla Jove de Castellers de Sitges.

Nit de les Pubilles i els Hereus
21 h, Casino Prado Suburense
Organitza: Foment de Turisme.

Dissabte 19 de setembre

Trobada de gegants, cabeçuts i dracs petits
11 h, Hort de Can Falç
Els infants participen a la Festa amb simpàtiques i treballades creacions.

Vermut de Santa Tecla
12 h, La Fragata
Organitza: Casino Prado Suburense.

Concert de Festa Major de la Banda a l'Hospital
17 h, Jardins de l'Hospital de Sant Joan Baptista
A càrrec de l'Agrupació Musical Suburband.

Inauguració de l'exposició del 27è Concurs de Fotografia - Festa Major Sitges 2026
19 h, Espai Cultural Pere Stämpfli
Disponible fins al 4 d'octubre.
Organitza: Grup d'Estudis Sitgetans.

Concert Senyor Graham
20 h, Jardins d'El Retiro
Una vetllada màgica amb un repertori de clàssics del swing interpretats pel Senyor Graham, el *Sinatra de Sitges*.
Organitza: Societat Recreativa El Retiro.

Exposició del Penó de Santa Tecla
En l'horari de les celebracions litúrgiques a la Parròquia.

NIT DE FOC

Timbalada

19.30 h, La Fragata

Amb els timbalers de les colles participants.
Recorregut: La Fragata, pg. de la Ribera, Sant Pau, Parellades, Cap de la Vila, Major i pl. Ajuntament.

Espetegafoc

20.30 h, pl. Ajuntament

Recorregut: pl. Ajuntament, Baluard, Fonollar, Sant Joan, Davallada, Barcelona, Aigua, Sant Domènech, Major i pl. Ajuntament.
Acte amb pirotècnia

Correfoc

21.30 h, Port de n'Alegre

Correfoc amb les tres colles del Ball de Diables de Sitges –la colla Jove, la Vella i l'Agrupació de Balls Populars–, i les colles convidades: Set Pecats Capitals de la Pobla de Mafumet, Diables del Papiol, Diables Voramar de Tarragona i altres.
Recorregut: Port de n'Alegre, Fonollar, Baluard i pl. Ajuntament, on tindrà lloc una encesa final conjunta.
Amb la col·laboració de la Confraria de Pescadors de Sitges.
Acte amb pirotècnia

Concerts Nit de Foc

A partir de les 23 h, La Fragata

Amb les actuacions de Miquel del Roig, Vizuri i Solc.
Organitza: La Saca (Sitgetana de Cultura i Animació).

Diumenge 20 de setembre

Concentració de gegants, cabeçuts i balls infantils

10 h, pl. Ajuntament

Tot seguit, cercavila amb els participants.
Recorregut: pl. Ajuntament, Major, Cap de la Vila, Parellades, Sant Pau, pg. de la Ribera i Fragata.

Exhibició de balls infantils

Un cop finalitzi la cercavila (11 h aprox.), La Fragata, els gegants i cabeçuts fan una ballada final conjunta i acte seguit té lloc, per ordre d'arribada, l'exhibició de balls blancs infantils amb el Ball de bastons, Panderetes, Pastorets, Cercolets, Cintes, Gitanes, Moixiganga i la canalla de la Colla Jove de Castellers de Sitges.
Hi haurà interpretació simultània en llengua catalana de signes. Cal inscripció prèvia a sitgesfestamajor.cat
Hi haurà espais reservats per a persones usuàries de cadira de rodes, sense inscripció prèvia

Concentració de dracs i colles infantils de diables

11.30 h, Pont d'en Domènech

Cercavila amb les persones participants, que finalitzarà amb una encesa.
Recorregut: pg. de la Ribera fins a La Fragata.
Acte amb pirotècnia

Ball parlat de diables infantils

Un cop finalitzada l'encesa i l'exhibició de balls blancs (12.30 h aprox.), a La Fragata, actuaran en aquest ordre: Colla Vella de Diables, Colla Jove de Diables i Diables de l'Agrupació de Balls Populars de Sitges.
Acte amb pirotècnia
Hi haurà interpretació simultània en llengua catalana de signes. Cal inscripció prèvia a sitgesfestamajor.cat
Hi haurà espais reservats per a persones usuàries de cadira de rodes, sense inscripció prèvia

Trasllat de la imatge de Santa Tecla

18 h, Parròquia de Sant Bartomeu i Santa Tecla

La Comissió Municipal de Sant Bartomeu i Santa Tecla, en representació de les autoritats municipals, recull la imatge de la Santa Patrona de mà de Mn. Rafael Vilaplana, rector de la Parròquia. Tot seguit, amb l'acompanyament de la Banda Terrabastall de l'Escola de Grallers de Sitges, es trasllada a l'Ermita de Sant Sebastià, lloc designat per la pendonista, Maria Dolors Carbonell i Tutusaus. Un cop arribi al seu destí, pregària d'inauguració a l'exposició de la imatge de Santa Tecla i a continuació, petit concert de la Banda Terrabastall.
Recorregut: Baluard, Fonollar, Port de n'Alegre i Av. Balmins.

Presentació del documental 'Que no s'apagui la gralla'

19.30 h, L'Escorxador – Centre d'Arts Vives

Treball de Final de Grau de Comunicació Audiovisual que mostra com l'Escola de Grallers de Sitges ha mantingut viva la música popular durant més de cinquanta anys. Els autors són: Jhonathan Elyson Inacio Almeida, Jordina Nebleza, Biel Rovira i Roger Prats.
Organitza: l'Escola de Grallers de Sitges amb la col·laboració de la Comissió Municipal de Sant Bartomeu i Santa Tecla.

Exposició del Penó de Santa Tecla

En l'horari de les celebracions litúrgiques a la Parròquia.

Dilluns 21 de setembre

Exposició de la Imatge de Santa Tecla

11 h a 13 h i 18 h a 21 h, Ermita de Sant Sebastià

La Imatge de Santa Tecla romandrà exposada al lloc designat per la pendonista d'enguany.

Lectura del Pregó infantil de Santa Tecla

17.30 h, Palau del Rei Moro

A càrrec de la Colla de la Gorra: Nil Calvo, Nil Gonzalvo, Gabriel Méndez i Arnau Molina. Tot seguit, xocolatada amb melindros per a tots els infants. En acabar, vestim els Gegants Moros.
Organitza: Agrupació de Balls Populars de Sitges.

Ball de la gent gran

18 h a 20 h, Hort de Can Falç

Amb l'actuació del trio musical Almas Gemelas.

Castells: Assaig popular de Santa Tecla

21 h, Palau del Rei Moro

Organitza: Colla Jove de Castellers de Sitges.

Dimarts 22 de setembre. La Vigília

Exposició de la imatge de Santa Tecla

11 h a 19 h (hora de la Processó Cívica), Ermita de Sant Sebastià

La imatge de Santa Tecla romandrà exposada al lloc designat per la pendonista d'enguany.

Encesa dels 21 morterets i repicada de campanes

14 h, platja de la Fragata

A càrrec de totes les escoles de primària de Sitges, amb motiu del 50è aniversari de l'Escola Miquel Utrillo i el 25è aniversari de l'Escola Maria Ossó.
Acte amb pirotècnia

Processó Cívica

19 h, de l'Ermita de Sant Sebastià

Els balls populars, entremesos, músics i autoritats, amb l'Agrupació Musical Suburband, recullen el tabernacle de Santa Tecla i es dirigeixen a l'Església Parroquial.
Recorregut: Av. Balmins, núm. 21, Port de n'Alegre, Rafael Llopart, Sant Damià, Àngel Vidal, Cap de la Vila, Major i pl. Ajuntament.
En arribar al temple parroquial, els balls reben la imatge de Santa Tecla que, acompanyada per les autoritats, la Pendonista i les cordonistes, es col·loca al presbiteri per presidir els actes litúrgics de la diada.
Al carrer Rafael Llopart amb Joan Maragall, s'habilita un espai accessible per a persones usuàries de cadira de rodes. Cal inscripció prèvia a sitgesfestamajor.cat
Acte amb pirotècnia

Castell de Foc

23 h, La Fragata

Espatarrant Castell de Foc a càrrec de Pirotècnia Igual, S.A.
Acte amb pirotècnia

Revetlla de Santa Tecla

En acabar el Castell de Foc, pg. de la Ribera.

Ball de gralles amb Les Antines: concert festiu amb els grans èxits de les darreres dècades a so de gralla i timbal. Tot seguit, nit de DJs locals amb A-si-vale DJs, Les pitjor impossible DJs, DJs HXO i DJ Zöé.
Organitza: Agrupació de Balls Populars de Sitges i Comissió Municipal de Sant Bartomeu i Santa Tecla.

A partir de mitjanit, Cap de la Vila. Ballada de sardanes amb la Cobla Sitgetana.

Dimecres 23 de setembre. Festivitat de Santa Tecla

Alegre Matinal infantil
Hi ha tres recorreguts paral·lels (consulta'ls a les pàgines 70 i 71) i esmorzar per als infants participants, quan finalitzin.
Amb la col·laboració de: Caprabo, Bonpreu-Esclat.
Acte amb pirotècnia
Acte retransmès en directe per Canal Blau TV

Matinal de foc
6.30 h, Davallada
S'alternen les bèsties infantils entre les colles de diables que participen en aquest ordre: Colla de Diables de l'Agrupació de Balls Populars, Colla Vella de Diables i Colla Jove de Diables.
Recorregut: Davallada, Barcelona, Àngel Vidal, Cap de la Vila, Parellades, Sant Josep, Espalter, pl. Pou Vedre, Bassa Rodona, Santa Tecla, Primer de Maig, pg. de la Ribera (tocant a mar) i La Fragata.

Matinal gran
7 h, c. Fonollar
Recorregut: Fonollar, Baluard Vidal i Quadras, Port de n'Alegre, Rafel Llopart, Sant Damià, Sant Sebastià, Jesús, Sant Bartomeu, Sant Gaudenci, Sant Francesc, Cap de la Vila, Parellades, Sant Pere, pg. de la Ribera (banda de muntanya) i La Fragata.

Matinal petita
8 h, pl. Ajuntament
Recorregut: pl. Ajuntament, d'en Bosch, Davallada, Barcelona, Àngel Vidal, Cap de la Vila, Major, Nou, pg. de la Ribera, La Fragata.

Solemne Ofici concelebrat en honor a Santa Tecla
11 h, Església Parroquial de Sant Bartomeu i Santa Tecla
Presidit pel nostre Bisbe Fra. Xabier Gómez García. Enguany, la colla de les Gitanes de la Vila, amb motiu del seu 50è aniversari, fan l'ofrena a la nostra patrona, en nom de tot el poble.
En acabar la celebració, cant dels goigs a la Santa, a càrrec del Cor dels Amics de l'Orgue.

Sortida d'Ofici
Després de l'Ofici, des del Baluard
Desfilada musical de l'Agrupació Musical Suburband, que acompanya les autoritats fins a l'Ajuntament. Seguidament actuen, alhora, tots

els balls i els seus respectius músics, juntament amb la Cobla Maricel i la Banda.
Després de l'actuació dels balls i entremesos, la Banda interpreta *Els Segadors*, l'himne nacional de Catalunya.
Acte amb pirotècnia

Actuació castellera
En acabar la Sortida d'Ofici, pl. Ajuntament
A càrrec de la Colla Jove de Castellers de Sitges.

Concert vermut de Santa Tecla a les entitats centenàries
13 h (després de la Sortida d'Ofici), els músics arriben un cop comença l'acte.
Societat Recreativa El Retiro: amb l'Agrupació Musical Suburband.
Casino Prado Suburense: amb la Cobla Maricel.

Baixada del pilar de la Jove de Sitges
18.30 h, Baluard
Baixada del pilar per les escales de la Punta.

Processó en honor a Santa Tecla
19 h, Baluard
El tabernacle de Santa Tecla desfila pels carrers i places de la vila, portat per les pubilles dels barris i entitats sitgetanes. Obre el seguici religiós, el gonfanó parroquial portat pel Cos de portants de Sant Bartomeu i Santa Tecla. Els Gegants, el bestiari i els balls, amb els seus músics, obren la Processó, que presideix el Senyor Rector de la Parròquia, Mn. Rafel Vilaplana i Moltó, i l'Il·lustríssim Ajuntament, tancant files l'Agrupació Musical Suburband. S'ha designat com a Pendonista del Penó de Santa Tecla la senyora Maria Dolors Carbonell i Tutusaus qui ha nomenat com a cordonistes les senyores Vinyet Mirabent Ojeda, Montserrat Mirabent Ojeda i Rosa Tubau Llorià.
Recorregut: Baluard, Fonollar, Sant Joan, Davallada, Barcelona, Santiago Rusiñol, Jesús, Sant Bartomeu, Sant Gaudenci, Sant Francesc, Cap de la Vila, Parellades, Bonaire, pg. de la Ribera, Nou, Major, pl. de l'Ajuntament i Baluard.
Abans de passar la Processó pel pg. de la Ribera, la Cobla Sitgetana interpreta diverses sardanes. Tot seguit, executen la peça *Els Gegants de Sitges*, del mestre Tomàs Gil, i la *Processó de Santa Tecla*, del mestre Jordi Pañella Virella, amb el pas de la mateixa.
Quan el seguici religiós passa pel pg. de la Ribera, la patrona de la vila és saludada amb salves de morterets i toc de campanes.
El **Tram en calma** per a persones de qualsevol edat amb diversitat sensorial, situat al carrer Sant Gaudenci
Al carrer Francesc Gumà amb carrer Jesús, i al pg. de la Ribera (al costat de la cobla), s'habilita un espai accessible per a persones usuàries de cadira de rodes. Cal inscripció prèvia a sitgesfestamajor.cat
Acte amb pirotècnia
Acte retransmès en directe per Canal Blau TV

Entrada de Santa Tecla a l'Església Parroquial
En arribar el tabernacle al Baluard, els balls i músics reben la imatge de la patrona i se li ret homenatge quan entra a l'església, enmig de focs artificials i campanades.
A dins del temple, lectura de la pregària *Us he mirat Santa Tecla*.
Acte amb pirotècnia
Acte retransmès en directe per Canal Blau TV

Ballada Final de les bèsties de foc i els Gegants
Acte seguit a la pregària de cloenda, davant l'Ajuntament, per acomiadar els actes tradicionals de la Festa Major.
Acte amb pirotècnia
Acte retransmès en directe per Canal Blau TV

Revetlla de fi de Festa
A partir de mitjanit, pg. de la Ribera
Ball amb el grup de versions les Reines del Mambo i Muerta Sánchez DJ.

Dissabte 26 de setembre

Exhibició castellera de Santa Tecla
18 h, Cap de la Vila
Diada amb els Xicots de Vilafranca, els Castellers de Sant Cugat, els Nois de la Torre i la Colla Jove de Castellers de Sitges.
Amb la col·laboració de la Colla Jove de Castellers.

Altres actes de Santa Tecla

Dijous 24 de setembre

Jornada de portes obertes als Museus de Sitges
10 h a 19 h, Museu del Cau Ferrat i Museu de Maricel. 10 h a 14 h, Fundació Stämpfli
Organitza: Museus de Sitges.

Divendres 25 de setembre

Castells: assaig especial exhibició de Santa Tecla
21 h, Palau del Rei Moro
Organitza: Colla Jove de Castellers de Sitges.

Dissabte 26 de setembre

Actuació de Els amics 9S de Navàs
19 h, Jardins d'El Retiro
Un espectacle amb ball i música que vol encomanar al públic l'alegria i la il·lusió de tots els integrants del grup.
Organitza: L'Alegria de Sitges.

Diumenge 27 de setembre

Holi Party
18 h a 20 h, Parc de Can Robert
Organitza: Regidoria d'Infància i Joventut amb la col·laboració de la Comissió Municipal de Sant Bartomeu i Santa Tecla.

Concert d'orgue de Santa Tecla
18 h, Parròquia de Sant Bartomeu i Santa Tecla
A càrrec de Maris Bietags (Tübingen, Alemanya). Aportació econòmica voluntària.

35è Concurs Nacional de colles sardanistes trofeu Vila de Sitges
18 h, La Fragata
Campionat de Catalunya Aleví i Juvenil, amb la Cobla Maricel.
Organitza: Els Amics de la Sardana.

MARXANDATGE OFICIAL DE LA

FESTA MAJOR DE SITGES 2026

PACK ADULT ~~60 €~~ **54 €**

PACK INFANTIL ~~55 €~~ **50 €**

HORARIS DE LA PARADETA DE LA COMISSIÓ

MERCAT MUNICIPAL
Divendres 31 de juliol / 10 a 13.30 h i 17.30 a 20 h
Dissabte 1 d'agost / 10 a 13.30 h
Divendres 7 d'agost / 10 a 13.30 h i 17.30 a 20 h
Dissabte 8 d'agost / 10 a 13.30 h

FESTA DEL VINYET
Dimecres 5 d'agost / 18 a 22h
CAP DE LA VILA
Del 6 al 18 d'agost / 19 a 21 h
LA PLAÇA (Miramar)
Del 20 al 22 d'agost / 19 a 21 h

Tallers

PAM

[Prepara't Amb Mi]

Per a joves d'entre 13 i 18 anys

DISSABTE 22 D'AGOST

18 h - 20 h
La Plaça
(Centre Cultural Miramar)
Tallers gratuïts
Places limitades,
reserva la teva a:
sitgesfestamajor.cat

LA TEVA SAMARRETA DE FESTA MAJOR

Amb tècniques de costura, teixits, cintes, crearàs una **samarreta única i totalment personalitzada** per lluir durant la Festa Major.

ESCRIU UN VERS DE FESTA MAJOR

Amb la col·laboració de les colles de diables de Sitges **aprendràs a escriure un vers: mètrica, rima i sàtira!**

UN BARRET ÚNIC I PERSONALITZAT

Decoraràs un **barret de cotó per protegir-te del foc i la calor,** amb pintures i complements, com anelles de carretilla.

Ajuntament de Sitges · SITGES FESTA MAJOR · festa patrimonial d'interès nacional

INSCRIPCIONS PER A LA CERCAVILA I MATINAL INFANTIL DE SANTA TECLA

Els infants que vulguin participar en la cercavila i a la Matinal de Santa Tecla cal que formalitzin la seva inscripció mitjançant un formulari que estarà disponible a la web **sitgesfestamajor.cat**.
Per a més informació, cal contactar amb el Servei de Tradicions i Festes a l'adreça electrònica **tradicionsifestes@sitges.cat** o al telèfon **93 811 76 47** (9 h a 14 h).

IMATGERIA	EDAT	INSCRIPCIONS
Gegants, cabeçuts i bestiari sense carretilles	5 anys	Del 18 d'agost al 12 de setembre
Bestiari de foc amb carretilles infantils (curs CRE fet en anys anteriors)	Portants, 10 - 16 anys	
Bestiari de foc amb carretilles infantils (curs CRE impartit aquest any)	Timbalers, 8 - 16 anys	Del 4 al 12 de setembre

CURS DE FOC CRE

L'Associació de Bèsties Infantils de Sitges realitzarà una formació per obtenir el certificat imprescindible de CRE, el dia **4 de setembre a les 18.30 h** al Miramar – Centre Cultural.
Els fulls d'inscripció estan disponibles a **sitgesfestamajor.cat**
Les persones interessades (infants acompanyats d'un tutor o tutora) rebran la formació necessària i al final del curs s'entregarà el certificat que acredita la seva formació i autorització per manipular el foc. Cal portar el DNI de l'infant. Per a qualsevol dubte, contactar amb la regidoria de Tradicions i Festes a **tradicionsifestes@sitges.cat** o al **93 811 76 47** (9 a 14h).

Ajuntament de Sitges · SITGES FESTA MAJOR · festa patrimonial d'interès nacional

PUNT LILA

FESTA MAJOR DE SITGES 2026

Ajuntament de Sitges

+ INFO I CANVIS

Troba'ns a

BARRAQUES
14 i 15 d'agost / de 21 a 5 h
16 d'agost / de 20 a 3 h
La Fragata + Itinerant pel Passeig de la Ribera i platges

SANT BARTOMEU
23 d'agost / de 23 a 4 h
Ball del Passeig + Itinerant pel Passeig de la Ribera, platges i Primer de Maig

SANTA TECLA
22 de setembre / de 23 a 4 h
Ball del Passeig + Itinerant pel Passeig de la Ribera, platges i Primer de Maig

UNA FESTA MAJOR PER A TOTHOM

La Festa Major de Sitges vol ser una celebració oberta, accessible i inclusiva. La Comissió Municipal, amb l'Ajuntament de Sitges i les entitats col·laboradores, impulsa diverses mesures pilot d'accessibilitat en diferents actes.

ENTRE LES PRINCIPALS ACCIONS HI TROBAREU:

- **Interpretació simultània** en llengua catalana de signes (LSC) en diversos actes perquè les persones sordes puguin seguir-los.
- **Espais reservats** per a persones usuàries de cadira de rodes en diferents activitats i cercaviles, facilitant una millor visibilitat, comoditat i seguretat.
- **Tram en calma** durant les processons, un espai adaptat per a persones amb diversitat sensorial on es redueixen els estímuls sonors i lumínics més intensos.
- **Motxilles vibratòries** a l'Entrada de Grallers per a persones sordes i que transformen el so en vibracions, fent que es pugui percebre d'una manera més física i sensorial. Amb col·laboració de Canal Blau TV.
- **Fira d'atraccions adaptada**, amb jornades en què les atraccions funcionen sense música ni il·luminació intermitent, afavorint una experiència més amable per a les persones amb hipersensibilitat sensorial.

Els actes que disposen d'alguna d'aquestes mesures estan identificats amb els pictogrames corresponents al llarg del programa. En aquells casos en què sigui necessari, caldrà fer una inscripció prèvia a través de **sitgesfestamajor.cat.**

PERQUÈ LA FESTA MAJOR ÉS PATRIMONI DE TOTS I TOTES, I NOMÉS TÉ SENTIT SI TOTHOM LA POT VIURE, COMPARTIR I SENTIR SEVA

SITGES FESTA MAJOR

Que el conflicte no t'aigualeixi la festa

Servei de MEDIACIÓ

mediacio@sitges.cat 603 850 967

www.sitges.cat/mediacio

Ajuntament de Sitges

PARTICIPACIÓ

Diputació Barcelona

Hores de festa: 36
Morterets: 21
MASCLISME: ZERO

La beguda oficial d'una festa lliure d'agressions

Ajuntament de Sitges

SITGES FESTA MAJOR

112 emergències

Generalitat de Catalunya

Blanc Subur

Festa Major 26

BOTIGA DEL CENTRE
D'INTERPRETACIÓ DE LA MALVASIA

PLAÇA JOAN DURAN I FERRET S/N
Dilluns i dimecres, de 10 a 14.30 h
Dijous, divendres i dissabte, d'11 a 14.30 h i de 18 a 21 h
Diumenge, d'11 a 14.30 h

Collita 2024
D.O. Penedès
Edició limitada

Centre d'Interpretació Malvasia de Sitges
CELLER HOSPITAL DE SITGES
Fundació Privada HOSPITAL SANT JOAN BAPTISTA SITGES

TAXI Sitges

Us desitja una bona Festa Major

93 894 13 29
608 48 30 02
www.taxisitges.com

taxi més
Taximes App
App Store
Google Play

FARMÀCIA POBLE SEC
iCONikA

Us desitja una bona Festa Major

60 ANYS
AL VOSTRE SERVEI

Av. Camí dels Capellans, 23
938 94 13 31
farmapoblesec.com

14è CONCURS FOTOGRÀFIC DE FESTA MAJOR A INSTAGRAM

del 19 al 26 d'agost de 2026

1r PREMI — ÀPAT PER A DUES PERSONES AL RESTAURANT LA SALSETA
DE DIMARTS A DIVENDRES

2n PREMI — ÀPAT PER A DUES PERSONES A LA PIZZERIA DEL CAP DE LA VILA

3r PREMI — VERMUT PER A DUES PERSONES A LA VERMUTERIA LA GRALLA

+ COL·LECCIÓ DE PULSERES DELS @diables.abpsitges + UN LLIBRE DE LA COL·LECCIÓ 'LA TARLATANA'

Inclou el hashtag del concurs

#fmsitgesABPS26

Les 20 fotos finalistes seleccionades s'exhibiran en una exposició del 12 al 27 de setembre a la Vermuteria La Gralla

Consulta les bases del concurs a la nostra web:
www.agrupasitges.cat

Inauguració de l'exposició:
dissabte 12 de setembre, a les 13 h

ORGANITZA
AGRUPACIÓ BALLS POPULARS DE SITGES

HI COL·LABOREN
Ajuntament de Sitges
SITGES FESTA MAJOR
LA GRALLA VILLER · VERMUTERIA
Restaurant La Salseta

FESTA MAJOR DE SITGES 2026

GRÀCIES PER AJUDAR-NOS A TEIXIR LA FESTA

Volem agraïr als següents patrocinadors la seva col·laboració i generositat amb la Festa Major de Sant Bartomeu i Santa Tecla.

FARMÀCIA POBLE SEC iCONiKA

ESTRELLA DAMM

TAXI Sitges

PATATES Piqué VILANOVA I LA GELTRÚ

La SITGETANA CRAFT BEER

El cable

Glass Canned Wines

caprabo

Pelikan

CAL Fregues FISIOTERÀPIA D'OFICI

SIMPATIC

enrich el pa fet amb calma

Fleca Forn 9

FRIGO

CELLER CAN PAGÈS

QUINTA DE LA QUIETUD

Bonpreu Esclat

ELS JARDINS DEL REMEI

Requena MERCERIA I CONFECCIÓ

POLSA ELTEX

RedBar Sempre Obert

ASSOCIACIO DE PARADISTES mercat d'sitges

ÍNDIA MON AMOUR - CONCEPT STORE -

LA GRALLA CELLER - VERMUTERIA

OPTICALIA SITGES

Janio's Bar

OLIVIER

EL RACÓ DEL VI

ESTRELLA DAMM

FESTES MAJORS

timant la
a de viure.

ESTRELLA DAMM

150 anys estimant la nostra manera de viure.

ESTRELLA DAMM

150 any
nostra m

Estrella Damm en recomana el consum responsable. 5,4°

FESTA MAJOR DE SITGES 2026

Ajuntament de Sitges

Generalitat de Catalunya

SITGES FESTA MAJOR

festa patrimonial d'interès nacional

Diputació Barcelona